

adakozás

csodatévő erők

hit

könyörület

Apostol

Próféta

kormányzás

elöljáróság

szellemek megítélése

Evangelista

gyámolítás

tudomány beszéde

Tanító

Pásztor

bölcsesség beszéde

gyógyítás

intés

nyelveken szólás

nyelveken szólás magyarázata

A Szent Lélek helyett a biblikusabb és az eredeti szöveggel megegyező Szent Szellem kifejezést használtam. Ez alól csak az idézet igeversek kivételek.

A Bibliai igeversek elsősorban a Károly fordítás alapján lettek idézve.

Kézirat
2011

TARTALOMJEGYZÉK

V. rész Szolgálati ajándékok

A, Szolgálati ajándékok és a karizmák.....	4
B, Apostoli szolgálat.....	7
C, Prófétai szolgálat.....	21
D, Evangélista.....	32
E, Pásztori szolgálat.....	45
F, Tanítói szolgálat.....	55
Befejezés: Hogyan tovább?.....	69
Összefoglaló ábra.....	70
Felhasznált és ajánlott irodalom.....	71

A, Szolgálati ajándékok és a karizmák

Ezokáért mondja az [Írás]: Fölmenvén a magasságba foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek. (Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy mindeneket betöltsön.) És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul. (Ef 4,8-11)

A szolgálati ajándékok több mindenben is különböznek a karizmáktól. A karizmák forrása a Szent Szellem, míg a szolgálati ajándékokban Krisztus önmagát adja vissza az Eklézsiának és a világnak! A szolgálati ajándékok esetében a hangsúly a személyeken van a karizmáknál a megnyilvánulásokon. A szolgálati ajándék Krisztus Teste egészének adatik, tehát az egész kereszténységnek, míg a karizmák a legtöbb esetben egy helyi gyülekezetre korlátozódnak. Karizmával Isten minden gyermeke rendelkezik – legalább egygel - de szolgálati ajándékkal, jóval kevesebben.

A szolgálati ajándékot kapott keresztényekben Krisztusnak kell kiabrázolódnia. Azt kell tenniük amit, a Mester tett. Maga helyett küldte őket, hogy bennük megsokszorozódva visszaadja szolgálatát. Ezek a személyek Krisztus foglyai, aki rendelkezik felettük, irányítja őket és áldássá teszi őket a gyülekezetek számára. Krisztus foglyaként életük, akaratuk, szolgálatuk az Ő kezében van. Nem rendelkeznek önmagukkal. Tökéletes függőségben kell lenniük az Úrral!

Jellemző, hogy a nap huszonnégy órájában bevethetőek és mindig Krisztus rendelkezésére állnak. Egy próféta, ha kell több napot is az Úr jelenlétében tud tölteni. Az apostol nem nyugszik, amíg egy problémás helyen nincs megoldás. Az evangélista az elveszetteket keresi, ez úzi és hajtja. A pásztor képes nyolc-tíz órát is lelkigondozni, amikor szükség van rá minden zokszó nélkül. Egy tanítót, ha hajnalban felkeltének, mert nem ért valaki valamit az igéből, az akkor addig mondja, míg a telefon le nem merül! Krisztus foglyaként ezt cselekszik! Erre áll be az életük, a gondolkodásuk, ez határozza meg döntéseiket és motivációikat. Ők Krisztuséi.

1, A szolgálati ajándékok mintája Jézus Krisztus

Jézus Krisztus az igazi Apostol, akit az Atya küldött, hogy megváltsa az emberiséget és lerakja egy szellemi ház alapjait, aminek sarokköve lett. (Zsid 3,1; Ef 2,20). Az Ő apostolai ehhez igazodva építkeznek.

Jézus Krisztus az igazi Próféta, aki kijelentette az Isten titkait és akaratát. (Mt 21,11)

Ő volt az a megígért Próféta, akire hallgatni kellett volna a választott népnek. (5Móz 18,15) Leleplezte korának vétkeit és megtérésre, bűnbánatra szólított fel. Ezt kell folytatnia az Ő prófétáinak is.

Jézus Krisztus az igazi Evangélista, aki az Isten királyságának örömhírét jelentette be; (Mk 1,15). Bejelentését jelekkel, csodákkal és a Szent Szellem erejével igazolta. Az Ő evangélistái is hasonlóképpen felhatalmazást kaptak az evangélium hirdetésére, amit jeleknek és csodáknak kell követniük.

Jézus Krisztus az igazi, a Jó Pásztor, aki életét adta a juhokért. (Jn 10,11). Terelte, vezette az embereket, akik el voltak hagyatva és gyötörve a vezetők hanyagsága miatt; (Mt 9,36) Táplálta és gondozta azokat, akiket az Atya rábízott. Az Ő pásztorainak is ezzel a lelkülettel és szívvel kell szolgálniuk Isten népét.

Jézus Krisztus az igazi Tanító, aki maga a testté lett Ige. Tanította az Isten királyságának titkait, felfedte az Írásokat és a róla szóló kijelentéseket. Minden szava és kijelentése Igaz és Ámen volt. A tanításban hatalom rendelkezett. Az Ő tanítóinak folytatnia kell a tanítást a gyülekezetekben, hogy az Isten igéjének a tekintélye és tisztelete megmaradjon és ne térjenek el attól.

Ezek a személyek és szolgálatuk az Isten Gyülekezetében nélkülözhetetlenek. Hiányuk nem pótolható semmilyen talentummal, képességgel, emberi szervezetek létrehozásával. Bármelyik szolgálat is hiányzik egy gyülekezet életéből, annak megvannak a maga következményei.

Ez nem jelenti azt, hogy minden gyülekezetben meg kell lenni mind az öt ajándéknak, mert ez nem minden esetben van így. De amelyik gyülekezet nem engedi, ezeket a szolgálati ajándékokat működni, azok nem lehetnek egészségesek.

2, A szolgálati ajándékok hármas funkciója

A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére. Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. (Ef 4,12-13)

- A szentek tökéletesítése.

Amikor valaki megtér, akkor nem befejeződik valami, hanem elkezdődik az életének egy új korszaka. Elindul a lelki növekedés útján, amit elő kell segíteni. Mint ahogy egy kisgyermek sem tudja magát ellátni egy bizonyos életkorig, úgy a friss megtértek is rá vannak utalva mások gyámolítására, segítségére. A szolgálati ajándékok célja, hogy a tökéletesség felé vezessék, neveljék Őket. A földi életben ugyan a tökéletességet nem lehet elérni, de a szentséget és lelki érettséget igen. Az Isten szerinti szolgálati ajándékok nem tartják kiskorúságban az embereket, hanem támogatják segítik őket!

Sokan visszaélnék elhívásukkal és a gyülekezet növekedésével nem törődnek. Nem kellene ezeknek így lennie. Mind az öt ajándék mozgatórugója, hogy másokat minél érettebb keresztényeket neveljenek ki. Minden adottság és képesség megadatott nekik, hogy ezt meg is cselekedjék.

- A szolgálat munkájára.

Minden embert, aki megváltásban részesült annak ki kell venni a részét az Úr munkájában. Felkészülés és tanulás nélkül ez nem, vagy alig fog menni. A szolgálati ajándékoknak az is a célja, hogy a szenteket erre megtanítsa és kiképezze, felkészítse. Segítenek felismerni a kegyelmi vagy szolgálati ajándékot. Lehetőséget adnak a szolgálatra. Bevonják őket szolgálati területük segítésébe és támogatásába. Külön-külön szerepe van ebben a tanítónak és evangélistáknak. Megint más területen fog segíteni a pásztorlás és a próféataság. Nincs olyan szolgálati terület és szolgálati elhívás, amelynek támogatásában ne tudnának segítséget nyújtani. Nem lehet megelégedni a padokban ülő kereszténységgel. A világnak szüksége van ránk! A szolgálati ajándékok saját személyes példájukkal is elősegíthetik egy gyülekezetben az egészséges gondolkodásmódot a szolgálattal kapcsolatban. A fogyasztói kereszténység kiszolgálókra vár. Na ez az, amit nem szabad a szolgálati ajándékoknak támogatniuk és elősegíteniük. Istennek szolgálókra és szolgáló szívű emberekre van szükség.

- A Test építése.

Ha a szentek növekednek a kegyelemben és még szolgálnak is akkor nem lesz nehéz a harmadik lépcsőfokra lépni a Krisztus Testének építésére. A Test építése közös feladat, mert a szolgálati ajándékok mindent nem tehetnek meg. A karizmáknak is ez a céljuk.(1Kor 12 fej.) Mindenkire szükség van de a felelősség nem egyforma. A gyülekezet feje Krisztus, hozzá kell felnőni. Ez érettséggel és szellemi nagykorúsággal jár együtt.

A szolgálati ajándékok hiányában a Test nem képes növekedni. A középkorban, amikor kevesen voltak az élő hitű emberek, az egyház a kiskorúság állapotában volt. A reformáció kibillentette ebből az állapotból és elindította a növekedés útján. Ma pedig azt látjuk, hogy kezdenek felállni az Istentől rendelt szolgálati ajándékok, akiket évszázadokig nélkülözniük kellett Isten népének. Mert az nem volt apostoli szolgálat, hogy a pogány isteneket egy távoli szigeten behelyettesítsük szentjeinkkel. Az nem volt prófétai szolgálat, amikor az ellenszegülőket üldözték és máglyára küldték. Az nem volt evangélizálás, hogy több ezer embert átúsztatunk a Tiberisen és akkor, keresztényekké válnak.

Az sem volt pásztorkodás, hogy a papot nem ismerik a nyáj tagjai, de őket sem ismerik a papok. Végül tanításnak sem nevezhető az amikor latin és idegen nyelven szól Isten igéje és még a Biblia olvasása is károsnak sőt halálos bűnnek számított. Isten helyreállítása azonban nagyszerűen működik. A gyülekezetek felelőssége abban van, hogy ismerjék fel a tagokban, kik azok, akik elhívást kaptak és rendeljék ki őket. Avassák fel és bocsássák a szolgálat munkájára. Antiochia a két legnagyobb emberét adta a nemzeteknek. Ne tartsunk vissza senkit! A Test építését viszont csak azok tudják végezni, akik maguk is a Test tagjai!

B, Apostoli szolgálat

1, Az apostol szó jelentése

Kiküldött, elküldött személy, akit megbízója hatalommal ruház fel valamilyen konkrét feladat elvégzésére. A görög szó az *apostolosz* pontos visszaadása az arám *sáliach* szónak. Ezzel a szóval azt az embert nevezték, aki teljhatalommal rendelkezik megbízását tekintve. Az Úsz-ben két értelmezése van. Egyfelől jelent gyülekezeti küldötteket, akik a közösség nevében járnak el, pl: adományt visznek, fontos üzeneteket adnak át, levelet visznek... stb. (2Kor 8,23; ApCsel 15,27; Fil 2,25) Másfelől pedig jelenti Jézus Krisztus követőit, küldötteit akiket ő választ ki és hív el arra a munkára, amelyet tulajdonképpen apostoli szolgálatnak ismerünk.

2, Apostolok az Úsz-ben

Huszonegy apostolt lehet megszámolni, akiket név szerint is említ a Biblia.

- Jézus Kr. Ő a tökéletes példája az apostoli szolgálatnak.(Zsid 3,1)
- Az ún. 12, Júdás helyett Mátyás lesz a 12. (Mát 10,2, ApCsel 1,25-26) Sokan Pált tartják a 12.-nek de ő ettől eltérően gondolkodik.(1Kor 15,5-9)
- Pál és Barnabás (ApCsel 14.14)
- Andronikusz és Junia (Rm 16,7)
- Silvánus és Timóteus (1Th 1,1, 2,6)
- Jakab Jézus Kr. testvére (Gal 1,19)

Ezenkívül többen az apostolok közé sorolják Apollózt és Titust is.(1Kor 4,9; 2Kor 8,23) Ez legalább 21 személy, tehát téves az a megállapítás, hogy az apostolság Pál apostollal valamint az első század végeztével befejeződött. Az igaz, hogy a tizenkettő minden tekintetben más kategóriát képvisel abban az értelemben, hogy a mennyei Jeruzsálem alapjain is ők lesznek felírva.(Jel 21,14) Őket Krisztus még a földi életében elhívta, kirendelte és felhatalmazta. A többi apostolt már a megdicsőült Jézus Krisztus adja vissza népének és az elveszett emberiségnek. Amíg a mindenkori keresztények el nem érik a nagykorúságot addig erre a szolgálati ajándékokra is szükség van.(Ef 4,13). Az ige a jövő időt használja, és nem utal végleges befejezett állapotra!

3, Elhívásuk, kirendelésük

a, Az elhívás minden esetben az Atya Istentől érkezik.

Az elhívásuk arról szól, hogy Fiának, Jézus Krisztusnak az apostolai legyenek.(Rm 1,1,5; 1Kor 1,1; 1 Pt 1,1...stb.) Mielőtt a kirendelésük megtörténne a gyülekezet által, előzőleg már elhívást kapnak Istentől, ezt láthatjuk Barnabás és Saulus életében is. A Biblia szerint önhatalmúlag senki sem mondhatja magáról, hogy apostol, csak ha Isten erre elhívta és szolgálatba állították.

Az elhívással minden esetben együtt jár az Istentől kapott hatalom is.(2 Kor 10,8) Az apostoli szolgálat minden esetben az első helyen áll az ajándékok között.(1Kor 12,28; Ef 4,11) Ez azt is mutatja milyen, nagy szerepük van az apostoloknak, és hogy miért vágnak sokan rossz motivációval erre a rendkívüli szolgálatra.

b, Kirendelésük gyülekezeti vezetők által történnek.

A vezetőség szerepe és felelőssége a felismerésben valamint a kirendelésben mutatkozik meg. Későbbiekben pedig az elszámoltathatóságban.

A legjobb példa erre az ApCsel 13,1-4-ben található:

Valának pedig Antióchiában az ott levő gyülekezetben némely próféták és tanítók: Barnabás és Simeon, ki hivattatik vala Nígernek, és a Czirénei Luczius és Manaen, ki Heródezzal, a negyedes fejedelemmel együtt neveltetett vala, és Saulus. Mikor azért azok szolgálának az Úrnak és böjtölének, monda a Szent Lélek: Válasszátok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, a melyre én őket elhívtam. Akkor, miután böjtöltek és imádkoztak, és kezeiket reájok vetették, elbocsáták őket. Ők annakokáért, miután kibocsátattak a Szent Lélektől, lemenének Szeleucziába; és onnét elevezének Cziprusba. (ApCsel 13,1-4)

A következő alapelvek figyelhetőek meg. Barnabás és Saulus itt úgy jelennek meg még három testvérrel, mint próféta és/vagy tanító, tehát még nem apostoloknak hívják őket.(ApCsel 11,25-26) A tizenkét apostolt is először tanítványoknak írja az ige és miután Jézus Krisztus kiküldi őket, utána kapják az apostol megnevezést.(Lk 6,13)

Az antiochiai gyülekezeti vezetők, szolgálók, ima és böjtélete nagyon erőteljes volt. Rendkívül fontos eleme Isten akaratának a megismerésére ez a fajta rendszeres, odaszánt böjt és imaélet. Ennek eredménye lett - nem tudni mennyi idő után - a Szent Szellem kijelentése, amely valószínűleg prófétálás, tudomány beszéde vagy esetleg nyelveken szólás útján történt. Nem tudjuk!

A Szent Szellem különleges vezetésére mindig készen kell lenni. Nem szabad sablonos, általános gondolkodásmóddal Isten Szellemének a munkáját bekorlátozni. Az, hogy milyen úton jelenti ki Isten akaratát egy helyzetben nyugodtan rábízhatjuk. A mi dolgunk a nyitott szem, a halló fül és az engedelmes szív. Ezenkívül megfigyelhető, hogy akik vártak Isten vezetésre azok szolgálatban voltak! Nem várták a sült galambot a kész dolgokat, hanem végezték az Istentől kapott feladatukat. Ha valaki elválasztja a szolgálatot a hívó élettől és az Istennel való kapcsolatától akkor ne csodálkozzon ha Isten nem is bízza meg őt semmivel.

A Szent Szellem kijelentése azonban elárul egy lényeges dolgot. A két szolgáló Barnabás és Saulus már előzőleg kijelentést kapott a Szent Szellemtől, életük ezt követő időszakáról, vagyis az előttük álló feladról. Ez jól látható Saul megtérése esetén is.(ApCsel 9,15) Ők azonban megvárták, amíg ezt az elhívásukat felismerik és a rendelt időben kiküldik őket. Az elhívás név szerint történt, ami a feladatuk fontosságát jelzi. A név szerinti elhívás esetén pedig félreérthetetlen Isten Szellemének a vezetése. A görögben használt kifejezés a szentséggel rokonértelmű és azt jelenti, hogy félretenni és felkészíteni vkit. vagy vmit. egy kijelölt általában isteni feladatra.(Rm 1,1; Gal 1,15)

A kijelentés után ismét böjtöltek és imádkoztak. Minden bizonnyal további vezetést kértek a szolgálat végrehajtásának a módjához, mivel ehhez hasonló dolog addig még nem történt. A kiküldésük kézzátétel útján történt. Vagyis teljes támogatásra számíthatnak mind a vezetőség, mind a gyülekezet részéről.

Ha jól belegondolunk akkor az antiochiai gyülekezetet látszólag jelentős veszteség érte, hiszen a két legjobb testvért kellett ezután hosszabb ideig nélkülözniük. De ők nem ezt nézték. Az elveszettek fontosabbak voltak Arra gondoltam, hogyha ma egy gyülekezetben lenne két hasonló kaliberű szolgáló, mint Pál és Barnabás nemhogy nem lennének kirendelve, hanem még be is betonoznák őket, hogy el ne menjenek! Pedig a világot Isten ilyen emberekkel akarja megajándékozni. A gyülekezeteknek meg kell tanulni lemondani olyanokról, akiket Isten, hasonló szolgálatra hív el. A gyülekezetben kézzátétellel nyilvánosan is elismerték Isten kiválasztását és akaratának felismerését

A kiküldő gyülekezetnek, ezután ha lehet anyagilag, de leginkább szellemileg támogatniuk kell a kirendelt apostolokat. Folyamatos ima és böjt háttérrel kell számukra biztosítani. Az ő győzelmük, Isten győzelme, amely áldásokkal jár a gyülekezet számára is. Az Ap. Csel. 14. rész 14. versében már apostolokként jelennek meg Pálék. Azáltal lettek apostolok, hogy kiküldték őket.

A gyülekezet vezetőinek elsősorban a feladata és felelőssége annak a felismerése, hogy a Szent Szellem kit választ ki az apostoli szolgálatra a gyülekezet tagjai vagy vezetői közül. Apostol nem minden gyülekezetben terem, de ahol Isten megadja ezt az ajándékot, ott jól kell vele sáfárkodni, hogy Isten Királysága épüljön, növekedjen! Azt látom az igéből, hogy ahol ébredési gyülekezetek vannak, ott szüntelen vágy van az elveszettek elérésében és új evangéliumi gyülekezetek létrehozásába. Az ilyen gyülekezetekben minden lehetőség adott, egy apostoli ajándék kibontakozására és felismerésére.

Miután erről meggyőződtek, ki kell őket rendelni a szolgálat végzésére. A két apostol munkájának összefoglalását az ApCsel. 14, 26-27-ben olvashatjuk. Ebben azt láthatjuk, hogy a munkát elvégezték, erről bizonyosságot is tettek és üdvtörténeti szempontból lényeges dolog történt, a pogányok előtt az Úr kaput nyitott. A gyülekezet ezáltal szellemi ismeretekben gazdagodott, Isten kegyelmében megerősödött, és bátorítást kaptak szolgálatuk végzésére

4, Az apostolok feladatai

Az apostoli szolgálat rendkívül összetett és sokoldalú tevékenység. A biblia leírásokban és levelekben azonban jól kivehetőek a legfontosabb feladatok és szolgálati tevékenységek. Az itt felsoroltak a leginkább ismert és elterjedt apostoli megnyilvánulások a teljesség igénye nélkül.

a, Tanítás

Az Úr Jézusról nagyon sok helyen olvasható az evangéliumokban, hogy tanított. A tizenkettő is az ő tanítványa volt mielőtt kiküldte őket apostoli szolgálatra. Jézus Krisztus, mint példakép az egyedüli mércéje az apostoli szolgálatnak mivel Ő az Atya apostola volt, (Zsid 3,1)

Ezért is tartották az apostolok fontosnak a tanítás szolgálatát. Az apostoli tanítás vagy az apostolok tudománya a gyülekezetek szerves részét képezte. Jól látható, hogy ahol ez megvalósult erős, szellemi gyülekezetek jöttek létre. A jeruzsálemi első gyülekezetről is azt olvassuk, hogy az apostolok tanították őket.(ApCsel 2,42) Később már egész Jeruzsálemben ismert az apostolok tanítása.(ApCsel 5,28) Az apostoli tanítás erejét és következményeit jól jellemzi három kijelentés is az Apostolok Cselekedeteiben.

És az Isten igéje növekedék; és sokasodék nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagy sokan követék a hitet. (ApCsel 6,7)

Az Istennek igéje pedig növekedik és terjed vala, (ApCsel 12,24)

Ekképpen az Úrnak igéje erősen nevedik és hatalmat vesz vala. (ApCsel 19,20)

Mindez apostoli tanítás eredménye volt. Különösen annak fényében érdekes ez, hogy két kijelentés Jeruzsálemhez és Efészushoz köthető míg a harmadik közvetlen módon Antiochiához. Mind a három város az első századi ébredés kulcsfontosságú pontjai voltak. Nem kis szerepe volt ebben, Isten igéjének a hatása! Úgy látom az ébredés kulcsát, valahol ebben is lehet és kell keresnünk! Ez is csak azt bizonyítja, hogy Isten igéje nem tér vissza üresen hanem gyümölcsöt hoz.(Esa 55,10-11)

A tanítás Pál esetében személyes feladat és elhívás is volt. Így ír erről Timotheusnak

Amelyre nézve tétettem én hirdetővé és apostollá és pogányok tanítójává. (2Tim 1,11)

Antiochiában a két visszatért apostol Pál és Barnabás is ezért természetesen tovább folytatták tanítói szolgálatukat. Azért is tették ezt, mert apostoli kirendelésük előtt valószínűleg ebben a szolgálatban álltak.(ApCsel 13,1) További útjaikat is a tanítói szolgálat jellemezte de már külön csapatban.(ApCsel 15,39) Pál Korinthusban másfél évig maradt az Úr vezetése nyomán és tanította az Isten igéjét.(ApCsel 18,11) Efézusban is sokat tanított.(ApCsel 20,20), sőt a római fogság ideje alatt is!(ApCsel 28,31)

Az apostoli tanításnak a célja kettős, egyrészt a nem hívők számára Isten igazságait bemutatni, hogy ez által megtérjenek. A pogányoknak tanításra van szükség, mert nem volt vagy nincs igeismeretük. Másrészt a már hívők igeismeretének bővítése, és az Isten akaratának megismertetése a Biblia alapján. A tanítói szolgálat is hasonlóképpen működik csak nem apostoli tekintély áll mögötte. Az apostoli tanítás tulajdonképpen megalapozó tanítás a gyülekezetnek! Valamikor az apostoli szolgálat ezt korrigálja és állítja helyre ha valahol egy gyülekezet elcsúszott és félresiklott. A tanítói tanítás pedig főleg elmélyítése és kiterjesztése a meglévő ismereteknek.

Az apostolok és próféták lettek megbízva, tehát nem csak Pál, hogy az Isten titkait, amelyet kijelentés formájában kaptak, tanítsák és tudassák a keresztyékekkel. Ilyen pl. a Krisztus titka, a házasság titka, a hit titka... stb. Az apostolok tehát rendelkeznek a kinyilatkoztatáshoz szükséges karizmákkal is. Minden gyülekezetben szükség van a tiszta, biblikus tanításra, amelynek hiányában komoly problémák lépnek fel. Az ige szerint az apostolok segítségével a gyülekezetben tanítói szolgálat is létrejöhet azáltal, hogy felismerik és támogatják azokat, akik erre kaptak elhívást.(2Tim 2,2)

b, Gyülekezetek alapítása, alapvetés

Az apostoli szolgálatnak tulajdonképpen ez a lényege. Új gyülekezetek alapjainak lerakása, létrehozása. Jézus Krisztus apostolairól, a tizenkettőről azt olvashatjuk a Jelenések 21,14-ben, hogy ők lesznek a mennyei Jeruzsálem 12 falának alapjai. Még a mennyei város is apostoli alapon nyugszik, nem véletlen, hogy a gyülekezeteknek is apostoli alappal kell rendelkeznie.

Pál ezt a Korinthusiaknak úgy fogalmazza meg, hogy bár ő plántálta a gyülekezetet de a növekedést az Úr adta.(1Kor 3,7) Bárhol is alapoz egy apostol a növekedés kegyelme az Úré és nem az apostolé! Sokszor várni kell ugyan a növekedésre, de nem véletlen, hogy apostolság egyik jele éppen a türelem a jelek és csodák mellett.(2Kor 12,12)

Az apostolok tehát alapok, akikre gyülekezetek épülnek, ebben a munkában a próféták is fontos szerephez jutnak. A munka sokrétűsége miatt, később már apostoli csoportok jönnek létre és nem csak ketten vannak mint kezdetben hanem többen. Jézus Krisztus esetében is megfigyelhető, hogy nem csak a tizenkettő van vele, hanem mások is támogatják szolgálatát.(Lk 8,1-3) Az ApCsel 20,1-6-ban, Pál társaságában több ember is van, akik kísérték őt. Kitűnő szellemi iskola mindenkinek, ha egy ilyen apostoli csoporttal lehet együtt.

Egy új gyülekezet létrejötte tehát apostoli alapozással kezdődik. Három helyen olvasható ez a munka részletesen, ezek alapján pontos képet lehet alkotni a gyülekezet megalapozásáról.(1Kor 3,9-15; Ef 2,20-22; 1Pt 2,4-9) Ezekből a következő dolgokat lehet megtudni.

- Az apostolok és a próféták az alapjai a gyülekezeteknek. A görög szó, ami az alapot jelenti a *themeliosz*, a következő helyeken szerepel többek között. 1Kor 3,10-12; Ef 2,20; Rm 15,20 és Jel 21,14
- Jézus Krisztus a sarokkő. Erre a görög szövegben egy szó van két alakban. A szó *gónia* ill *akrogóniaiosz*. Az első jelentése sarok, sarokkő, ez szerepel a Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17; ApCsel 4,11; és az 1Pt 2,7-ben, ahol minden esetben Jézus Krisztusról van szó. A Septuagintában is ez a szó szerepel a 118. zsoltár 22. versében. A Károly-féle fordításban minden esetben szegletnek, vagyis saroknak van fordítva. A szó másik alakja összesen kétszer szerepel az Úsz-ben. Az Ef 2,20-ban, ill. az 1Pt 2,6-ban szintén szegletnek van fordítva és szintén az Úr Jézusról szól. Ennek a jelentése: valaminek a legvégén lévő sarok ill. sarokkő. Eszerint Jézus Krisztus az, akihez viszonyítani kell az alapot, mint sarokkőhöz, ettől eltérni nem lehet. Többen zárókönek értelmezik Jézus Krisztus szerepét, de mivel itt alapozásról van szó, nem pedig az épület befejezéséről ezért nem hiszem, hogy ez az állítás tartható.
- Az apostolok azáltal, hogy alapok egyben teherhordozók is. Minden terhét, nehézségét viselik ennek a munkának. Nagy felelősség van a vállukon, hogy mindenben a sarokkőhöz igazodjanak. Nem arra kaptak elhívást, hogy felül legyenek és uralkodjanak, hanem arra, hogy alapul szolgáljanak a gyülekezetnek. Ez egyben szűrője is a hamis apostoloknak akik csak magamutogatásból szolgálnak és a hasznot nézik a szolgálatban. Az igazi apostolok alázatosak, óriási erő van bennük és kegyelemmel teljesek, akárcsak Mesterük! A friss megtérteket tanítványi közösséggé majd a vének megválasztásával gyülekezetté kell megszervezni. Apostoli tekintéllyel kell fellépni a sátán minden munkájával szemben.
- A személyes életünknek Jézus Krisztus az alapja, ezáltal lettünk élő kövekké, amelynek be kell illeszkednie Isten templomába. Az már a saját felelősségünk, hogy életünk Krisztusi alapjára mit és hogyan építünk. Egy gyülekezet annál erősebb, ha minél több, jó helyen lévő élő kövekből épül fel.
- A próféták szerepéről röviden csak annyit, hogy az Istentől kapott kijelentések által segítették a gyülekezet létrejöttét. Ez vonatkozott a szellemi harcra, nehézségek esetén bátorított, buzdított valamint Isten Igéjével is szolgált... stb.

Az alap letétele után az apostolok szolgálata bizonyos értelemben azon a helyen véget ér. Az Ap.Csel.-ben érdemes megfigyelni, hogy milyen hamar mennek tovább egy-egy helyről, pedig csak rövid ideig voltak ott. Az első missziói út során – amely kb. másfél két évig tartott - Ikónum kivételével Pál és Barnabás nem tartózkodtak sokáig sehol. Amikor pedig visszafele jöttek a tanítványok közül véneket választottak és ők folytatták tovább a gyülekezet építését. Alig egy-másfél éves hívők voltak mégis rájuk lett bízva a helyi gyülekezet.

Az apostolok nem félték attól, hogy rossz döntést hoznak, imádkoztak, böjtöltek és Isten kezébe tették le a gyülekezetet hit által.(ApCsel 14,21-23) Ez persze nem azt jelenti, hogy többet nem törődtek velük, - hiszen Pál a második missziói utat direkt ezzel a céllal kezdte(ApCsel 15,36)! - hanem azt, hogy az ő munkájuk, mint a gyülekezet létrehozása befejeződött. Amikor kiderül egy helyen, hogy sok a munka vagy nehézségek lépnek fel, az apostolok több időt is ott töltenek. Korintusban kijelentést kap Pál arról, hogy az Úrnak sok népe van itt ezért még, másfél évig ott marad.(ApCsel 18,9-11)

Efézusban komoly szellemi konfliktusa támad a Diana-kultusszal és még két évet, ott tartózkodik, de nem csak ezért, hanem azért is, mert így tudta megismertetni az Ázsiai tartománnyal Jézus Igéjét.(ApCsel 19,9-10, 19,23-40, 1Kor 16,9) Így jöhetett létre számos gyülekezet Kolossétól Laodiceáig.

Az apostolok mindig új területen járnak. Pál azt írja a római gyülekezetnek, hogy ahol egy gyülekezet alapja le van rakva, ott ő már nem evangélizál.(Rm 15:20) Ott az evangélium hirdetésének a helyi gyülekezet a felelőse. A Szent Szellem vezetése több helyen is olvasható az Ap. Csel.-ben. Pál apostol, amikor az ázsiai tartományban akar munkálkodni, nem engedi a Szent Szellem, azt olvashatjuk, hogy eltiltotta, majd nem engedte őket odamenni. Viszont álomban kijelentést kap, hogy menjen Macedóniába, vagyis jöjjön át Európába.(16,6-10) Nem tevékenykedhetnek önhatalmúlag. A cél minden esetben a Szent Szellem vezetése és irányítása alatt maradni. Az is látható, hogy nem egy, hanem több gyülekezet létrehozására küldik ki őket általában.

c, Gazdasági ügyek intézése

Ezt a fajta tevékenységet is megtaláljuk az apostoloknál. Minden bizonnyal megbízhatóságuk miatt végezték ezt a szolgálatot. Személyükben garanciát láttak az adomány hiánytalan megérkezésére és igazságos felhasználására. Az sem volt utolsó szempont, hogy így még szellemi áldásokban is részesültek az apostolok részéről ott tartózkodásuk idején. Az első gyülekezet életében is jól látható, hogy az adományokkal az apostolok rendelkeztek. Akik elhozták adományait az apostolok lábai elé tették. Az adomány elosztása minden esetben szükség szerint történt. (ApCsel 4,32-37)

Az apostolok jól emlékeztek vissza arra, hogy Jézus Krisztus beszélt nekik arról a tényről miszerint szegények mindig lesznek velük, közöttük.(Jn 12,8) Abban az időben a zsidó jóléti tevékenység szokásban volt. Ez minta lehetett a fiatal jeruzsálemi gyülekezetnek. Péntekenként a város szegényeiről gondoskodtak, adományokat osztottak szét. Sőt a pogányok is kaphattak egyes esetekben! Az esszéneusok tagjai is, két napi kerestetük minden hónapban a szegényeknek adták. Aki ezt nem tette meg és tudatosan hazudott javait illetően azt kizárták a közösségből.

Pál életében is többször találkozunk ezzel a szolgálattal. Először egy próféta kijelentés során, miszerint éhínség lesz a földön az Antiochiai gyülekezet tagjai adományokat gyűjtöttek a júdeai testvéreknek. Az összegyűjtött pénzt Barnabás és Saulus viszi el és adja át a véneknek;(ApCsel 11,27-30) Bár még ekkor nem apostolok, de a gyülekezet vezetői közé tartoznak. A Galata-levélben azt olvassuk, hogy miután kölcsönös megállapodásra jutnak az apostolok a feladatukat illetően, tesznek egy fontos kitétel, a szegényekről meg kell emlékezni.(Gal 2,7-10). Az apostolok tehát fontosnak tartották a szegényebb sorban élő testvérek gondviselését. Mivel abban az időben nem volt még állami szociális ellátó rendszer, így a szegényebb testvérek különösen a júdeabeliek támogatásra szorultak. A gazdagabb görög és római városokban élő hívek adományaira többször is szükség volt.

A római levélben Pál tesz egy érdekes kijelentést miszerint:

Mert tetszett nékik, és tartoznak is vele. Mert ha a pogányok azoknak a lelki javaiban részesültek, tartoznak nékik viszont szolgálni a testiekben. (Rm 15,27)

Vagyis az apostol szerint a szellemi javakat osztó júdeaiak jogosultak a pogányok támogatására. Ugyanerről az elvről beszél, amikor az apostolokról;(1Kor 9,11) és az igei szolgálattévőkről;(Gal 6:6) való gondoskodás a téma. A közösségi adakozás egyik Úsz-i alapelve pedig a következő:

Mert nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük, néktek pedig nyomorúságtok legyen, hanem egyenlőség szerint; e mostani időben a ti bőségtek pótolja amazoknak fogyatkozását; Hogy amazoknak bősége is pótolhassa a ti fogyatkozásokat, hogy így egyenlőség legyen.
(2Kor 8,13-14)

Ennek gyakorlati példája az, amikor harmadik útja során adományt visz Jeruzsálembe. Az adományt több gyülekezetből gyűjti össze. Rendeletet ad ki a galáciai, macedóniai, akhájai és a korintusi gyülekezeteknek, hogy a jeruzsálemi szenteknek gyűjtést tartsanak.(1Kor 16,1-4) Az apostol a sikeres gyűjtés után többedmagával viszi el az adományt Jeruzsálembe. A legérdekesebb az, hogy Pál rendeletet adott ki, amely kötelezte a gyülekezeteket a gyűjtésre. A görög szó, amely az 1Kor 16,1-ben rendeletként van fordítva, egyértelműen azt jelenti, hogy valaki utasítást ad ki ill. kényszerít másokra. Ezt a szót máshol is használja ebben az értelmezésben.(1Kor 7,17; 11,34; Tit 1,5) Az apostoloknak ezek szerint különleges hatáskörük van az általuk alapított gyülekezetekben. A gazdasági, anyagi ügyek intézése nagy odafigyelést igényel ezért nem mindegy, hogy kik és hogyan szolgálnak velük.

d, Kinevezés, avatás, kézzátétel

Az első ilyen eseménnyel a jeruzsálemi gyülekezetben találkozhatunk. Feszültség keletkezett ugyanis héber és görög-hellenista zsidókeresztények között. A probléma oka a görög özvegyasszonyok mellőzése a gondoskodás során.(Ap.Csel 6,1-7) Az apostolok a nagyszámú gyülekezet miatt valóban nem tudtak odafigyelni mindenre, ezért megkérik a gyülekezetet, válasszanak ők hét Szent Szellemmel teljes és bölcsességgel telt férfit erre a szolgálatra. Ők ugyanis emiatt elhanyagolták Isten Igéjét.

Az apostoli korban vagyis az első századi Szentföldön a városok és falvak hét tagból álló csoportot választottak, hogy képviseljék lakóhelyüket a római birodalom kormányzói, hivatalnokai előtt. Ezeket „*sivá tuvé háir*”-oknak nevezték ami nagyjából annyit jelent, hogy a város hét legjobb vagy legkiválóbb emberei.

Ezt Josephus Flavius a híres zsidó író kortörténeti leírásból tudhatjuk. Ezt a szokást követhették az apostolok is, amikor a probléma felütötte a fejét. A gyülekezet által kiválasztott hét férfiút ezután az apostolok kézzátétellel avatják be a szolgálatba.

Ezzel létrejön a diakónusi szolgálat, később diakonisszák is megjelennek.(Rm 16,1) Az ő feladatuk a gyülekezetben lévő szociális, anyagi, vendéglátási... stb., ügyek intézése. A kézzátétellel az apostolok elismerték a gyülekezet döntését és Isten áldását kérték a diakónusok szolgálatára. Ennek eredményét jól ismerjük Fülöp és István életéből. Pál apostolnál is gyakorolt dolog volt a kézzátétel. Az első missziói útról visszajövet Barnabással megállnak az általuk alapított gyülekezeteknél és véneket neveznek ki. (ApCsel 14,23) Később a vének választanak ki majd vezetőket a gyülekezetből, Isten kijelentése nyomán. A gyülekezet alapításakor ezt csak az apostolok tudják megtenni!

Ma már vannak ebben is eltérések, ami ezt a szerepet és szolgálatba állítást illeti. Konkrétan nem említi az ige, de a feladat súlya valamint a böjt és imádság kiemelése nyilvánvalóvá teszi a kézzátételt. Az Újszövetségben minden fontosabb szolgálatra kirendelt személyt, kézzátétellel avattak fel. Timóteusnak azt írja Pál, hogy a kézzátétele által kapott karizmá(i)t gerjessze, fel valamint a kézzátételt ne kapkodja el.(2Tim 1,6; 1Tim 5,22) A kinevezések, legyen szó bármilyen szolgálatról is, amelyet kézzátétellel erősítenek meg, felelősségteljes döntések. Nem véletlen, hogy ezzel kapcsolatban szinte mindig megjelenik az imádság és a böjt is. A kézzátételt nem csak avatások alkalmával használták az apostolok, hanem más esetekben is. Szent Szellemmel való betöltekezésért imádkoztak így.(ApCsel 8,17; 19,6)

Azután gyógyulások során is találkozunk az alkalmazásával.(ApCsel 19,12, 28,8) Ez megerősíti Jézus szavait, amelyet ő mondott; „betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak”(Mk 16,16-18)

Jelek és csodák sokaságát is lehet olvasni az Úsz-ben amelyek az apostolok keze nyomán született.(ApCsel 5,12; 14,3; 19,11) Nyilvánvaló, hogy szabadítószolgálatot is végeztek kézrátétel útján. A kézrátétel jelentőségét az is mutatja, hogy a hit alaptanításban is megtalálható, mint alapismeret.(Zsid 6,1-2)

e, Ima-böjt és igehirdetés

Egyike az apostoli szolgálat alapját képező szellemi feladatoknak. Ennek az említését az Apostolok Cselekedetei 6,4-ben találjuk meg először. Az apostolok más tevékenysége, ezeknek a szolgálatoknak a rovására ment. Tehát az imádság és az Ige szolgálata az ami jól jellemzi az apostolokat. Az imádságra nagy szükség van, hiszen ez által kapnak az apostolok erőt, kijelentést, üzenetet... stb. Az imádság által Isten ereje hatalma, nyilvánul meg az életükben. Apostoli szolgálat odaszánt és állhatatos imaélet nélkül nem lehet eredményes. Pál életében jól megfigyelhető mennyire nagy hangsúlyt fektet az imádságra. Imádkozik a gyülekezetekért, személyekért, személyes vezetésért, börtönben... stb. Maga is arra buzdít, hogy szüntelenül imádkozzunk.(1Th 5,17) Az imádkozás minden formáját meg lehet nála találni. Egész életének, szolgálatának sikere, ezen dőlt el többek között. Írja, hogy gyakori böjtben és virrasztásban élt, hogy szolgálata hatékonyabb és eredményesebb legyen.(2 Kor 6,5)

A másik terület az imádság mellett az Ige szolgálata. Itt elsősorban az igehirdetésre kell gondolni, mert nem tantételekről beszélnek, ami a tanítás szolgálatát jelenti, hanem aktuális szívbe hatoló prédikációt mondanak. Sok helyen fordul elő ez a szolgálat, gyakorisága jelzi fontosságát. Az igehirdetés alapszava a *kérügma* és a *kérüszó*, amelynek jelentése: kihirdetés, kihirdet, ezek fordítása ált. prédikálás, hirdetés. Ebben a szóban nem szerepel az ige, csak annyit jelent, hogy valamit hatalommal nyilvánosan ismertté tenni. Aki ezt a szolgálatot végzi azt *kérüxnek*, vagyis kihirdetőnek hívják.(1Tim 2,7; 2Tim 1,11; 2Pt 2,5) A *kérüx* a görög világban azt a személyt jelentette, aki az ekklésziát, (népgyűlést) összehívta. Ugyanezt a szerepet tölti be az ókori Izraelben a *kohelet*, (káhál=gyülekezet) aki egy karizmatikus prédikátor és szavára, ha Istentől felkent személy volt, összegyűlt a nép. Az apostoli prédikációk is ilyenek kellene, hogy legyenek; tartsa össze a gyülekezetet, erővel és hatalommal szóljon, valamint mozgósítsa Isten népét feladatuk elvégzésére. Az evangéliumot is hirdették és prédikálták ilyen módon.(1Kor 9,14; 2Kor 11,7; Fil 4,15).. stb.

Meg kell azonban különböztetnünk a körülmetéltség és a körülmetéletlenség evangéliumát.(Gal 2,7) A tartalmát illetően nincs különbség, Jézus a Krisztus, a benne való hit által üdvösség van. A zsidóknak viszont az evangélium nem csak erről szól, hanem az atyáknak tett ígéretek beteljesüléséről is.(ApCsel 3,13; 13,32; 26,6) A pogányok viszont, Isten nélkül valók;(Ef 2,12) ezért az evangélium náluk általában Jézus Krisztussal a testté lett Igével kezdődik. Az utolsó idők egyik jele kétségkívül a körülmetéltség evangéliumának a hirdetése lesz.(Mt 24,14) Ma is, mivel több népcsoport is él a földön elképzelhető speciális apostoli elhívás is, ezen népek közé. (1Kor 9,19-23) Pl. Hudson Taylor Kínába, Jim Elliot az Auka indiánokhoz, Judson Adoniram Hátsó-Indiába kapott elhívást.

f, A Gyülekezet építése

Erről a szolgálatról is az efézusi levélben olvashatunk.(4,11-13) Az Igék alapján sok dolog kiderül arról, hogy milyen módon épül a Gyülekezet, mint Krisztus teste. Az apostolok itt is vezető szerepet töltenek be.

Felügyelik és ellenőrzik az általuk plántált gyülekezetet. Intenek, feddnek és tekintéllyel lépnek fel minden Isten munkáját és gyülekezetét romboló eseménnyel, személlyel szemben. Határozottan és szellemi adottságaiknál fogva oldják meg a legkülönfélébb problémákat, amelyek felütik a fejüket! A Krisztus Testében egyértelműen vezető és irányító szerepet töltenek be.

Ha jól megnézzük az apostoli szolgálat valamennyi másik szolgálattévői ajándékot is tartalmazza. Próféta mert, hiszen látással és kijelentéssel is rendelkezik munkája során;(ApCsel 20,29-30), bár nem véletlen, hogy prófétai szolgálat is áll az alapozás mellett. Evangélista is, mert az evangéliumot hirdeti.(ApCsel 16,10) Pásztor abban az értelemben, hogy felelősséget érez a gyülekezet tagjai iránt és törődik velük.(1Th 2,11) Valamint tanító is, mert az alapozás során ilyen szolgálatot is végez.(ApCsel. 18,11). Az apostolok tehát kiemelt szerepet töltenek be a Krisztus testében. Három területét látjuk leírva ennek a munkának.

*A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére.
(Ef 4,12)*

Az *első terület* a szentek tökéletesbbitése. Az itt használt szó eredeti jelentése: a régi leszerelésé majd új felszerelése, valamint orvosi kifejezést is jelentett miszerint kificamodott tagok helyreállítása, reponálása, hogy ismét működjenek. Ezt a kétféle feladatot jól lehet látni Pál életében. A pogányok, akik megtértek ált. démonikus háttérből jöttek ezeket kellett leszerelni, megszüntetni és helyette újat adni Isten Szellemét, kenetét a megtérésük után.(1Th 1,9; ApCsel 14,15) Reménységet, reménytelenség helyett vallásos szokások helyett hitet, az élet pogány élvezete helyett isteni életet... stb. Nem kevés harcába került ez az apostoloknak.

A másik feladat a Test kificamodott tehát nem funkcionáló részeinek a helyrerakása. Ez történt, amikor személyeket kellett inteni, bátorítani, feddeni, vigasztalni.(Fil 4,2; Ap Csel 20,31).Ide tartozik még a hamis tanítások és az evangéliumtól idegen tanok leleplezése, amelyek mérgezik a testet és izületi gyulladást okoznak a Testben.(Gal 5,1.7.10; Zsid 13,9)

A *második terület* ebből következően a szolgálat munkája, azaz azért kell helyretenni a szenteket, hogy szolgáljanak. Nem lehet megelégedni annyival, hogy egy gyülekezeti tagságuk legyen a híveknek, amint megtörtént az életrendezés és változás tanítványi csoportba kell őket helyezni ahol, lehetősége van a tanulásra, növekedésre és szolgálatra is. Nem öt-tíz embernek kell halálra dolgoznia magát egy gyülekezetben, hanem mindenkinek a kapott karizmák szerint, kell szolgálnia.(1Pét 4,10) Egy gyülekezet annál hatékonyabb minél több szolgáló tagja van.

A szentek helyreállítása és szolgálatra való tanítványozás vezet el a *harmadik területhez* a Krisztus testének építéséhez. Ez pedig rendezett életű, szolgálók nélkül nem megy. A cél nem más, mint a gyülekezetek felnövekedése a Fejhez, Krisztushoz. A szolgálatnak, amelyet bárki is végez, azt az alapelvet kell követnie, hogy a test növekedjen.

Az apostolok ilyen irányú szolgálata többszintű. Működhet a saját gyülekezetükben rendszeresen; (Ap Csel 15,35), a plántált gyülekezetekben ott tartózkodásuk, látogatásuk idején;(ApCsel 18,23; 14,21-22); valamint átutazóban, általuk nem plántált gyülekezetben egyaránt;(Rm 15,23-24; 1,10).

Ha egy apostol olyan gyülekezetben szolgál melynek nem ő az alapítója, akkor csakis a helyi vezetőség tekintélye alatt működhet! Természetes megvizsgálva azt, amit mond és ahogyan cselekszik! A hamis apostolok egyik ismérve pont a tekintélyellenesség és a felsőbbrendűségük hangoztatása.

g, Átok és ítélethirdetés

Az apostolok által végzett szellemi harc legkritikusabb pontja ez a két tevékenységük. A szellemi erősségek megtörésében rendkívüli kenetet kapnak az apostolok. Nem egy helyen mondja a Biblia az apostolok milyen erővel és hatalommal rendelkeznek, amikor ismeretlen területen járnak és szolgálnak az evangéliummal. Efézusban Pál személye egyértelmű volt a szellemvilág számára. (ApCsel 19,15) Azt is írja Pál, hogy Isten királysága erőben áll.(1Kor 4,20) Az erődemonstráció és konfrontáció különösen az evangélium által érintetlen területeken mutatkozik meg. Ide hatolnak be és hirdetik az Isten királyságáról szóló evangéliumot. Ennek a folyamata is a Szent Szellem által történik. Pált a második misszióúton a Szent Szellem nem engedi Efézus irányába menni, hanem Filippibe, vagyis az európai kontinensre! A Diana kultusz még Pálnak is lehet, hogy nagy falat lett volna. Tehát az apostolok sem vághatnak neki a nagyvilágnak, hanem szigorúan a Szellem uralma és vezetése alatt kell lenniük és maradniuk! Csak így vehetik fel erőteljesen a harcot a sátáni erők és hatalmasságok ellen! Ilyen harc az átok és ítélethirdetés is.

Azt még meg is értik sokan, hogy démont űznek,(ApCsel 16,18); területi szellemekkel háborúznak,(ApCsel 19,23-40); de az ítélet és átokmondással már bajban vannak. Különösen akkor zavaros a kép, ha tudjuk, hogy Megváltónk Jézus Krisztus, áldásmondásra szólított fel.(Mt 5,44)

Érdekes módon mind Pálnál mind Péternél megtalálhatók írásaikban az áldásra való felhívás, buzdítás.(Rm 12,14; 1Pt 3,9-11) A gyakorlati életben azonban nemcsak Pálnál és Péternél, hanem Jézusnál is megtaláljuk az ítélethirdetést, ill. az átokmondást. Jézus ítéletet mond a meg nem térő városok felett, és átkot helyez az Isten szolgáit gyilkoló farizeusokra.(Mt 11,20-24; 23,30-36) Péter megátkozta Simon mágust, mert az, pénzt kínál a Szent Szellemért.(ApCsel 8,18-24) Pál ítéletet hirdet a meg nem térő zsidóknak, miután azok elutasítják az evangéliumot,(ApCsel 13,45-51; 18,6); és átkot helyez Elimásra egy varázslóra.(ApCsel 13,9-12) Sőt a Galata levélben kétszeres átok alá helyezi, a más evangéliumot hirdetőket, vagyis a tévtanítókat.(Gal 1,8-9) A Kor.-i első levél végén pedig azt írja, hogy aki nem szereti az Urat, átkozott legyen.(1Kor 16,22)

Az apostoli hatalmat Pál úgy írja le mint ami építésre és rombolásra egyaránt vonatkozik.(2Kor 10,8) Ezért kérdi meg tőlük, hogy vesszővel menjen közéjük vagy szeretettel? Ezek alapján és a gyakorlati szolgálatukban látható, hogy az apostolok rendelkeztek azzal a felhatalmazással miszerint átkot és ítéletet mondhattak. Ha jól megfigyeljük ez nem áll ellentétben, a hegyi beszédben leírtakkal! Ott ugyanis arról beszél Jézus, hogy a mi ellenségeinket, üldözőinket áldjuk és az apostolok a maguk érdekében, egy esetet kivéve sosem mondtak átkot ellenségeikre.

Akkor, amikor Isten munkájának szándékos és tudatos rombolása folyik valaki részéről, akkor lehet a Szent Szellem vezetése alatt átkot ill. ítéletet mondani.

Pál, amikor Páfoszban hirdeti az Isten beszédét Sergius Paulusnak Elimás, el akarja téríteni a hitrejutástól. Akkor Pál, Szent Szellemmel megtelve átkozza meg, mert Elimás az Úr igaz útját akarta elfordítani.(ApCsel 13,6-12) Péter szintén átokkal sújtja Simon mágust, mert a Szent Szellemet pénzért akarja megvenni.(ApCsel 8,18-24) Pál a korinthusi gyülekezetben lévő parázna férfit, aki rombolta a Krisztusban hívők bizonyágtételét életmódja miatt átadja a sátánnak.(1Kor 5,1-5) Ugyanezt teszi, Himenéus és Alexander esetében is, akik blaszfémiát követtek el.(1Tim 1,20) Látható tehát, hogy itt nem filléres dolgokról van szó, nem is holmi tyúkperekről, hanem Isten Szentségéről, munkájáról és Királyságáról!

Aki ezekben, az esetekben is tudna áldani, az tegye, de tudnia kell, hogy ezzel Isten munkáját rombolja, hiszen ha áldást mond az illetőre, azzal elősegíti, hogy sikeresebben tudja végezni Istenellenes cselekedeteit. Apostoli tekintély és hatalom kell az utolsó időkben is, hogy az Istenellenes erősségek megtörjenek.(1Tim 4,1)

Az Ósz-ben több példa is található az átok és ítélet témában, ezek alapelvei meg egyeznek az Úsz-i történetekkel.(Jer 18,2; Kir 2,19-25...stb) Az Ósz-ben található személyes támadás a próféták ellen, azonos volt az Isten ellen való támadással, hiszen ők képviselték Isten akaratát. Ha bárki büntetlenül megtehetette esetleg azt, amit például az ifjak tettek meg Elízeussal, akkor a prófétaóság szolgálata leértékelődött és hiteltelen dologként állt volna az emberek előtt!

5, Az apostolok életformája

Az apostoloknak a feladataik mellett nagyon komoly és rendezett életformával kellett rendelkezniük. Több olyan területről beszél a Biblia, amelyek az apostolok életéről pontos képet mutatnak be.

- **Önellátás:** Az apostolok munkájukból fakadóan, sok időt igénylő szolgálatot végeztek. Ált. a kiküldő gyülekezetek viseltek gondot a szolgálattevőikre így az apostolokra is.(Tit 3,13) Az apostolokat szellemi munkájuk eredményeképpen testi, vagyis anyagi javak illetik meg.(1Kor 9,11) Pál életében azonban megfigyelhető, hogy amikor csak lehetett saját magát tartotta el.(ApCsel 18,3; 20,34; 2Th 3,8) Amikor még rabbinak tanult Gamálielnél, akkor kötelező volt szakmát is tanulnia. Ezzel kerülték el a rabbik, hogy tanítványaiktól függjenek. Ma is jól látható a gyülekezettől függő, más szakmukát végezni nem tudó szolgálattevők kiszolgáltatottsága. Pál sátorkészítőnek tanult és ezzel a munkával abban az időben el is tudta tartani magát. Nem élt tehát vissza az apostolsággal járó előnyökkel, hanem igyekezett példát adni a munkához való hozzáállással. Előfordult, hogy amikor sok szellemi munka volt és nem dolgozott adományokat fogadott el.(Fil 4,16-17) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a szolgálat mellett dolgozó lelki munkások hitelessége magasabban van megítélve az emberek között! Természetesen ez is az adott hely körülményeitől és lehetőségeitől függ. A gyülekezeteknek viszont készen kell állni mindenkor, hogyha apostolokat indít útnak ill. fogad, azt anyagilag is támogassa. Ne teher legyen az Úr szolgáinak a támogatása, hanem öröm és mennyei befektetés.
- **Jelek és csodák:** Az apostolok életét a legtöbb esetben természetfölötti események kísérik. Pál arról ír, hogy az apostolság jelei közé tartoznak a jelek és csodák valamint az Isteni erők megnyilvánulásai.(2Kor 12,12; Rm 15,18-19) Tehát aki apostolnak mondja magát, annak egyik bizonyítéka a jelek, csodák és Isteni erők bemutatása. Erre kaptak különleges kenetet. Ha a korai gyülekezetek megalakulását nézzük az apostoli munkát mindig jelek, csodák stb. kísérték: Jeruzsálem.(ApCsel 2,43; 3,1-10; 5,12; 6,8), Samária.(ApCsel 8,6.13),Lidda.(ApCsel 9,32-35), Joppé.(ApCsel 9,36-43), Páfus.(ApCsel 13:10-12), Ikonum;(ApCsel 14,3), Listra.(ApCsel 14,8-11) Efezus.(ApCsel 19,11-12).. stb.
A gyülekezetek tehát nem csak kijelentésen, hanem Isteni erők megnyilvánulásain jöttek létre. Az apostolok kenetüknél fogva képesek az embereknek bemutatni Isten igazi hatalmát Erre azért van szükség, hogy a hit ne emberi bölcsességen, hanem Isten erején nyugodjék.(1Kor 2,4-5; 1Th 1,5) A hitetlenség azonban egy olyan szellemi atmoszférát hoz létre, amely akadályozza az embereket abban, hogy higgyenek a természetfeletti dolgokban. Az a gyülekezet, amely természetfeletti dolgokat él át, sokkal nagyobb hatással tud lenni a környezete számára. A jelek sohasem lehetnek öncélúak, hanem az Isteni üzenetet kell követnie és megerősítenie. Maguk a létrejövő gyülekezetek is az apostolok ismertető jelei közé tartoztak.

Egyfajta pecsétjük volt az elvégzett munkáról. Jézus is arról beszélt, hogy gyümölcsseikről ismeritek meg őket.(Mt 7,16a) Egy apostol életét jól le lehet mérni az általa elvégzett szolgálaton. Amely apostolt kirendelték, annak eredményt kell felmutatni. Ennek pecsétje a létrejövő élő gyülekezetek. Ez hitelesíti és erősíti meg az apostol elhívását.

- **Odaszánás, felelősség:** Azt a szolgálatot, amelyre elhívást kapnak az apostolok, életük odaszánása nélkül nem tudják megtenni. Fel kell adni mindent, hogy Isten akaratát be tudják tölteni! Pál azt írja a Filippibelieknek, hogy *„...nekidőlök az előttem lévő célnak..”*(Fil 3,14) A korinthusi gyülekezetnek azt írja, hogy *„...nem bizonytalanul vagdosok, megsanyargatom testem a szolgálatra való alkalmasság miatt...”*(1Kor 9,26-27) Nem törődött a körülményekkel, hozzászokott jóllakáshoz, éhezéshez, szükség és bőség is kijutott neki Az összes apostolnál többet munkálkodott a benne lévő Isteni kegyelem. Élete minden idejét szolgálásban töltötte, még amikor börtönben volt akkor is.(Fil 3,14, ApCsel 28,31). Céltudatos ember volt, aki élete végén elmondhatta: *„Ama nemes harcztal megharcoltam, futásomat, elvégeztem, a hitet megtartottam”;*(2Tim 4,7). Komoly felelősség van az apostolok életében a rájuk bízott munkák tekintetében. Pál szívén viselte a gyülekezetek sorsát. A második misszió útját azért is kezdi meg, hogy az általuk előzőleg plántált gyülekezetek és testvéreik állapotáról tájékozódjon.(ApCsel 15,36) Útja során erősítette a gyülekezeteket, bátorított és buzdított. A harmadik útja során szintén találkozunk ezzel a szolgálattal.(ApCsel 18,23; 20,2) Nem hagyta tehát őket magukra, hanem mindenkit szívügyének tekintett. Az apostoli levelekből az is kiderül mennyi mindenre kellett odafigyelnie. Egy helyen azt is írja, hogy az összes gyülekezet gondja is rajta van.(1Kor 11,28) Ezzel a felelősségteljes odaszánt étellel lehet elérni olyan eredményeket, amelyek a mai időben is bámulatot keltenek. Az apostolok hozzáállása az elhívásukhoz, magas erkölcsi követelményekben nyilvánult meg. Arról is ír az ige, hogy az apostolok egyik jellemző vonása a türelem.(2Kor 12,12) Vagyis a türelem és kitartás, mint vezető erénynek ott kell lennie a szolgálat végzése közben. Egy apostol nem adja fel könnyedén azt a területet, amit Isten rábízott. Ha kell három évet is marad, hogyha a helyzet úgy kívánja mint Pál Efézusban!

- **Sáfárság:**

Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgálóit és Isten titkainak sáfárait. A mi pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtsassék. (1Kor 4,1)

Ezeket a szavakat, Pál mondja a korinthusi gyülekezetnek. Az apostolok többek között ugyanis sáfárok, azt a sok szellemi ajándékot és képességet, amelyeket ők kapnak, azokkal nekik is el kell számolni. Nem is akármilyen sáfárságról van itt szó, hanem az Isten titkainak a sáfárságáról. Ennek a hirdetésével nem csak az apostolok, hanem a próféták is meg lettek bízva.(Ef 3,4-5) Minden szentnek sáfárnak kell lennie, de nem mindenkire van annyi minden rábízva, mint pl. az apostolokra. Akire többet bíztak attól többet is, kérnek számon. Más helyen ezt írja Pál:

Mert ha az evangéliomot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyanis nékem, ha az evangéliomot nem hirdetem. Mert ha akaratom szerint mívelem ezt, jutalmam van, ha pedig akaratom nélkül, sáfársággal bízattam meg,(1Kor 9,16-17)

Pált a szükség hajtotta, az evangélium hirdetésének a kényszere nehezedett rá, ebben is hűségesnek kellett lennie. Az apostolok szíve középpontjában az elveszettek sorsa áll. Akár akarják akár nem, egy nyomás van rajtuk, amely az evangélium természete és ereje miatt kényszeríti őket az elveszettek megmentése felé. Bár Moody a híres evangélista nem volt apostol, de addig nem tudott lefeküdni, amíg el nem mondta valakinek az evangéliumot azon a napon, amelyen felébredt. Szüntelenül űzte, hajtotta az elveszettek megmentésének a lehetősége! A Biblia szerint, számonkérés van az elmulasztott dolgokért is. Aki nem teszi a jót, pedig lehetősége van rá az szintén bünt követ el.(Jak 4,17).

Még egy területét említi Pál a sáfárságnak:

Most örülök a ti érettetek való szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm, a mi híja van a Krisztus szenvedéseinek az én testemben az Ő testéért, a mi az egyház. A melynek lettem én szolgájává az Isten sáfársága szerint, a melyet nékem adott ti rátok nézve, hogy betöltssem az Isten ígését;(Kol 1,24-25)

Pálnak be kellett töltenie az Isten ígését, vagyis fel kellett tárnia a rábízott kijelentéseket. Három dolgot említi tehát Pál az apostoli sáfársággal kapcsolatban, titkok leleplezése, evangélium hirdetés és Isten Igéjének a betöltése. A három dolog szoros összefüggésben egymással. Mivel lehetnek személyre szóló megbízások is egyes apostolok részére, mint Pálnak, ezért a lista nem hiszem, hogy teljes.

- **Szenvedés, mártíromság:** Ha az Apostolok Cselekedeteit elolvassuk, azonnal szembeűnik az a sok-sok szenvedés, amelyeket átéltek az Úr szolgái. Akár a jeruzsálemi apostolokat nézzük akár a többi apostolt, a munkájukat mindig nehéz szellemi közegben kellett folytatni, ahol nem voltak ritkák a testi bántalmazások sem.(ApCsel 5,18.40; 14,19; 16,22-23)...stb. Pál egy egész listát közöl mindazokról a testi szenvedéseiről, amelyeket Krisztusért szenvedett.(2Kor 11,23-33). Szintén a második korinthusi levélben olvasható még két igeszakasz az apostoli munka nehézségeiről.(6,3-10 és 4,5-12) Ezekben többek között szó van azokról a dolgokról is, amelyek a legkeményebb próbák elé állították az apostolokat. Az apostolsággal azért jár együtt a szenvedés, mert olyan helyen végeznek munkát, ahol szellemi hatalmak tartják fogva az embereket. Ezek az erősségek pedig mindent eszközt felhasználnak, hogy az emberek ne térjenek meg. Amikor az apostolok megjelennek a két szellemi oldal, konfrontálódik. Pál apostol egyenesen predestinálva volt a szenvedésre.(ApCsel 9,16) A szenvedés csúcsa pedig a mártíromság. Az apostoli szolgálatban ennek a lehetősége mindig fenn áll. Tehát akinek apostoli ambíciói vannak, az készüljön fel rá, hogy itt nem babazsúrról van szó! Pál azt mondja, hogy meghalni is kész az Úr nevéért nemhogy fogságot, szenvedni.(ApCsel 21,13) Máshol pedig arról ír, hogy neki az élet Krisztus a halál pedig nyereség.(Fil 1,21) Nem önkéntes mártíromságról beszél az ige, hanem végső lehetőségről, ha már elfogták az apostolt. Jézus Krisztus világosan kijelenti, ha az övéit üldözik, akkor amíg lehet menekülni kell.(Mt 10,23) Az Úrnak az élőkre van szüksége! A sátánnak pedig természetesen a halott keresztény a jó keresztény. Az evangélium üzenete szerint a szenvedés keresztisége jelenti a mártíromságot.(Mt 20,23) Nem mást jelent ez mint azt, hogy aki Krisztusért meghal az, szó szerint belemerül a szenvedésbe. Ez nem mindenkinek a része. Az apostolok is miután megverték őket, annak örvendeznek, hogy méltónak bizonyultak arra, hogy Krisztusért szenvedjenek.(ApCsel 5,41)

Hasonló tapasztalatok és átélések után Pál, az ő követésére buzdítja a gyülekezetet amint ő is követi a Krisztust.(1Kor 11,1; Fil 3,17; 1Th 1,6)
Olyan életet kell tehát élnie az Úr apostolainak, hogy példaképek legyenek. Nem csak az apostolok szenvedhetnek azonban mártíromságot, hanem bárki, aki Krisztusról tesz bizonyosságot ellenséges környezetben.

6, Vizsgálatuk

Mindenki, aki apostoli tekintéllyel lép fel vizsgálatnak kell alávetni, amennyiben az apostoli leírások megegyeznek az életével, szolgálatával el kell fogadni, mint Krisztus apostolát.(Jel 2,2) Különösen azért van erre szükség, mert amikor az apostoli szolgálat erőteljesen működik valahol akkor, általában hamis apostolokat, tévtanítókat, vallásos vezetőket állít fel ellenük a sátán királysága. Ennek a célja többirányú de leginkább az apostoli szolgálat hitelességére és létjogosultságára irányul.

Az Efézusi gyülekezet életében pont az egyik dicséretre méltó dolog, amit a Gyülekezet Ura észrevett az álapostolok elleni határozott fellépés volt.

Ma az utolsó időkben, amikor a hitetés és megtévesztés minden területen a legnagyobb szintet éri el, ugyanilyen erőteljes közbeavatkozásra van szükség, hogy a megtévesztő szolgálattevőket így a hamis apostolokat is le lehessen leplezni!

Isten igazi apostolai mai korunkban is szolgálnak. Jelenlétük, munkájuk felbecsülhetetlen értékkel bírnak a Krisztus Testében. Az apostoli szolgálatnak a végidőkben döntő szerepe lesz a Krisztusi menyasszony arculatának kialakításában és a gyülekezetek helyreállításában. Ne legyünk megtévesztve, hogy ma már nincs ez az ajándék, hiszen a Biblia világosan tanít róla. Vannak, akik máshogy nevezik talán őket, mint pl. gyülekezetplántálók, vagy misszionáriusok... stb. Esetleg azért, mert nem merik az apostoli nevet használni rájuk vagy a szolgálatukra az apostoli jelzőt. A hangsúly azonban valóban nem ezen van, hanem azon, hogy ahol Krisztust még nem ismerő emberek élnek ott Krisztusi alapokon álló gyülekezet jöjjön létre. Az apostolokat és munkájukat pedig maga Isten fogja hitelesíteni és ismertté tenni a gyümölcsök alapján.

C, Prófétai szolgálat

A szolgálati ajándékok felsorolásban a második helyet foglalja el. Jelentőségük a teljes profétai szolgálatukban mutatkozik meg. Életre szóló elhívást jelent. Feladatuk legfontosabb része Isten üzenetét átadni az Úr népének, a gyülekezetnek és a nemzeteknek. Korábban a profétai karizmánál részletesen szó volt arról, hogyan lehet kijelentést kapni az Úrtól, milyen módon lehet és kell átadni azt, hogyan lehet megítélni, hogy egy prófécia az Úrtól van-e vagy sem...stb. Most a szolgálati ajándék kapcsán megnézzük mik is azok a különbségek, ami a karizma és szolgálati ajándék között van, hogyan nevezi őket és szolgálatukat a Biblia, valamint milyen területen szolgálnak a proféták.

1, A karizma és a szolgálati ajándék különbségei

Több minden megkülönbözteti a profétálás karizmájától. Ez nem jelenti azt, hogy a profétai karizmában nem fordulhat elő ilyen, de lényegesen ritkább és nem mindennapos.

a, A működési területükben; a profétai ajándék ált. helyi gyülekezetben vagy annak kisebb csoportjában használható. A profétai szolgálat viszont nem korlátozódik egyes helyi gyülekezetekre, hanem Krisztus testében bárhol működhet. Agabus próféta pl. a Jeruzsálemi gyülekezet tagja volt, de szolgálata nem volt ide korlátozva mert profétaként lépett fel Antiochiában és Cézáréában is.(ApCsel 11,28; 21,10) Hasonlóan Júdas és Silas is, akik az apostoli zsinat üzenetével kísérőként mentek vissza Pállal és Barnabással Antiochiába. Próféták lévén, ott is szolgáltak ajándékuikkal.(ApCsel 15,32) Jellemző módon a bátorítással és erősítéssel tűntek ki elsősorban! A profétai szolgálat tehát a Krisztus Teste számára adatott nemcsak egy konkrét helyi gyülekezetnek!

b, A profétai szolgálatnál gyakori a jelképes cselekedet, míg a profétai karizmánál nem. Jellemző, hogy a profétáknál az üzenetet valamilyen demonstratív cselekedet követi, ez a profétai karizmára nem jellemző.

Jeremiás prófétának el kellett mennie és az övét az Eufrátesz mellett egy kő alá kellett tennie.(Jer 13,1-11) Az öv rothadása azt jelképezte, hogy Izrael és Júda kevélysége ítéletért kiált az Úr előtt. Ezékielnek szimbolikusan el kellett játszania Jeruzsálem bukását;(Ez 4. fej). Ézsaiásnak ruha és saru nélkül kellett három évig élnie, azt szimbolizálva, hogy Egyiptom és Etiópa foglyait így viszi el AsszírIA királya. (Esa 20,1-4)

Agabus próféta megkötözte magát Pál övével és azt mondta, hogy az öv tulajdonosát is így fogják megkötözni.(ApCsel 21,11) A berlini fal leomlását megelőzően az Úr szólt egy profétához, hogy utazzon el Berlinbe és érintse meg a falat majd térjen vissza hazájába. Azt mondta neki az Úr, hogy ezzel azt fogja kifejezni, hogy hamarosan le fog omlani. A próféta így is tett. A berlini fal nem sokkal később szimbolikusan és valóságosan is összeomlott. A próféta dolga az volt, hogy engedelmessé legyen. Még ha nem érti akkor is! A listát lehetne még sorolni de ezekből is látszik, hogy ezek a profétai szót követő cselekedetek, nem minden gyülekezeti tag életében vannak jelen, pedig a profétálást mindenkinek kívánnia kellene!

c, A profétai szolgálat nemcsak egy gyülekezetnek, hanem népeknek és népcsoportoknak is szólhat:

Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj! (Jer 1,10)

A prófétai elhívásban ez is benne van! Ez a népek fölé rendelés egyike a legmagasabb szintű szolgálatoknak amelyet Isten a gyülekezetben és a világban elhelyezett. Ha megnézzük Jeremiást, Ézsaiást vagy akár Mikeást mindegyik prófétánál megjelennek a népekről szóló kijelentések és figyelmeztető próféciák. János apostolnak azt mondja az angyal a Jelenésekben, hogy: „*Ismét prófétálnod kell néked sok népek és nemzetek, és nyelvek és királyok felől*”(Jel 10,11)!

A két prófétának szintén az egész föld részére kell prófétálnia.(Jel 11,10) Az Úsz.-ben ugyanúgy megjelenik ez a szolgálata a prófétaságnak mint az Ósz.-ben!

A prófétai szolgálat a növekedés miatt általában egy helyi gyülekezetben kezdődik majd kiterjed Krisztus egész Testére a világon. A Bibliában az is jól látható, hogy a prófétai szó túlmegy ezen és megszólítja Isten általa a nemzeteket, országokat. Kijelentést adnak egy-egy országra nézve, hogy mi várható ott. Figyelmeztetést küldenek mint pl. az örmény népnek akik közül sokan úgy élték túl a török pusztítást, hogy a prófétai szónak engedelmességgel elhagyták hazájukat. Voltak orosz próféták, akik azt mondták 1919.-ben, hogy a kommunizmus megkezdte a nép fogságra vitelét, de ez hetven évig fog tartani! Azt pedig lehet tudni, hogy 1989-ben hetven évvel később mi is történt. A prófétáknak így nagy felelősségük van abban, hogy Isten üzenete eljut-e a nemzetekhez vagy sem. Jónásnak ott csúszott el a küldetése, hogy nem akarta Ninivét figyelmeztetni a pusztulásra. Amikor meg igen akkor meg abban reménykedett, hogy nem is fog megtérni a város! Jeremiás ezt mondja:

Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálom, megrontom és elvesztem: De megtér az a nép az ő gonoszságából, amely ellen szólottam: én is megbánom a gonoszt, amelyet rajta véghezvinni gondoltam. (Jer 18,7-8)

Istennek van üzenete minden nép számára és ha szól azt akkor át is kell adni! A prófétáknak ebbe a szolgálatba is bele kell állniuk, hogy tudassák az Isten végzését amelyet elrendelt. Ugyanakkor látni kell, hogy bűn esetén Isten a megtérést és a hozzávaló fordulást kívánja! Ilyenkor a bűnbánat és bűnvallás elfordítja az Isten haragját amelyet a bűn miatt érez! Ninive így kapott egy közel 100 éves időszakot a végső pusztulás előtt.

A kegyelem korszakában ez az üzenet még hangsúlyosabb, hogy a meg nem tért népeket vagy elvilágiasodott keresztény nemzeteket Krisztussal kell megismertetni és szembesíteni!

d, Az apostoli szolgálattal együtt a **gyülekezet alapját** képezik.(Ef 2,20) Jelen vannak egy gyülekezet születésekor és szolgálatukkal támogatják segítik. Az alapozó tevékenységben azok akiknél a prófétálás karizma, nem vesznek részt. Ha megnézzük az Apostolok Cselekedeteit akkor azt látjuk, hogy Pál, Barnabás, Silás amellett, hogy apostolok voltak, prófétai ajándékkal is rendelkeztek. A gyülekezet alapját tehát a szolgálati ajándékok, kiváltképpen az apostoli és a prófétai rakja le! A karizmák elsősorban meglévő gyülekezetben használatosak mivel céljuk Krisztus Testének építése. A szolgálatuk jellemzésénél jól kitűnik majd miért is van szükség a prófétai szolgálatra az alapozás esetén.

e, A prófétai szolgálatban állóknak **tanítványai is vannak.** Ez a prófétai karizmákkal rendelkezőkre nem igaz. A prófétáknak felelősségük van abban, hogy a következő prófétai generációt kineveljék és felkészítsék a szolgálatra. A prófétai csoportokban ezek a tanítványok növekedhetnek és elhívás szerint esetleg a prófétai szolgálatba is beállhatnak később.

Akik tehát karizmaként rendelkeznek a prófétasággal azoknak kitűnő lehetőség egy prófétai csoportba tartozni és növekedni az ajándékukban.

f, Egyéb ajándékok. A prófétai szolgálatban állóknál egyéb karizmák is jelen vannak, amelyekkel a prófétai szolgálata kiteljesedik. Ilyen pl. a tudomány beszéde, a szellemek megítélése, nyelvek adománya... stb. Valaki úgy fogalmazott, hogy az apostoli és prófétai szolgálatban minden karizma megadatik előbb-utóbb, de én ezzel nem feltétlenül értek egyet! Fontosnak látom viszont azt, hogy minél színesebb és gazdagabb legyen egy próféta szolgálata, azáltal, hogy sok ajándékkal rendelkezik. Az ajándékok nélkülözhetetlenek mert ezekre épülnek fel a prófétai szolgálat pillérei. A közbenjárás, kijelentések átvétele, szellemi harc...stb. A prófétai karizmánál ez nem biztos, hogy mind megadatik. Gyakori azonban, hogy a növekedés során Isten Szelleme szuverén módon adhat újabb ajándékokat.

2, Szolgálatuk

a, Alapozás

Tehát a gyülekezeteknek az egészséges megalapozásához prófétai szolgálatra is szükség van.(Ef 2,20) Már a kezdet kezdetén próféciát adhatnak a gyülekezet jövőjére nézve. Látásukkal megkönnyítik az apostolok munkáját. Felismerhetik az alapításkor fennálló szellemi akadályokat. Mik lehetnek az ott élő emberek bűnei amiért nem tört át még az evangélium ereje? Milyen démonikus erősségek húzódnak meg a háttérben? Ezekben óriási segítség a próféta szolgálata amely harmonikusan kiegészíti az apostoli szolgálatot.

Szintén jelentős lehet a munkája az egyes hívők életében is, akiket bátorít tanácsol és hívő életének alapjai lerakásában segít. Bűnök felismerésében, démoni kötelékek felszámolásában, elhívásra való felkészítésben..stb. Az alapozásból az is kiderül, hogy nem csúcson lévő mindenkit leuraló, hanem alapot képező teherbíró szolgálat a prófétaság.

b, Rombolás

A sátán munkáját és a bűnt rombolni kell. A próféták elhívásuknál szellemi látásuknál fogva elég érzékenyek erre a két területre! Jeremiás prófétának is az volt az egyik szolgálata, hogy gyomláljon és irtson.(Jer 1,10) Egyik területe az volt, hogy a hamis próféták ellen kellett fellépnie és leleplezni őket. Amelyik próféta nem végez ilyen szolgálatot annak a hitelessége is megkérdőjelezhető! Mivel a próféták Isten szentségét, tisztaságát képviselik elképzelhetetlen, hogy a visszásságok és tisztátalanságok láttán ne cselekednének!

Az egyház utolsó időbeni állapotát látva nem lehet kétséges, hogy aki most prófétaként rendelt Isten annak van mit helyreraknia. Babilonnak amely a nagy szinkretista vallásnak lesz a vezetője a végidőkben az lesz az egyik vétke, hogy megöli az Úr prófétáit.(Jel 18,24) Valószínűleg nem azért, mert egyetértenek a működésével és az emberekre gyakorolt negatív hatásaival! Illés prófétának a Baal és Astarte kultusz ellen kellett romboló módon fellépnie. Pál apostol szintén rombolt amikor tévtanításokról, idegen szellemi erők befolyásáról volt szó! Jézus Krisztus is minden esetben fellépett az erkölcstelenség és a hamis vallásosság ellen! Elég csak a Máté evangéliuma 23.fejezetét elolvasni! Ilyen erőteljes beavatkozáshoz a prófétának már tekintéllyel kell rendelkeznie a szellemvilágban. Valahogy úgy mint Pál apostolnak Efézusban.(ApCsel 19,15)

c, Szellemi harc

A prófétai kenet a szellemi harcban jelenik meg igen erőteljesen. A szellemvilágnak több szintje is van és ezekben harcolni nem minden kereszténynek van lehetősége. A bukott szellemvilág hierarchiájában a sátán van az élen ő mozgatja a különböző erősségeket.

A Biblia többet is megnevez ezek közül és ez alapján jól kivehető, hogy milyen módon épül is fel a sátán királysága.(Ef 1,21; 6,12...stb.) Ezek ismerete, az ezekről szóló kijelentések nélkül beleavatkozni az ellenük folyó háborúba szó szerint életveszélyes dolog.

Sok keresztény felelőtlenül nyúl bele ezekbe a folyamatokba és csak az Úr kegyelme az ami megtartja őket az esztelenségük következményeitől. Egy jó tanács; amíg valaki nem tud leszámolni visszatérő bűnökkel vagyis jó eséllyel megkötözöttség van az életében az addig meg se próbáljon szellemi konfliktusba keveredni pl. a gonoszság erői ellen!

A próféták azonban eredményesen és hatékonyan tudják felszámolni ezeket az erőket. A szellemvilágba való betekintésükkel az aktuális területi szellemeket is letudják rendezni. Éppen emiatt a közbenjárást is hatékonyan tudják végezni. Dániel próféta is amikor közbenjárt a zsidó népért elszabadultak az indulatok a levegőégben.(Dán 10,12-13)!

Képesek sikerrel felvenni a harcot az aktuális korszellemmel szemben is amely el akarja tévelyíteni Isten gyermekeit a hittől és az Isten iránti engedelmségtől! Nemzeti szintű szellemi harcot, amikor egy országért kell Isten elé járulni szintén eredményesen tudják végrehajtani. A prófétai szintű közbenjárás stratégiai fegyver az egyház szolgálatában.

d, Isten üzenetének átadása

Az igaz próféta Isten természetét hordozza. Jellemzője a szeretet, az irgalmasság, az alázat, a bátorság, rátermettség, istenfélelem, szentség. Hitben, igazságban jár. Beszédével az igazat szólja, minden körülmények között.

Ha az üzeneteiket megvizsgáljuk, akkor a következőket lehet mondani. Erőtéljes a megtérésre, bűnbánatra szóló felhívásuk, intésük. Ugyanakkor a következő lépéseket is megmondják, hogy a rendezés után Isten mit is vár el! Sok gyülekezetben az a probléma, hogy bár a diagnózis felállították egy problémával kapcsolatban de a gyógymódot nem tudják. Ilyenkor jól jön egy mennyei üzenet, hogy merre is kellene menni tovább! A példabeszédekben világosan le van írva, hogy ha nincs látás elvadul a nép.(Péld 29,18)

A kereszténységben ezt az elvadulást általában a vallásossággal szokták palástolni, mert már a gyülekezet nem élő hanem halott. Ahol nincs mennyei vezetés, a Szent Szellem munkáját nem engedik még csodálkoznak is ha nem jól mennek a dolgok. Ha viszont a próféták veszik Isten kijelentését és a gyülekezet megszívleli azt akkor mindig ebben az Isteni jelenlétben és közösségben élhetnének!

Nem azt mondom ezzel, hogy más nem vehet az Úrtól a prófétákon kívül üzenetet, mert igehirdetők, pásztorok is megtehetik ezt, de vannak olyan területek ahol a próféták otthonosabban mozognak. Jobban észrevesznek dolgokat, eseményeket, várható következményeket...stb.

A próféták Isten helyreállító munkálatában is részt vesznek. Konkrétan, világosan jelentik ki Isten végzését. Mint Illés, aki világosan megmondta Achábnak, hogy Izraelnek egy darabig a víz minden formáját nélkülöznie kell. Vagy Nátán aki egyértelműen jelentette, hogy Dávid bűneinek mi lesz a következménye az ő és családja életében.(1Sám 12,9-12)

Több utalás is van a Bibliában arra nézve, hogy az Úr prófétái a gyülekezetek életében hogyan forgolódtak az igével.

Júdás és Silás pedig maguk is próféták lévén, sok beszéddel inték az atyafiakat, és megerősíték. (ApCsel 15,32)

Az intésről, mint tudjuk egyike a prófétai ajándék megnyilvánulásának.(1Kor 14,3) A megerősítés pedig az építés szolgálatában jelentkezik. Maga a megerősítés szó az eredetiben támogatást, megerősítést, alapozást jelent.

Ezt a kifejezést – ógörögül *episztéridzó* - csak apostoli és prófétai személyekkel kapcsolatban használja az ige! (ApCsel 14,22; 15,32; 15,41; 18,23) Ugyanezt tette tehát Pál és Barnabás is az első missziói úton plántál gyülekezetek esetében.(ApCsel 14,22), Pál és Silas Szíria és Cilícia gyülekezeteiben.(ApCsel 15,41). Mindezt sok beszéddel tették, vagyis elég sokat szolgáltak, mert a gyülekezeteknek szüksége volt a prófétai szóra. Miből gondoljuk, hogy ma nincs szükségünk ezekre a prófétákra? Különbek lennének az első századi keresztényektől? Vagy mert van Újszövetség a kezünkben már tökéletesek lennének? Nem, Isten prófétai üzenetét ma sem nélkülözhetjük!

e, Harc a hamis prófétákkal

Szintén lényeges, hogy az Úr prófétái képesek szembeszállni a hamis prófétákkal. Ezt az Úsz.-ben még az apostoloknál találjuk meg. Ítéletet is hirdetnek, mint az apostolok, ami az Isteni igazságosság egyértelmű megnyilvánulása.

Hamis próféták szinte minden időszakban voltak az egyházban. Amikor elég nyilvánvaló módon lépnek fel akkor nem nehéz a leleplezésük. A legtöbbször azonban álcázva, a világosság angyalának formájában jelentkeznek. Nem szabad azonban abban a tévhitben lenni, hogy a hamis próféták csak pogány háttérből érkehetnek! A legtöbb esetben gyülekezeti, keresztény háttérrel rendelkeznek de egy vagy több megtévesztő szellem befolyása alá kerültek. Ilyenkor már nehezebb felismerni őket. Az Úr prófétái előtt azonban nincs megállásuk. Olyan világosan leleplezi előttük Isten Szelleme, hogy az mindenki számára nyilvánvalóvá válik.

Pál is ezért figyelmezteti az efézusi véneket, hogy a gyülekezetből fognak támadni azok, akik a nyáját pusztítani fogják.(ApCsel 20,29-31) Péter is figyelmeztette az embereket, hogy a gyülekezetből érkeznek a hamis próféták.(2Pét 2,1-3) Sőt János arról ír, hogy a hamis próféták sokan vannak!(1Jn 4,1-2)

Mintha az Úr prófétái kevesebben lennének hozzájuk képest. Ezt a hamis prófétai túlsúlyt, csak erőteljes próféta szolgálattal lehet féken tartani és háttérbe szorítani valamint felszámolni. A harchoz az is hozzátartozik, hogy a gyülekezeteket felkészítik arra, hogy hogyan viszonyuljanak a prófétai szolgálathoz. Milyen áruló jelei vannak egy hamis próféta szolgálatának. A gyülekezeti szintű ellenállás, nagyon hatékony szokott lenni ebben az esetben is.

f, Látásorientáltak

A próféták látással rendelkeznek a múltra, jelenre és jövőre nézve egyaránt. Gyakran jelenik meg Isten üzenete számukra, álomban, látomásban, kijelentésben, elragadtatott állapotban, szellemben. Korábban ezekről részletesebben volt szó, a prófétai karizma jellemzésénél.

Képesek a prófétai üzeneteket egyedi módon megragadni és átadni. Elkészítik Isten népének szívét azokra a dolgokra nézve, amit kijelentett nekik az Úr. A látásukhoz következetesen ragaszkodnak és nem nyugszanak addig míg Isten tervét nem látják megvalósulni. Pál is arról tesz bizonyosságot Agrippának, hogy nem volt engedetlen a mennyei látás iránt(ApCsel 26,19)

Vannak azonban olyan dolgok is amelyek beteljesülése több generációs időszakot igényel. Ilyenkor a gyülekezetnek hordoznia kell Isten kijelentését a beteljesedésig. A prófétai látás iránymutató is lehet egy kritikus időszakban.

Ilyenkor a hit ajándékával tűnnek ki és rendíthetetlen bizalommal tekintenek Isten személye és terve irányába. Rendkívül bátorító amikor ilyen személyek vannak Isten népe életében. Így segítenek áthidalni kritikus helyzetben lévő gyülekezeteket és személyeket egyaránt.

g, Részvétel a mennyei tanácsban

A mennyei tanács Isten által vezetett mennyei döntéshozó testület. Tagjai a különböző szinteken szolgáló és felügyelő angyalok valamint ide a sátánnak is bejárása van. Törvényeket hoznak és ítélik az Isteni jogrend alapján. Bár Istennek minden joga és hatalma meglenne az egyedüli irányításhoz mégis azt látjuk, hogy a hűséges angyalokat belevonja a teremtettség irányításába. A mennyei tanács néhány döntését a Biblia is tartalmazza. Joguk, és felhatalmazásuk van a bukott angyali hierarchia mozgási területeinek a befolyásolására és irányítására is! Valamennyi mozgási szabadsággal és függetlenséggel rendelkeznek. Az Isteni Királyság jogrendje az alapjuk, amely az Igazságra és jogosságra épül. (Esa 16,5)

Ilyen alapon hoztak döntés Nabukodonozor felől, amikor felfuvalkodás bűnébe esett.(Dán 4,14). Akháb halálának hátterében is ez a mennyei tanácskozás húzódik meg.(1Kir 22,19-23) Amikor pedig az utolsó időben az antikrisztusi birodalom megítélése kerül sorra akkor szintén döntést hoznak felőle;(Dán 7:10,26).

A prófétai szolgálat és a kijelentés ajándéka beleláthat ebbe a folyamatba vagy egyes részeibe. Az Isten Királyságában a történelmi személyek, vagy történelmi események mögötti háttérinformációk megismerésére és értelmezésére, Isten Szelleme ruházza fel a prófétákat. Ezt természetes, született képességgel nem lehet megtenni.

Jeremiásnak ezt mondja az Úr

Mert ki állott az Úr tanácsában, és ki látta és hallotta az ő igéjét? Ki figyelmeztet az ő igéjére és hallotta azt? (Jer 23,18)

Később pedig ezt:

Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én ígéimet hirdették volna az én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útairól, és az ő cselekedetöknek gonoszságától. (Jer 23,22)

Jeremiáson kívül abban az időben senki! Ő volt az aki az Isten tanácsában lehetett. Aki Isten tanácsában van annak Isten adja az Ő igéjét és üzenetét Hasonlóan Mikeás prófétához aki Acháb veszedelméről kapott kijelentést;(1Kir 22:19-23). Dániel szintén kapott kijelentéseket a mennyei határozathozatalról. János apostol is hasonlóan egész közelről élhette át, hogy Isten mennyei királyságában hogyan is mennek ezek a dolgok!Így kaphatott értesülést is Agabus próféta, hogy a földön éhínség lesz.

A prófétai szolgálat egyik kiváltsága tehát, hogy Isten megosztja velük a mennyei kormányzás egyes eseményeit. Pál apostol amikor elragadtatott a harmadik égig kibeszélhetetlen dolgokat hallott.(2Kor 12,1-4) Nem a látvánnyal volt elfoglalva, hanem a hallottakkal! Ráadásul ezeket valószínűleg a sírig magában kellett hordoznia, mert nem beszélhetett róla. A Biblia az ilyen kijelentéseket titoknak is nevezi. Mikor János Patmosz szigetén látja a végidők eseményeit akkor ezt írja:

Hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor elvégeztetik az Istennek titka, amint megmondotta az ő szolgálóinak a prófétáknak. (Jel 10,7)

Isten az Ő titkait kijelenti a prófétáknak. Már Ámós próféta is arról tesz bizonyosságot, hogy az Isten semmit sem tesz a prófétáknak való kijelentés nélkül. (Ám 3,7). Érdekes, hogy az Ámós által titokra használt héber kifejezés ugyanaz, mint ami két fentebb említett Jeremiási idézetben lévő tanács szó! Vagyis ezekbe a mennyei, titkos, emberektől elzárt Isteni üzenetekbe kapnak betekintést a próféták, hogy Istennel együtt tudjanak működni és akaratát megjelentetni!

Ezeknek az ismereteknek a fényében is érthető, hogy mennyire értékes és felelősségteljes szolgálat a prófétaság.

h, Az Úr terhének hordozása

Isten, amikor üzenetet ad át valamivel, vagy valakivel kapcsolatban az egyfajta szellemi-fizikális teherrel jár a próféták számára. Ez egyrészt igaz azokra is, akik Isten igéjével szolgálnak, pl. igehirdetők, tanítók. Amíg nem tudják átadni ezt az üzenetet, vagyis a tehertől megszabadulni addig nyomasztja, terheli őket. Ha rosszul adják át akkor is megmarad ez a teher. Amikor a próféta nem meri átadni az Úr terhét és mellébeszél, vagy emberivel keveri akkor utána még rosszabbul érzi magát. Ráadásul még annak a szellemi-erkölcsi következménye is ott lesz az életében, hogy engedetlen volt Istennel szemben. Jónásnak Isten első misszionárius prófétájának, egy háromnapos intenzív víz alatti hidroterápia kellett hozzá, hogy végül Ninivébe méltóztasson már elmenni. Ez végül olyan hatásos lett, hogy Jónás megdöbbenésére még meg is tértek a Ninivebeliek Isten kegyelméből.

Malakiás próféta könyve a következőképpen kezdődik:

Az Úr igéjének terhe Izrael ellen, Malakiás által. Mal 1,1

De ugyanez jelenik meg Náhúm, Zakariás és a többi próféták esetében. Jeremiás pedig az Úr terhéről szóló vitában mutatja be, hogy az ő korában mi is volt az Úr terhe Izrael ellen; (Jer 23,33-38). A prófétai teher amelyet hordozniuk kell a próféták egész szellemiségére lelkiállapotára is kihat. Hatása alá kerülhetnek, foglyul ejti őket és bekorlátozza működésüket amíg rajtuk van ez a teher. Ézsaiás próféta egészen megdöbbentő képet fest erről az állapotról.

Kemény látás jelentetett meg nékem: a csalárd csal, a pusztító pusztít. Jöjj fel Élám, szállj meg Madai, minden ő fohászzkodásának véget vetek. Ezért ágyékim telvék fájdalommal, és kínok fogtak el, mint a szülő asszony kínjai; gyötrődöm hallása miatt, és megrémültem látása miatt. Reszket szívem, iszonyúság rettent, a kedves éjszakát remegéssé tevő nékem.
(Esa 21,2-4)

Ézsaiás fizikai-testi fájdalmakat élt át miközben hordozta a kijelentés súlyát. Dániel próféta is hasonló élményről számol be könyvében

És én egyedül hagyattam, és látám ezt a nagy látomást, és semmi erő sem marada bennem, és orcám eltorzula, és oda lőn minden erőm. És hallám az ő beszédének szavát; és mikor hallám az ő beszédének szavát, én ájultan orcámra esém, és pedig orcámmal a földre.
(Dán 10,8-9)

Amikor egy próféta kemény kijelentést kap akkor, sokszor zokogva sír és imádkozik. Képes órákig vagy több napig is az Úr előtt lenni és közbenjárni vagy feldolgozni azt amit kapott. Elizeus is prófétálás közben zokogni kezdett, mert Isten megmondta neki, hogy Hazael mit fog tenni Izrael lakosaival. Nem tudta elhallgatni. (2Kir 8,11) Jeremiás próféta pedig a fogságravitelről szóló kijelentés miatt kezdett el könnyeket hullatni

Ha pedig nem hallgatjátok ezt: sírni fog az én lelkem a rejtekhelyeken [a ti] kevélység[tek] miatt, és zokogva zokog; a szemem pedig könnyeket hullat, mert az Úr népe fogságba vitetik. (Jer 13,17)

Az Úr terhe komoly dolog és aki az Ő prófétája annak viszont erőt is ad annak elhordozásához.

4, A próféták elnevezései

A Bibliában a prófétákat többféleképpen is nevezik. Ezek az elnevezések a próféták szolgálatára és személyiségére egyaránt utalhatnak. A legismertebbek a következők.

a, Nába v. nabi

Mintegy 390 alkalommal használja az Ósz. A Septuaginta általában ezt a szót adja vissza a görög *prophetesz* kifejezéssel. A héber szó jelentése elég tág értelmű. Nyelvészek szerint hangzása olyan a szónak mint amikor egy fazékban forr a víz. Ebben az összefüggésben azt jelenti a kifejezés, hogy Isten „felforralja” a prófétát és buzog majd kitör belőle az üzenet. Jeremiás is arról beszél, hogy Isten beszéde csontjaiba rekesztett tűzhez hasonlít amit nem tud elfojtani. (Jer 20,9).

Gesenius kommentárja szerint ez a kifejezés szóöntőt jelent vagyis olyan embert aki Isten Szellemének a hatása alatt önti magából a szót és az üzenetet. A nabi tehát egy általános kifejezése volt a prófétáknak akik Isten szavát adták tovább olyan módon, hogy az teljesen átjárta őket. Főleg a beszédre és a kijelentések átadása értelmében használták.

b, Sómér és Capah

A sómér (őrálló, vagy őrszem) és a capah (megfigyelő) név Isteni küldetésük feladatkörét felelősségét jelzik. A választott nép Istentől rendelt őreiként vigyáztak, figyeltek arra, hogy Izrael fiai megtartsák a szövetség ígét, és meghallják Isten üzenetét. Szembesítették Izraelt az elkövetett bűnökkel és megtérés hiányában kemény ítéletet hirdettek, de ha kellett abban az esetben tanácsot is adtak.

A saját idejüket, amelyben éltek, Istentől jövő módon értelmezték, és ebből kiindulva figyelmeztették a népet. Ma is nagy szükség van arra, hogy a keresztények világosan lássák milyen korban is élnek. Az őrálló típusú próféták, segítenek megérteni háttérben húzódó folyamatokat és időben figyelmeztetni Isten népét. Figyelmeztetnek, a veszélyekre legyen az akár egy esemény vagy egy személy, aki ártani akar Isten népének. Sok esetben éberségükön múlik, hogy az ellenség milyen mértékű kárt tud okozni.

Nem véletlen, hogy Izrael vezető „somerja” maga az Úr:

Íme, nem szunnyad és nem alszik az Izraelnek őrizője! Zsolt 121,4

Isten ilyen prófétai őrizőket helyezett el népe körében, hogy védje, segítse őket. Ezékiel próféta elhívásának is ez volt a lényege:

Embernek fia! őrállóul adtalak én téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben. (Ez 3,17)

Szorgalmazta és segítette az Istennel való kapcsolat helyreállítását a fogság idején is. A próféták általában ilyen őrállóként konfrontálódtak az istentelen és bálványimádó királyokkal, vallási vezetőkkel. Nem véletlen, hogy sok prófétának volt ezért üldöztetésben része és nem egy esetben kivégzése. Az őrállókra az utolsó idők erkölcsi hanyatlásában is nagyon nagy szükség van.

c, Isten vagy a Szellem emberei

Héberül: *is-haruach* v. *is-elohim*; (1Sám 9,6; 1Kir 17,18; Hós 9,7) Azt jelentette, hogy Isten Szellemének az uralma alatt állnak. Nem sátáni forrásból szólnak, hanem az Ur Szellemének az inspirációjára.

A kegyelem korszakában miután Isten Ruachja kitöltetett szintén ez az egyik legpontosabb megnevezése ez a prófétáknak. Egyrészt Isten emberei, szolgálói, másrészt a Szellem hatása alatt prófétáknak.

Az igazi próféta egyik jellemzője hogy Isten személyesen választja ki - Krisztus foglya lesz - és betölti őt, mintegy felruházza Szellemével. Az ósz.-i prófétákra is rászállt a Szellem és megragadta őket. Egyes magyarázók szerint a nyelvtani szerkezet miatt, úgy lenne a legpontosabb visszaadása a szövegnek, hogy beburkolóztak Isten Szellemével. Mintegy magukra öltötték, mint egy ruhát!

d,, Róe vagy hóze.

Ezek „látót”, „nézőt”, vizionálót jelentenek. Sámuel próféta korának egyik leggyakoribb elnevezése. Isten többször látomások, álmok útján szólt hozzájuk. Képet láttak, vagy eseményeket és ezt adták tovább. Sámuel életét tanulmányozva jól láthatóak, hogyan is működtek ezek a megnyilvánulások. Saulnak pl. világosan, menetrendszerűen bejelentette, hogy mikor mi fog következni. Előtte az Úr megmutatta neki és egyszerűen tovább adta azt. Isten a közbenjárás, vagy imádság során képet vagy képek sorozatát hozza a próféta elé és mutatja meg akaratát, üzenetét.

A próféták eksztatikus állapotát is jelenti ez a kifejezés, aminek még Saul is részese lett.(1Sám 10,11). Sokszor kerültek révületbe látásaik során, ami miatt sokan démonikusnak is gondolták az egészet de mivel ez Isten Szellemének a hatása alatt történt ezért ez nem helytálló érvelés. Az, hogy valami szokatlan az még nem jelenti azt, hogy nem az Úrtól van.

A próféták beleláttak az emberekbe és azok szívébe és leleplezték azokat. A látók előtt az emberek élete nyitott könyv annyira amennyire Isten leleplezi nekik. Én is kaptam már szolgálatomra, elhívásomra nézve képeket prófétáktól. Olyanoktól is akik abszolút nem ismertek tehát semmit sem tudhattak rólam. Az utolsó szóig igazak és hajszálpontosak voltak! Többen tértek úgy meg, hogy elmentek egy gyülekezeti alkalomra, meghívásból vagy buliból esetleg rossz szándékkal. Csak azt nem tudták, hogy próféták is jelen vannak az alkalmon és az elkezdett beszélni arról amit reggel látott és elmondta. Van itt egy ember aki... és mondta a ruházatát, gondolkodásmódját, miért jött el, volt-e Isten felé olyan imája, hogy név szerint szólítsa meg ...stb. Ezek a megtérési beszámolók erőteljesen igazolják, hogy a mai kor prófétái is ugyanazokkal a képességekkel rendelkeznek mint az Ósz.-i próféták. A prófétai szolgálat látásorientáltságát is ez a típusú látónoki képesség adja meg. Ez több területen átfedésben van a tudomány beszédével és a szellemek megítélésének karizmájával. Néha könnyű összekeverni az egyes karizmákat amikor más ajándékokra jellemző vonásokkal is bír.

5, Idősíkok

A prófétai szolgálat egyik kritikus területe az a kijelentés időtartamával kapcsolatos. Ugyanis Isten üzenete olyan helyről érkezik ahol nincs idő és amikor megérkezik akkor a prófétának azt valamilyen módon „kódolni” kell. Amikor pedig belelát akkor pedig olyan egybefüggő egészet alkot amit nem mindig tud a földi időkeretekre szétválasztani.

Ha az ószövetségi próféták könyveit tanulmányozzuk élesen kitűnik, hogy a legtöbb esetben nem kronologikus kijelentésekről van szó. A próféta kijelentése és látomása nem esik egybe a mi időérzékünkkel. A leírások között ezért van olyan kijelentés amely két mondata között legalább 2000 év van.(Esa 61,1-2) Maga Jézus Krisztus fedi le a leplet a názáreti zsinagógában, hogy a próféta nem egy időpontban beteljesülő eseményekről prófétált. (Lk 4,1-30)

Ez teljesen bezavarta a zsidó rabbikat, írástudókat és többek között ezért is nehéz volt nekik Jézust elfogadni Messiásnak.

Valamikor azonban sikerül meghatározni az időkereteket mint pl. Dániel 70 évhét vagy János kijelentése az antikrisztusi birodalom időtartalmáról. Ezékiel is meghatározta, hogy mennyi ideig tart Jeruzsálem ostroma. Viszont az értelmezése körül ma is sok vita folyik.

Ráadásául az Ósz.-i próféták a nagyobb üdvtörténeti eseményeket mintegy hegycsúcsot látták maguk előtt de a völgyben lévő eseményekről nem volt tudomásuk. Péter arról ír, hogy ezt a furcsaságot és meg nem értett dolgot azért szorgalmasan keresték a próféták.(1Pét 1,10) Ezért mondja Pál is, hogy a Gyülekezet és annak korszaka teljesen rejtve volt az Ószövetségben.(Rm 16,25)

A próféták gyakran beszélnek, jövőbeli dolgokról úgy mintha már jelenvalók lennének. Valamint beszélnek jövőbeli dolgokról, mintha már múlt lenne. Ézsaiás pl. úgy beszél a Messiásról mintha az már Akház korában megérkezik.(Esa 7,14-17)

A leggyakrabban kronologikus módon közelítik meg a prófétai kijelentéseket. Eszerint a prófétai üzeneteknek három síkja van.

Értelmezni a múltat, hogy mi és miért történt. Isten miért tette ezt és ezt a dolgot? Válaszokat keresni és tanulságot szolgálni vele ahogy ezt az ószövetségi események jelentik a kegyelem korszakában élőknek.(1 Kor 10,6)

Eligazítást adni a jelenben. Istennek most mi a terve? Mit kell cselekedni, hogy akarataiban járjunk? Mire kell figyelni és hol kell támadásra számítani...stb?

Választ adni a jövő kérdéseire. Milyen események várnak Isten népére? Az ország ahol élünk milyen irányba fog fejlődni vagy éppen leépülni? Hogyan készüljünk fel ezekre...stb?

Arra kell csak figyelni, hogy a hármat ne keverjék össze. Egy esettel szeretném ezt megvilágítani. Egy tiszteletben álló gyülekezeti tagról egy próféta látomást kapott miszerint egy hölgygel megcsalja feleségét. Egy házba látta kettejüket karonfogva bemenni és később eltávozni. A próféta előbb tanácstalan volt. Szóljon vagy ne. Biztos, hogy jól látta vagy nem is az Úrtól volt. Várt még egy pár napot és akkor minden kiderült. Ez a hölgy a testvér munkatársa volt és elég kacér jellemű. Kiderült, hogy nem történt közöttük semmi és régen sem. A Szent Szellem ez által a prófétai kép által akarta figyelmeztetni a testvért, hogy ez a nő számára veszély. A kapcsolattartást a kötelező érintkezésen kívül függessze, fel mielőtt kísértésbe esne.

Ebben az esetben is az volt a próféta számára a kérdés, hogy ez azt jelenti, hogy a testvérnek volt egy félrelépése, amit nem rendezett le. Vagy most is csalja a feleségét, aki erről nem tud. Végül kiderült figyelmeztetés volt a jövőre nézve ha a férfi nem vigyáz. Bele lehet gondolni, hogyha a próféta első lendülettel elmegy a férfi feleségéhez és ezt elmondja, akkor mi történik!

A prófétáknak ezért kell nagyon megvizsgálni azt amit kaptak a mennyből, hogy hova is helyezték ezt el időrendileg. Nem egy esetben több próféta is megkapja kicsit másképpen más oldalról is megvilágítva a dolgot, amitől érthetőbbé válik a dolog. Nagyon sok prófétai kijelentést nem értenénk meg a Bibliából, ha Dániel de különösen János apostol nem rendszerezte volna őket a Szellem által írásaikban. Amikor egy próféta valamivel kapcsolatban konkrét idővel rendelkezik azt különösen meg kell vizsgálni mivel ebben könnyen el lehet csúszni. Nem feltétlenül hamis próféta csak nem tudta jól értelmezni. Jónás hiába prófétált arról Isten Szelleme által, hogy negyven nap múlva elpusztul Ninive! Ugyanis megtértek és Isten az ítéletét elhalasztotta. Nem vonta vissza csak más időpontra helyezte! A prófétáknak ez az egyik terület ahol nagyon sok tapasztalatra és növekedésre van szükség.

6, Prófétai csoportok

Náluk is megtalálható a csoportosulás, akár csak az apostoli szolgálatban. Nem véletlen, hogy mindig többes számban van róluk szó. Már az Ószövetségben is olvashatunk prófétai csoportokról. Rendszerint volt egy-két felkent próféta akik köré próféta tanítványok csatlakoztak Őket prófétafiaknak vagy tanítványoknak is hívták. (2Kir 2,3; 9,4) Ellátták a prófétákat, futárszolgálatot is betöltöttek. Sokszor a megélhetési gondok miatt hazugságba, csalásba keveredtek.(2Kir 5,20-27)

Az Úsz.-ben is többen szolgálnak egyszerre.(ApCsel 13,1; 15,32) Nem lehet egy ilyen szolgálatot egyedül végezni. Súlyos szellemi nyomás és szolgálati teher van rajtuk. Nem egy esetben az üldözés, nélkülözés, szellemi harcok, böjt és virrasztás megerősítik és megviselik őket! A csüggedés az egyik legkomolyabb kísértésük, a munkájuk során. Szolgálatuk eredménytelenségét látva akár csak Jeremiás kiakadnak az elhívásukat illetően.(Jer 20,7-8)

A próféták elég érzelemgazdag emberek! Az emberi érzések, rezdülések mind-mind előjönnek belőlük vészhelyzetben! Sok példa van arra amikor Isten szolgálója egyedül maradt a kritikus helyzetekben. Elég csak Illésre gondolni, aki egy győztes szellemi harc után került a kimerülés állapotába. A bátorító, segítő szolgálat erőteljes háttérrel biztosíthat nekik. A próféták egymást is tudják bátorítani, vigasztalni és inteni is ha kell. Kontrollt képeznek egymás számára és a terhek megosztásával megkönnyítik a krízishelyzetből való kilábalást. A gyülekezeti imaháttér és befedezettség komoly védelmet jelent számukra.

Korábban írtam, hogy szintén fontos szolgálatuk a prófétáknak a tanítványozás, képzés azok számára, akik a próféta ajándékát kapták. Tapasztalataik, ismeretük, bizonyosságaik nélkülözhetetlenek. Nincs, aki ezt megtegye helyettük. A prófétai szolgálók ezért is az Isten munkájának az alapkövei. Jó volna, ha minél több Istentől rendelt próféta állna fel és megkezdené az Isten helyreállító munkáját!

D, Evangélista

A szolgálatukat elhívásukat a nevükben hordozzák. Az evangélisták Isten királyságának az örömmüzenetét hordozzák és képviselik az elveszett, bűnben élő emberek felé! Általánosságban elmondható, hogy a pásztori szolgálat után ez a leggyakoribb és legismertebb szolgálat a kereszténység életében. Szolgálatuk fontosságát és szerepét illetően alapvetően nem merülnek fel kétségek, de vannak olyan közösségek és gyülekezetek, akik szerint erre a szolgálatra nincs szükség! Ugyanis aki meg akar térni az menjen el az ő gyülekezetükbe és ott majd megmondják neki, hogy miként is kell megtérni! Ezzel nem is lenne baj csak Jézus Krisztus azt mondta, hogy menjetek el nem pedig azt, hogy várjátok meg! Általában az ilyen gyülekezetek látogatottsága a tagokon kívül nem jelentős. A gyülekezet a Biblia tanítása szerint nemcsak önmagáért él hanem az elveszettekért is.

1, Mi is az evangélium?

Az evangélium jó hírt, örömhírt, győzelmi hírt jelent. A klasszikus ógörög nyelvben, kezdetben magát a jutalmat jelentette, amit a jó hírért adtak. Vagy egy jó hírért az isteneknek bemutatott hálaáldozatot is jelentette. Később azonban magára a jó hírre alkalmazták ezt a kifejezést. Ilyen volt, pl. amikor egy uralkodó valamilyen helyre megérkezett.

Az Ósz.-ben is megjelenik hasonló kifejezés a *böszorah* formájában.(2 Sám 4,10) Nem véletlen, hogy mint Messiási prófécia az örömhír hozása és hirdetése megjelenik a prófétai kijelentésekben. Főleg Ézsaiásnál, akit az Ósz. evangélistájának is hívnak többször is felbukkan ez a kifejezés. A Messiást örömhírhozónak Isten rendeli ki,(41,27); örömhírmondó lábakkal jelenik meg a hegyeken,(52:7); örömhírt mond a szegényeknek,(61m1) Ez utóbbi kijelentést Máté evangélista is beemeli leírásába, mint beteljesedett próféciát Jézus Krisztus életében. (Mt 11,5) De Náhum prófétánál,(1,15); is szerepel az ézsaiási kijelentés.

A kereszténységben kialakult a ma ismert jelentése, amely a leggyakoribb értelemben a Jézus Krisztusról szóló örömhírt, a Krisztus evangéliumát jelenti.(2Th 1,8; 2Kor 4,4) Megtaláljuk ezen kívül még úgy is, hogy az Isten evangéliuma.(1Pét 4,17; 1Th 2,2) Az Isten királyságának evangéliuma elnevezéssel pedig főleg Jézus Krisztus szolgálatában találkozhatunk. Az üdvtörténetben megjelenik még két elnevezése az evangéliumnak. Az egyik a körülmetéltség a másik a körülmetéletlenség evangéliuma. A későbbiekben erről még lesz szó.(Gal 2,6-7)

Pál apostol úgy említi az evangéliumot, mint egy titkot, amely el volt rejtve az emberek előtt, de az idők teljességében megjelent.(Ef 6,19; Rm 16,25) A titok lényege abban áll, hogy a pogányok és a zsidók egyaránt örökös társai a Krisztusnak. (Ef 3,5-7) A megváltásban minden különbözőség eltűnik Krisztusban. Nincs nő sem férfi, sem szolga sem szabad...stb. (Gal 3,28) Ezt a titkot amelyről fellebbent a fátyol, ki kell hirdetni, hogy az emberek megmeneküljenek. Pál ehhez kért bátorságot és imatámogatást, mert ezen valóban emberi életek múlnak.

2, Az evangélista

Olyan személyekről van, tehát szó, akik az evangéliumot, az örömhírt hirdetik. Kikiáltják, közhírré teszik az Isten kegyelmi felhívását! Nem rossz hírt, hanem jó hírt, örömhírt. Néhány szolgálatot hallva amit ma néhányan evangéliumhirdetésnek neveznek, inkább gyászbeszédhez lehet hasonlítani. Sajnos! Egyes prédikátorok azt hiszik, hogy az evangelizálás egyenlő azzal, hogy a gyülekezet taglétszámát feltornázzuk és javítsunk a statisztikán. Az emberek üdvössége azonban nem statisztikai kérdés! Nem lehet úgy átadni az evangéliumot az embereknek, hogy abban ne legyen reménység.

Pál azt mondja, ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, akkor minden embernél nyomorultabbak vagyunk.(1Kor 15,19) Az evangélium nem elsősorban a földi dolgok elviselését jelenti, hanem az örökkévalósággal köti össze az embert.

A teljes evangéliumot kell átadni. Nem a jóléti, szociális, erkölcsi és egyéb evangéliumot.

Az evangélista munkáját futárszolgálatnak is magyarázzák egyes tanítók. Az ókorban a különböző városok csata esetén várták a futárt, hogy milyen hírt hoz az ütközetből, jót vagy rosszat. Általában a futásból ezt már lehetett tudni! Mivel Jézus Krisztus győzött ezt a diadalt közhírré kell tenni. Erre adatott az evangélista szolgálata. Az ő esetükben is igaz az az ige, hogy más a vető és más lehet az arató. (Jn 4,37) Vannak evangélisták, akik a vetés szolgálatában végeznek komolyabb munkát, míg mások pedig az aratásban! A kezdeti ébredések Jeruzsálemben, Samáriában, mind-mind Jézus Krisztus vetésének, három és fél éves szolgálatának az aratásai voltak.

Látszólag Jézus Krisztus szolgálata kudarc volt, hiszen pünkösdkor a 12 apostolon kívül mintegy 120 tanítvány volt együtt várva a megígért Szent Szellemet. Három és fél évi szolgálat után nem valami sok eredmény ez. Látszólag ez volt a kép! De Jézus Krisztus megmondta, a magnak meg kell halnia, hogy sok termést hozzon. Valóban ez már pünkösdkor bekövetkezett, amikor is Péter első evangelizációja nyomán háromezer ember tért meg! Tehát ha egy evangélista szolgálata látszólag eredménytelen az nem feltétlenül azt jelenti, hogy nincs elhívása mert nem tér meg minden esetben mindenki!

Lehet, hogy egy vetési munkában van, amit majd egy arra járó apostol fog learatni! Korinthusban Pál apostol plántált, de Apollós öntözött. Hiába ültet el valaki egy magot, ha azt nem öntözi utána. Kiszárad és elpusztul mielőtt kihajtott volna! Isten munkájában munkamegosztás van. Ez nem monoton szalagmunka, napi háromszor nyolc órás műszakban! A növekedés dicsősége azonban egyedül az Úré. (1Kor 3,6-7) Minden aratás, növekedés, áldás egyedül Isten kegyelmén, irgalmán alapul. Azt azonban nem látom igeinek, hogy valaki aki évekig evangéliumot hirdet azt nem követik megtérések és az azzal járó szellemi megnyilvánulások!

Az evangélium hordozása alapból minden hívő feladata, de nem mindenki evangélista;(Ef 6,15) Nagyon tetszik az a baptista kijelentés, miszerint „*minden baptista misszionárius*”! Jó volna, ha mindenki, aki az Úr gyermeke hasonlóan gondolkodna abban az értelemben, hogy ha megtért, akkor ő egy potenciális bizonyosságtevő is egyben. Az evangélium megosztása nemcsak az evangélisták kiváltsága! Az örömhír sarujával mindenkinek rendelkeznie kell, bármikor számon kérhetnek minket és erre felelnünk kell;(1Pét 3,15) Nagyon fontos dolog a személyes bizonyosságtétel. De nem mindenkiből lesz evangélista. Tapasztalatok azt mutatják, hogy akik erőteljes bizonyosságtevőként kezdték a keresztény életüket azokból gyakrabban lettek evangélisták is. Isten elhívásának az evangélista szolgálatára ez egy szűrő lehet, amire érdemes odafigyelni. Nem biztos mérce de erre utaló jelzés!

3, A Mester

Jézus Krisztus szolgálata az Isten Királyságának a hirdetése volt.(Mk 1,15) Egész szolgálatának a lényege ennek az örömhírnek a megosztása volt. Mindenütt amerre járt ezt, hirdette és mutatta be, átélhető módon. Minden evangélista példaképe elsősorban Jézus Krisztus kell, hogy legyen. Már csak azért is mert amit Ő tett azt kell nekik is tenni! A legtöbbet Jézus Krisztustól lehet tanulni.

Az evangéliumok leírásai bemutatják, hogyan lehet evangelizálni, tömegeknek, szegényeknek, gazdagoknak, fiataloknak, öregeknek. Egyes személyekkel való mélyebb beszélgetésben pl. Nikodémus és a samáriai asszony látható, hogyan kell átadni az Isten igazságait! Mindenkinek a megfelelő módon!

Az evangelizáció nem minden esetben a tömegrendezvényeket jelenti, hanem személyesen akár egyetlen ember felé is. Jézus Krisztus életében ezeket mind mind végig lehet követni és alkalmazását megfigyelni!
Péter apostol így foglalja össze az Úr Jézus szolgálatát:

A názáreti Jézust, mint kené fel őt az Isten Szent Lélekkel és hatalommal, ki széjjeljárta jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten vala ő vele. (ApCsel 10,38)

Jézus Krisztus szolgálatának két kulcseleme volt amikor az Isten királyságának az evangéliumát hirdette. Gyógyítás és szabadítószolgálat.

Amikor az evangéliumot hirdette azt minden esetben cselekedetekkel is alátámasztotta! Kivétel volt ez alól amikor az emberek hitetlensége és az evangélium üzenetének tudatos elutasítása miatt csak kevés csodát tudott tenni. (Mt 13,58; Mk 6,5)

A hallgatónak hittet kell fogadniuk különben nem használ nekik semmit. (Zsid 4,2) Tehát nem a kenettel, az elhívással, netán Jézus Krisztus személyével volt probléma, hanem a légkörrel. Nem az evangélista dolga megítélni mennyire eredményes a szolgálata! Az ő dolga a Szellemtől felkent evangelizálás! Ahol a Szent Szellem munkálkodik, ott a názáreti Jézus Krisztus kerül középpontba. Isten Szent Szelleme pedig az Ige tekintélyét erősíti meg az emberekben. A hitetlenség légkörét nem az evangélista személye fogja megváltoztatni, hanem Isten kegyelme!. De még ekkor is lehetséges, hogy az emberek visszautasítják a kegyelem evangéliumát, mint történt Jézus Krisztus esetében! A hitetlenség légkörében sem Jézus Krisztus, sem a Szent Szellem sem az Atya nem érzi jól magát!

Ne csodálkozzunk azon, hogy a mai korunkban Európa kivételével majdnem mindenhol jelek és csodák történnek ahol felkent evangélisták szolgálnak! Ébredésektől hangos az ázsiai, dél-amerikai, afrikai kereszténység. Európa pedig arrafelé tart, hogy amikor Jézus Krisztus visszatér talál-e hitet benne! A materializmus alapjaiban hordozza a hitetlenséget és a természetfölöttivel való szembenállást. Egy indiai evangélista közölte nemrég, hogy 100 éve még európaik jöttek Indiába evangelizálni, most nekik kell idejönniük és Európát újra evangelizálni! Valahol kontinensünk célt tévesztett!

Később látható, hogy Filep evangélista sem tesz másképp, aki szintén telve volt hittet és Szent Szellemmel! Ez a hozzáállás és felhatalmazás csak Istentől jöhet. Választóvonalhoz érkeztünk, amikor is eldől, hogy ki az önjelölt és ki az akit Isten állított az evangélista szolgálatba! Az Isten általi evangélista hármasság jellemzője: Istentől való elhívás és felkenetés ezen kívül, gyógyító és szabadítószolgálatra való alkalmasság! Amikor ugyanis az evangélista Krisztust hirdeti a Szent Szellem képes véghez vinni rajta keresztül azt amit Jézus Krisztus is tett. Furcsa lehet ebbe a bibliai modellbe begondolni, amikor egészen más képünk van egy mai magyarországi evangelizációs alkalom kapcsán! A Bibliában az evangelizáció kicsit másféleképpen van megörökítve mint amit a keresztények jó része megszokott és elfogadottnak tart a mai korban Jó volna ha mindenki aki ebben a szolgálatban van felismerné ezeket a drága igazságokat és alkalmazná őket, hogy Jézus Krisztus neve minél jobban megdicsőüljön.

4, Szolgálati területe

Röviden és tömören az egész világ! Az evangélista mindenhol az elveszetteket keresi. Azt nézi, hol vannak a halak és milyen csalival lehetne őket kifogni! Nem érheti be egy fix területtel, hanem másfele is kell mennie. Jézus Krisztus is hasonlóan válaszol amikor marasztalni akarják:

Ő pedig monda nekik: Egyéb városoknak is hirdetem kell nékem az Istennek országát; mert azért küldettem. (Lk 4,43)

A hirdetni szó helyén az evangelizál, kifejezés szerepel az eredeti szövegben. Jézus Krisztus nem érte be azzal, hogy egy helyen áldás volt a szolgálata, hanem továbbment, mert másoknak is szüksége volt az evangéliumra.

Egy evangélista tipikus jellemvonása és hajtóereje az elveszettek elérése bármi áron. Hasonlóan, mint Pál, jaj neki ha nem hirdeti az evangéliumot!(1Kor 9,16) Az evangélista bárhol jár úttörő szolgálatot végez. Az apostolokhoz hasonlóan járhat ismeretlen területen, vagy már egy meglévő gyülekezetnek segít. A lényeges különbség a két szolgálat között a gyülekezet alapítás. Ezt próféták és apostolok végzik.

Samáriában amikor Filep evangélista szolgálata nyomán tömeges megtérések történnek, Jeruzsálemből érkeznek apostolok, hogy a kialakult helyzetet megfelelő mederbe tereljék! Péter és János megtették a szükséges lépéseket és már a kezdet kezdetén rendet tettek. Mind a Szent Szellemmel kapcsolatos dolgok terén, mind a Simon mágussal létrejött konfliktus kapcsán. Ezt evangélisták nem teszik. Ehhez apostoli tekintélyre van szükség!

Az evangélista nem plántál gyülekezetet. Ahol az evangelizálást befejezte azonnal tovább áll. Nincs lehetősége huzamosabb ideig egy missziós területen lennie, ezért is írja Pál, hogy akik az evangéliumot hirdetik, azoknak abból kell élniük.(1Kor 9,14)

A gyülekezet alapjainak a lerakása és szolgálati területeinek kialakítása már apostoli munka! Fülöp evangélistát, aki korábban diakónus volt egy üldözés vitte el Samáriába.(ApCsel. 8,1.5) Ő az egyetlen személy, akit a Biblia evangélistának nevez.(ApCsel 21,8) Szolgálata tehát egy átfogó képet ad ennek az ajándéknak mibenlétéről, sajátosságairól. Két nagyon fontos dolgot tett Samáriában. Az egyik az evangélium hirdetése volt

És Filep lemenvén Samária városába, prédikálja vala nékik a Krisztust.(ApCsel 8,5)

Filep üzenete rendkívül tömör és velős volt, Krisztus! Nem emberi elméleteket prédikált, nem teológiai problémákat boncolgatott nem vallásos üzenete volt, hanem egyedül a Krisztus! Szó szerint kihirdette a Krisztust! A prédikálásra használt kifejezés a *kerüszó* kihirdetést, közzétételt jelent. Vagyis Filep egyszerűen kihirdette, hogy Jézus a Krisztus, akiben van a bűnök bocsánata és a szabadulás a bűn és a sátán uralma alól! Ennek igen komoly üzenete volt a félpogánynak tartott Samáriában. A Messiást prédikálta, amelyet ők is vártak.(Jn 4,25) Bár eltérő módon gondolkodtak a hitelvi kérdésekről a zsidósággal szemben, de tudták, hogy el fog jönni a Messiás. Biztos, hogy ennek a szolgálatnak a magvetése Jézus Krisztussal kezdődött el, aki a samária asszonnyal beszélgetve egy egészen más istenképet mutatott be, mint ami abban az időben ismert volt. Amikor pedig Fülöp megérkezik, tömeges megtérések következnek be szolgálata nyomán. Ha Krisztus felemeltetik, akkor Ő mindeneket magához vonz.(Jn 12,32) Ha egy evangélista eltér a Krisztus hirdetéséről, akkor az embereket nem tudja megtérésre vezetni! Csak a felemelt és megdicsőített Krisztus rendelkezik azzal a hatalommal és erővel amely az emberi szíveket képes megragadni és megváltoztatni!

A másik ezt az evangéliumot jelekkel és csodákkal hitelesítette Isten! Ha a Bibliában lévő Krisztus hirdetik, akkor Isten ígérete szerint azt Ő fogja hitelesíteni jelekkel és csodákkal.(Mk 16,20) Bár egyesek szerint ez a rész csak toldalék a Márk evangéliumához én a Bibliámban szinte minden dolgot megtalálok, amik le vannak benne írva. Itt is azt olvashatjuk amit Jézus Krisztus megígért.

A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, amiket Filep mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. Mert sokakból, kikben tisztátalan lelkek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula. És lőn nagy öröm abban a városban. (ApCsel 8,6-8)

Több dolog kiderül ebből az igéből, ami az evangélium hirdetésével van összefüggésben. Először is a sokaság figyelt arra amit Filep mondott. Megragadta őket az üzenet tartalma mondanivalója. Ma is ez a legfontosabb, ennek kell a vezető helyen lennie! A hit ugyanis hallásból van ez pedig az Ige eredménye.(Rm 10,17) A hitet semmi más nem tudja létrehozni az elveszett emberben, mint a szívhez szóló kijelentés.

Azonban az evangelizáció nem csak ebből állt! A betegek meggyógyultak a démonizáltak megszabadultak. A leírásból kiderül, hogy a démonikus befolyás vélhetően Simon mágus „szolgálata” nyomán jött létre az emberekben. Minden látható, hallható módon történt. Tehát nem néma és csendes alkalom volt! Az emberek megtérése nem történik a sátán hallgatólagos beleegyezésével! A szellemi harcról, amit az evangélisták képviselnek a későbbiekben lesz még szó. Miért kellett még a kijelentésen kívül ilyen látványos esemény sorozat is? Pál válasza a következő: „*Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodjék*”(1Kor 2,5) Bizony a hit a kijelentésen és Isten erején is alapul!

Az evangélium nem természetes közegből táplálkozik. Le kell számolni azzal a hiedelemmel, hogy földi módon közelítsük meg! Az evangélium Isten hatalma minden hívő üdvösségére.(Rm 1,16) Az evangélium hatalom, erő. Képes megváltoztatni az emberi szíveket, gyógyulást ad, szabadulást hoz, megtöri az átkot... stb. Ha ezt természetes szinten akarnánk tenni akkor a keresztyének, lennének a világ legnagyobb sarlatánjai! Egy liberális teológus azt írta egyszer, hogy Jézus Krisztus nem is gyógyított, nem űzött démonokat csak erőteljes kisugárzásával lelkigondozott!

Érdekes lelkigondozás az amikor a halottak feltámadnak az eszméletlen magához tér, a megszállott pedig épelméjűvé válik! Ma is sokan megbotránkoznak amikor esetleg egy-egy szabadulást látnak démoni kötelékektől és megijednek ettől, sőt sátáninak gondolják az egészet. Pedig a Biblia szerint ahol az Isten királyságának az evangéliumát hirdetik ott bizony a gonosz szellemeknek, démonoknak menniük kell. Mit is mondott Jézus Krisztus?

Ha pedig én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.(Mt 12,28)

Vagyis a démonok kiűzése bizonyítja, hogy azon a helyen valóban Jézus Krisztus uralma alatt történik a szabadulás. Kétségkívül, hangsúlyozza Megváltónk!

Az evangelizáció kapcsán még azt is olvassuk, hogy nagy öröm lett a városban. Vagyis Filep valóban az örömhírt hirdette. Az emberek megtértek, megszabadultak és a Szent Szellem öröme járta át őket ami szintén az Isten királyságának az ismertetőjele.(Rm 14,17) Ilyen módon kellene jelen lennie az evangéliumnak az emberek között. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, az első és legfontosabb a hirdetett ige az evangélium. Ha ez megtörténik akkor Isten munkája megnyilvánul természetfeletti módon és hitelesíti az evangélista örömezenetét! A Szent Szellem ugyanis megfogja dicsőíteni a Fiút! Az evangélisták erre lettek elhívva és arra, hogy az emberek előtt kétségkívül demonstrálják Isten mindenhatóságát!

A történet folytatása Filep szempontjából érdekesen alakult, mert közölték vele „magasabb” helyről, hogy menjen a Gázába vezető útra és ott is lesz munkája. Sikeres volt szolgálata Samáriában? Igen! Mégis el kellett mennie onnan és az evangéliummal a szerecsen komornyik felé szolgálnia a teljesen kihalt úton. Az evangélistáknak érzékenynek kell lennie, Isten Szellemének a vezetésére. Ne a sikerek, eredmények, pillanatnyi átélések vezessék, hanem maradjon Isten vezetése alatt! Ha menni kell akkor menni kell! Isten szemében egyetlen egy ember is fontos, nagy érték számára ha megtér. Azt is látni kell, hogy az evangélista szolgálatát, küldetését akárcsak Jézus Krisztus esetében is megfigyelhető, nem mindennapi események követik. Filephez is szól egy égi követ, hogy merre menjen, majd a Szent Szellem egyszerűen áttesz egyik helyről a másikra.(ApCsel 8,39)

Ezután teljesen természetes módon Filep míg Cézareáig nem ért addig mindenhol hirdette az evangéliumot! Később olvasunk róla, hogy itt is telepedett le és mind a négy lánya a próféta-ság szolgálatában volt.(ApCsel 21,8)

Filep élete és szolgálata tehát elég jól mintázza azt az Isteni elhívást amire az evangélisták elhívást kaptak. Semmivel sem tett többet mint Mestere, Jézus Krisztus. Hirdette az evangéliumot, betegeket gyógyított, démonokat űzött ki. Ennek ma sem szabadna másképp lennie. Még egy személyről lehet olvasni, hogy felszólítást kapott az evangélista szolgálat végzésére. Ez Timótheus volt akinek Pál írta meg, hogy végezze az ezt a szolgálatot.(2Tim 4,5) A szolgálata csak így válhatott teljessé! Timotheusnak tehát volt ajándéka erre a szolgálatra, lehet, hogy éppen ezt hanyagolta el amikor Pál inti őt;(2Tim 1,6-7) Ugyanis rögtön utána közli vele, hogy ne szégyellje az evangéliumot se Jézus Krisztust, hanem ha kell, szenvedje érte. Az egyik legnagyobb veszélye az evangélistáknak a félelem ami teljesen háttérbe szorítja életükben a szolgálat készséget. Ez ellen nem egy esetben komoly harcot kell vívniuk és imatámogatást kérniük. Ami egy háttérgyülekezet esetében természetes dolog kell, hogy legyen!

5, A teljes evangélium hirdetése

Ha az evangéliumot röviden össze kellene foglalni, akkor két szó is elég lenne, Jézus a Krisztus. Nem tantételeket, egyházi hitvallásokat, teológiai dogmákat és főleg nem politikai nézeteket kell megosztania az emberekkel, hanem Jézus Krisztust! Minden evangélium hirdetés középpontjában neki kell állnia és róla kell szólnia! Mégis azt lehet látni, hogy nem egy esetben az evangéliumnak csak egy részét osztják meg és adják tovább az embereknek! Nem feltétlenül kell azonban szándékos rosszra vagy tudatos becsapásra gondolni.

Egyszerűen arról van szó, hogy Jézus Krisztus életéből és váltságmunkájából csak egyes epizódokat, eseményeket emelnek ki és a többről alig vagy egyáltalán nem történik említés. Ennek lehet gyülekezeti, tradicionális, hitelvi...stb. oka de ez nem helyes gyakorlat. Vannak akik a testlélet szeretik kihangsúlyozni, hogy Isten hogyan tudta megoldani az emberré válást Krisztusban. Megint mások főleg a földi szolgálatáról és a jelek-csodák eseményeiről szeretnek üzenetet átadni. Egyesek a kereszthalál csodálatos eseményeit taglalják. Míg végül vannak akik a feltámadásra és a mennybemenetelre helyezik a hangsúlyt. Ezenkívül sok változat létezik még és azt sem lehet mondani, hogy nem jó dolgot hirdetnek de ezek így külön-külön csak részei az evangéliumnak! Minden eleme egy-egy drága és értékes igazsága az evangéliumnak, de összességében kell látni és elmondani az egészet vagy legalább utalni rá. Nem tanítói módon kifejteni ezeket az igazságokat, hanem egy két mondatban utalni rá, hogy az emberek előtt világos legyen a kép. Pál apostol szerint három dolog jelentős Jézus Krisztus életében, beszélt ő is a többről de a hangsúly ezen volt:

Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint; És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint.(1Kor 15,3-4)

Az írások, vagyis a korábbi kijelentések szerint Jézus Krisztus, engesztelő áldozata, eltemettetése és feltámadása adja az evangélium üzenetének a magját. A többi, mint egy keret képez és megmagyarázza Isten miért is cselekedett így! Ha ezt nem jól adják át, akkor nem biztos, hogy az emberek megértik az evangélium lényegét, mondanivalóját.

Ezt onnan tudom jól, hogy megtérésemkor több evangelizációs igehirdetést hallgattam és csak nehezen állt össze bennem a kép, Jézus Krisztussal kapcsolatban. A keresztény szlenget és a kánaáni nyelvet pedig el kell felejteni, amikor evangelizálunk.

Eredeti szakmám hentes és még jó, hogy akkor nem hallottam egy fél mondatot arról, hogy a bárány vére törli el a bűneinket, mert az nekem nem azt jelentette volna, mint az evangélistának. Hagyjuk a gyülekezeteinken belül a vallási szakzsargont és beszéljünk az utca nyelvén amit mindenki megért. Az Úsz. görög nyelve a koiné volt amit az evangelizációkor is használtak. Ez az akkori köznyelv volt amit mindenki beszélt és megértett! Ma is nekünk kell alkalmazkodnunk a hallgatóság befogadó képességeihez! A teljes evangéliumot pedig azért kell hirdetni mert először is, Isten hatalma az üdvösségre.

Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére, zsidónak először meg görögnek.(Rm 1,16)

Az evangélium tehát hatalom. Olyan hatalom amely képes az embert üdvösségre vezetni. Elgördít minden olyan akadályt, amely az üdvözülni vágyó ember útjában áll. Hatalma van megváltoztatni emberi életeteket, sorsokat. Helyreállítani összetört életeteket. Szabadulást adni, démoni kötelékekből és testi gyógyulást adni. Nincs olyan területe az ember személyiségének, legyen az a teste, lelke vagy a szelleme, amit ne tudná átalakítani! Az evangéliumnak tehát tartalmaznia kell mindazt, ami az Isten tökéletes akaratával megegyezik és ígében kijelentett. Ha a nem teljes evangéliumot hirdetik, akkor annak következményei lesznek.

Ezen túl az evangélium az igazság beszéde is.

A mennyekben néktek eltett reménységért, amelyet [már] előbb hallottatok az igazság beszédében, mely az evangélium.(Kol 1,5)

Az evangélium tehát az igazság beszéde is! Nem hazugság, hanem Isten igazságának a kifejezése a bukott emberiség számára. Ezért nem szabad az evangéliumot hiányos vagy hamis formában átadni az emberek számára. Jézus szavai világosak, csak az igazság tudja az embereket valósággal megszabadítani.(Jn 8,32) A Biblia szerint az igazság nem egy elvont fogalom mint a filozófusoknál, hanem egy személy! Egy fogalom nem tud senkit sem megszabadítani vagy üdvözíteni de egy személy már igen!

Ő pedig a Megváltónk a Názáreti Jézus Krisztus. Ugyanakkor, ahogy Pál írja az evangélium a reménységről is szól. Nem reménytelen a keresztény ember jövője, hanem van reménysége a holnapra is. Ezért mondja Jézus Krisztus, hogy a holnap felől ne aggódjunk. Ha ismerjük Megváltónkat és hatalmát akkor ki kell vetni a szívünkéből minden reménytelenséget és hitetlenséget. Az evangélium a jövőről is szól. A megváltásunk teljessége csak a mennyben fog megvalósulni. Testünk még várja a megváltást. Számomra az evangéliumi reménységek közül az a kijelentés a legdrágább miszerint hasonlókká leszünk Őhöz.(1Jn 3,2) Ez a reménység pedig a lelki élet megtisztulásához vezet.

Nézzük, hogy miket is tartalmaznak a Bibliában található prédikációkban amik az evangéliummal állnak összefüggésben. Elsősorban az apostolok beszédére kell támaszkodnunk mivel ők is az evangéliumot hirdették. Ha megvizsgáljuk őket akkor a következő alapinformációkat találjuk benne!

- *A bűn és kihatása az emberiségre:* A bűneset ténye és az egyes ember elveszett állapota. A megváltás szükségessége, ami emberi erővel nem lehetséges.
- *Krisztus szenvedése és halála:* Isten megoldása a bűnre. Jézus Krisztus váltságáhalála az elveszettekért. Mindenki számára elérhető a kegyelem.
- *Feltámadása és mennybemenetele:* Legyőzte a halált és megtörte a sátán erejét. Mennybemenetelével lehetővé vált a Szent Szellem kitöltetése és így az ember újjászületése!
- *Igei vagy személyes bizonyágtétel:* Az apostolok főleg ígével tettek bizonyágot, de Pál használja a személyes bizonyágtételt is.

- *Bátorítás, felszólítás a hitre és engedelmességre:* Választás, döntés elé kell állítani a hallgatókat. Az üdvösség napja minden esetben a ma! Nem a holnap vagy a jövő hét hanem a mai nap.
- *Felelősség az elutasítással kapcsolatban:* Beszélni kell arról is mi lesz a következménye az evangélium elutasításának. Kárhozat vagy üdvösség. Ez nem rémisztgetés, hanem az elutasítás következményének a felelős bemutatása.
- *A megtérés következményei:* Mivel is jár a megtérés, milyen változás jöhet az életedben.

Ezen kívül amikor megtértek az emberek akkor még két gyakorlati és rendkívül fontos esemény történt velük a hívó életük kezdeti időszakában. Bemerítkezés vízbe és Szent Szellembé. Ha a bibliai példákat megnézzük, akkor azt láthatjuk, hogy a megtéréseket szinte azonnal, vagy napokon belül bemerítették és imádkoztak értük, hogy vegyék Isten Szellemének a teljességét. A pünkösdi háromezer megtért, a szerecsen komornyik, Kornélius és háznépe, a filippi börtönőr, a samáriai megtértek...stb. A listát lehetne sorolni még! Mindegyikőjük esetében láthatóak ezek a folyamatok főleg a vízbe való bemerítkezésé. Nem hetek vagy hónapok netán évek, hanem aznap, vagy igen rövid időn belül megtörtént.

Ez a kérdés egyébként mind a mai napig megosztja a keresztény teológusokat, tanítókat. Egyesek szerint a bibliai mintát követve hamar meg kell történnie a bemerítésnek míg mások ezt későbbre teszik, hogy kiderüljön az illetőről, hogy valóban megtért-e. Derek Prince nemzetközi tanító egyenesen kijelenti, hogy bemerítkezés nélkül nem lehet senkinek sem üdvösséget ígérni!¹ Nemcsak az ígére alapozza ezt a kijelentését, hanem arra a biblia tényre, hogy az apostolok cselekedeteiben nincs olyan megtért, akit ne merítettek volna be! Ha az apostolok ezt szükségesnek és fontosnak látták olyan módon, hogy szinte azonnal bemerítették akkor ezt a tényt nem szabad figyelmen kívül hagyni. A gyermekkereszttség és egyéb igeellenes tanítások pedig az Isten kijelentésének a komolyságát és hitelességét erőtlennítik meg.

Tehát a teljes evangélium tartalmazza a Jézus Krisztus életéről szóló alapismereteket, különös tekintettel a váltság halálra és a feltámadásra, vonatkozólag ill. az ember elveszett állapotát és a megváltás szükségességét! Törvénykezni nem akarok de az igéből úgy látom, hogy a teljes evangélium hirdetése nagyobb áldásokat hordoz magában!

6, A körülmétkedés és körülméletlenség evangéliuma

Egy kis rövid kitérőt tennünk kell az evangélium két formája között ahogyan ez a Bibliában is jól megfigyelhető. Pál ezt írja a Galatáknak:

Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy én reám van bízva a körülméletlenség evangéliuma, mint Péterre a körülmétkedés; Mert aki erős volt Péterben a körülmétkedés apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között. És elismervén a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyujták nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmétkelés között [prédikáljunk].(Gal 2,7-9)

Az ige tehát két típusú, evangéliumról beszél. Az egyik a zsidóság számára szól a másik pedig nem. Látszólag ellentmondásosnak tűnik a dolog de nem az.

A körülmétkedés vagyis a zsidóság evangéliuma nem más mint az ősatyáknak tett ígéret beteljesedése. Az ő evangéliumuk több szövetségre is visszanyúlik és alapját képezik a Messiásban kapott új szövetségnek! Ezért Pál apostol, amikor a zsidóknak hirdeti, az evangéliumot akkor mindig visszautal az ősatyákra és az Isten őszövetségi ígéreteire.

1 Derek Prince: Az Egyház építése 93-95. old

Sőt az ő evangéliumára úgy utal, hogy Jézus Krisztus a dávidi mag.(2Tim 2,8) Amikor a zsinagógában hirdeti az evangéliumot mindig visszautal arra, hogy Isten mit cselekedett a zsidó néppel a régi időkben és hogyan váltotta be ígétét amit megígért.(ApCsel 13,17.26.32) A római levélben pedig felsorolja azokat a markáns megkülönböztető jegyeket, amelyekkel a zsidóság rendelkezett.(Rm 9,4-5) Ez tehát a körülmetélkedés evangéliuma, amit pl. Péter apostol is hirdetett. Kizárólag a zsidóság számára, ami magában foglalta a teljes ószövetségi üdvtörténetet!

A pogányok számára azonban ilyen múlt és háttér gyakorlatilag nincsen! A pogányok közül való megtértek, szellemi és nem testi módon kapcsolódnak be az ábrahámi örökségbe. Így az evangélium számukra nem a zsidóság múltjával képez folytonosságot! Egy pogánynak semmit sem mondtak a különböző zsidó ünnepek, nemzetségtáblázatok, szövetségek, és nem is voltak benne érintve. Pál apostol így erről az Isten előtti állapotról.

*Hogy ti, [mondom], abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izráel társaságától idegenek, és az ígét szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem vala, és Isten nélkül valók voltatok e világon; Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol valátok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által. Mert Ő a mi békességünk, ki egygétette mind a két [nemzetséget], és lerontotta a közbevetett válaszfalat.
(Ef 2,12-14)*

A pogányok az ige szerint Izraeltől idegenül, az ígét szövetségétől fényévnvi távolságra voltak. Ezen kívül teljes reménytelenségben és az igaz Isten ismerete nélkül éltek. Isten ezt a feloldhatatlannak tűnő állapotot Jézus Krisztus keresztségével, ill. vérével megoldotta. A közbevetett válaszfalat lerontotta és egygétette őket. Ezt hívja a Biblia a Krisztus Testének! Vagyis a pogányoknak az evangélium, Jézus Krisztussal kezdődik! Amit ő tett és megcselekedett értük. A két evangélium típusnak tehát ez a jellegzetes különbsége!

Mai korunkban pedig ismét előtérbe került a körülmetélkedés evangéliuma, mert a zsidók közül is többen fogadják el Jézus Krisztust, mint Isten Messiását és Szabadítóját. Számukra ma is ez az evangélium az érvényes! Az elmúlt negyven évben számítások szerint több zsidó tért meg mint az elmúlt 1500 évben összesen. Számuk pedig Isten kegyelme folytán egyre növekedik! Hitem szerint ennek is köze van ahhoz a jelek sorozatához, ami Jézus Krisztus eljövételét megelőzi.

Még ha meg is tartanak bizonyos ószövetségi szokásokat a megtért zsidók, számukra az már nem az üdvösségért folytatott cselekedetnek számít. Mivel Jézus Krisztus betöltötte a törvényt a benne hívő zsidó számára a lelkiismeret felszabadult a vádlás és kárhoztatás alól - mert a törvényt nem tudta teljesen megélni - és ezután szabadon élheti meg a Messiással való közösségét a törvényi előírásoktól függetlenül. Tehát ha egy zsidó megtér nem szabad kiszakítani a kultúrájából, mint ahogy ezt évszázadokon át tették! Nem pogány megtértté kell tenni és „megszabadítani” őt minden zsidó szokástól! Engedni kell őket úgy megélni a hitüket, ahogy ezt a kezdetekben tették. Természetesen minden törvénykező befolyástól mentesen.

7, A hamis evangélium

Az evangélistáknak tehát a teljes evangéliumot kell kihirdetni. Ezt nem lehet megspórolni. A rosszul, vagy hiányosan végzett szolgálat a későbbiekben problémák forrása lehet. Korábban írtam már a nem tudatos hangsúlyeltolódásokról, most pedig a szándékos romboló hatású evangélium eltorzítást nézzük meg. Ennek a célja ahogy Pál apostol a hamis apostolokkal szemben megfogalmazza nem más mint a menyasszony elcsábítása, beszennyezése.(2Kor 11,2-3) Vagyis a gyülekezet szentségét, tisztaságát megrontani, hitelét a világban tönkretenni.

Pál apostol életében és szolgálatában nagyon sok harc ekörül a téma körül forgott.

Nem véletlen, hogy a Galata-levélben már az elején radikális kijelentést tesz azok felé, akik más, vagyis hamis evangéliumot hirdetnek, tanítanak. A hamis evangélium és hirdetője átok alatt vannak. (Gal 1,6-8) Nagyon súlyos kijelentés ez ha jobban belegondolunk mit is jelent ez a bibliai szóhasználatban!

Két eset szokott a leggyakoribb lenni az egyik a hozzáadás a másik az elvétel vagy megcsonkítás. A Galatáknak egyértelműen a hozzáadás volt a probléma. A körülmétkedést kellett még megtenni, hogy az ember bebiztosítsa az üdvösségét; (Gal 5:1-4)! Vagyis a kegyelem evangéliumát kipótolták és így megerőtlenítették a cselekedetek törvényével. Hasonló eset van a katolicizmus doktrínájában is. Nem elég az alapvető értékek elfogadása, hanem azt kik kell pótolni. A legjellemzőbb szó amely elárulja ezt a folyamatot az az „és”. Pl. hit és körülmétkedés, hit és cselekedetek. Nem elég csak hinned hanem még ezt és ezt meg kell tenned, hogy biztos üdvösséged legyen!

A katolicizmus tanaiban, dogmarendszerében van egy pár ilyen terület amely az igei kijelentések mellé még hozzátesz valamit. A teljesség igénye nélkül. A hívő élet alapja: a Biblia és a hagyomány. Abszolút tekintély: Isten és az egyház. Közbenjáró Isten és ember között: Krisztus és Mária, valamint a „szentek”. Az Egyház irányítója: A Szent Szellem és a pápa. Megváltás elérése: Jézus keresztye és a hét szentség. Magunkévá tétele: hit és jó cselekedetek. A listát lehetne még sorolni különböző egyházakban fellelhető hasonló esetekkel, gyakorlatokkal.

Ugyanilyen dolog az is amikor az evangélium mellé valami ígéretes dolgot tesznek. Ami rész igazság, hiszen nincs két egyforma hívő ember! Ilyen lehet pl. jóléti evangélium hirdetése: nem lehet szegény az aki megtér. Holott Jézus Krisztus azt mondja, hogy szegények mindig lesznek köztetek és Pál is gyűjtött a szegényeknek és ezért sohasem kárhoztatta őket; (Jn 12:8, Gal 2:10)! Teljes betegségmentes élet: ha beteg vagy meg sem vagy térve! Egyedül csak az én gyülekezetemben üdvözölhetsz: más gyülekezetek tévelyegnek... stb. Szociális evangélium hirdetése: a testi szükségletek és nem a szellemi szükségletek betöltése a legfontosabb. Hazánkban is felbukkant a csak Jézus nevében történő bemenítés szükségessége és ezzel a biblikus Szentháromság Isten nevében történő bemenítés háttérbe szorítása és lecserélése. A paletta széles. Óvatosnak kell lennünk arra, hogy milyen evangéliumot is fogadjunk be és adjuk át uralma alá az életünket!

Talán még ennél is rosszabb, amikor a megváltás művét megcsonkítják és hiányosan vagy részlegesen tanítják. Ebben az esetben előszeretettel hagyják ki a megtérésre, bűnbánatra való felhívást. Nem hirdetik a kárhozatot, mint az elutasítás velejáró következményét. Csak a hallgatók igényeihez igazodnak. Korinthusban népszerű volt a testtel szembeni negatív hozzáállás vagy az ellenkezője a szabadosság. Annyira kiemelték a szellemi újjászületést, hogy a testtel nem is törődtek. Megtértem újjászülettem ez a lényeg, a testemmel meg azt teszek amit akarok mivel értéktelen. Én szellemi ember vagyok! Ezért kell Pálnak figyelmeztetni őket, hogy a test a Szellem temploma és azt nem szabad megrontani. (1Kor 6,19)

Szepták, és kommunák hamis apostolai pl. azok, akik emiatt a bűnös testi természet miatt „kénytelenek” az avatatlan nőket beavatni a szexualitás rejtelmébe. A másik végletben pedig a test gyötrése, kínszása az istentelen aszkézis található, hogy emberi módon feszítsék meg hústestüket és legyőzzék kívánságaikat!

Prédikációkban hallottam, hogy lelkészek tagadják a feltámadást és a mennybemenetelt Jézus Krisztus életéből. A jelek és csodák nem is történtek meg, csak azért vannak leírva, hogy Jézust szimpatikussá tegyék az emberek előtt. Kiveszik az emberek szívéből a reménységet és ezzel a hitetlenség táptalaját készítik elő. Ezek fényében még világosabban érthető Pál kijelentése, amit a hamis evangélium hirdetőiről mondott! Aki tehát az evangéliumot hirdeti, vizsgálja meg, hogy mit is hirdet. Egyezik a kijelentéssel, vagy egyházi felekezeti „anyag” is van benne!

Az őszinte vizsgálat sokat segít abban, hogy tisztábban lássa az ember azt az üzenetet, amit rábíztak! Ha eddig nem volt helyes a dolog meg kell térni és változtatni rajta. Isten a helyreállítás Istene is. Kérd, hogy töltsön be újra Szellemével és hatalmával legyen friss kenet az ajkadon! Bátorodj fel ha evangélista elhívásod van, mert várják az emberek az evangéliumot!

8, Az evangélista kenete

Az Úsz.-et tanulmányozva azt lehet megfigyelni, hogy evangélistákkul azokat rendelte ki a gyülekezet, akiknek az Isteni elhívás és pecsét jelei ott voltak az életében! Akik ezzel nem voltak felruházva azt nem ismerték el. Ha az Isteni kenet nincs ott az életén nincs hatalom a kezében, amellyel a gonoszság erőit megtudná, erőltetni és legyőzni! Az evangélium hirdetése mindig felkavarja a szellemvilágot. Itt ugyanis emberi lelkekről van szó, akik a sötétség uralma alatt vannak. A kimentési akciók mindig ellenlökéssel járnak. Az evangélistának ezeket tudni kell kezelni. Nem lehet megfutamodniuk, mert annak komolyabb következményei is lehetnek. Az evangélisták ezért rendelkeznek a démonúzáshez és a gyógyításhoz szükséges felhatalmazással is, mint ami az evangélium szerves része, ahogy ez Jézus Krisztus életéből és az Úsz.-i szolgálók munkájában jól látható. Pál apostol is azt írja, hogy Isten királysága nem beszédben áll hanem erőben.(1 Kor 4,20) Egyetlenegy ember megtéréseért is sokszor, óriási harcot kell folytatni! Fel kell hagyni azzal a naiv elképzeléssel, hogy a megtérések könnyen mennek. A sátán nem szívesen engedi el az embereket. Az Úr Jézus arról beszél, hogy a hatalmast előbb meg kell kötni, hogy ki lehessen rabolni.(Mt 12,29) Pál pedig azt mondja, hogy akik nincsenek megtérve azok bukott szellemi hatalmasságok befolyása alatt vannak.(Ef 2,2)

Ezért, hogy az emberek megérjenek és lehulljon róluk a vakság leple nem egy esetben előbb démonúzással kell feljűk szolgálni, hogy kikerüljenek a bennük lévő démonikus befolyásosság alól.

Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: Akikben e világ Istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe.(2Kor 4,3-4)

A sátán célja egyértelmű tudatlanságban tartani a bukott emberiséget, hogy nehogy a fényre menjenek és a Világ Világosságával találkozzanak! Ehhez minden eszközt lehetőséget és alkalmat megragad. Ezért is kell az evangélistáknak kezelni azokat a helyzeteket amikor megnyilvánulnak az evangelizáció során a démonikus akciók! Jézus Krisztus is így cselekedett számtalan esetben. Elhallgattatta őket, rájuk parancsolt és kiűzte őket. Jézus Krisztusnak fájt az ha valaki démoni kötelékek között élte az életét;(Lk13:16). A vallásos farizeusok pedig inkább hagyták volna őket ebben az állapotban mintsem engedtek volna teológiájukból! Ma sincs másként. „Jaj annak aki démonokat űz és betegekért imádkozik, hogy az Isten könyörüljön rajta!” „Ez nem lehet az Úrtól!” „Vigyázzatok arra az evangélistára, arra a gyülekezetre, mert ott megfertőződik idegen szellemiséggel!” Ismerősek ezek a szavak? Farizeusok ma már nincsenek de a szellemiségük és gondolkodásmódjuk megmaradt. A vallásosság szelleme nem változott az évezredek alatt. Jézus Krisztus munkája, amit ők már régen nem tapasztalnak meg életükben, ha egyáltalán valaha is megtapasztalták, piszkálja a csőrüket.

Azt a hamis tanítást is ki kell operálni a keresztények fejéből, hogy ma már nincsenek démonizált emberek csak lelki sérültek! Akkor kedves barátom a fél újszövetséget kiszakíthatod a Bibliádból, hogy ezt a véleményedet igazolni tudjad! Az alkoholizmus, paráznaság, pénzimádat, ateizmus, materializmus... stb. mind-mind démonikus megköttözöttséggel járhat és ahhoz, hogy egy ilyen ember megtérjen ahhoz előbb meg kell szabadulni a fogvatartójától!

Két igehely is azt tanítja többek között, hogy az evangélium nem csak szóban áll az Úsz.-ben

Hogy a mi evangéliumunk ti nálatok nem áll csak szóban, hanem [isten] erőiben is, Szent Lélekben is, sok bizodalomban is; amiképpen tudjátok, hogy milyenek voltunk közöttetek ti érettetek. (1Th 1,5)

Pál szintén nem első esetben arról beszél, hogy az Isten öröme nem pusztán szavak közlése és átadása. Sem retorikai szófordulat, sem képzettség sem tapasztalat nem pótolhatja Isten erejének szolgálatát és a Szent Szellem megnyilvánulásait. Nem szégyellni kell ezeket, hanem örvendezni annak, hogy Isten úgy cselekszik ahogy kijelentette igéjében!

Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel? amelyet, miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, akik hallották, biztosítottak számunkra. Velök együtt bizonyosságot tevén arról az Isten, jelekkel meg csodákkal és sokféle erővel s a Szent Léleknek közléseivel az ő akarata szerint. (Zsid 2,3-4)

Ez az ige is arról szól, hogy Isten az üdvösség üzenete mellett bizonyosságot tesz. Szintén megjelenik ez a két kifejezés miszerint Isten ereje és a Szent Szellem közlése együtt jár az evangéliummal. Nem csoda hogy az evangélistáknak mind a Szent Szellem munkáját mind Isten erejének a megnyilvánulásaival kell szolgálniuk a hallgatók felé. Sőt, ennek fényében érthető meg az az ige is, miszerint az evangélium Isten hatalma az üdvösséget hordozóknak.(Rm 1,16) Ugyanakkor, amikor Isten hatalmasan munkálkodik a gonoszág ereje is intenzívebb. Az apostolok esetében is jól látható, de az evangélisták sem kerülhetik meg a szenvedést ha arra kerül a sor.(1Th 2,2)

Az evangélistáknak tehát Isten kenetét kell hordozniuk az életükben, hogy szolgálatukkal áldássá válhassanak az elveszettek számára. A szentségnek meg kell látszaniuk az életükön, hogy még erőteljesebben áradjon ki rajtuk ez a kenet. Ha a légy belekerül, az megerjeszti és megbűdösíti ezt a jó illatú kenetet, amely Krisztus jó illatát hordozza.(2Kor 2,15; Préd 9,21)

9, A kreativitás szolgálata

És a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem; A törvény nélkül valóknak törvény nélkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében való, hogy törvény nélkül valókat nyerjek meg. Az erőtlenségnek erőtelenné lettem, hogy az erőtlenséget megnyerjem. Mindeneknek mindenné lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket. Ezt pedig az evangéliumért mívelem, hogy részestárs legyek abban. (1Kor 9,20-23)

Ez a néhány igevers mindent elárul arról, hogy milyen módon kell az evangélium hirdetését megközelíteni. Az egyik nagyon fontos üzenet, hogy ne a hallgatóságot igazítsuk magunkhoz, hanem mi alkalmazkodjunk a hallgatósághoz! Azt hiszem a mai kor egyházának ez az egyik legnagyobb kihívása. Olyan halászatról még nem hallottam amikor a halak örömmel vidáman mentek bele a hálóba vagy kaptak rá a horogra. Nem ők alkalmazkodnak a halászhoz, hanem a halász alkalmazkodik őhozzájuk! Ahányféle hal van annyiféle csalira, trükkre, tapasztalatra van szükség. Ezért is nevezik egyesek az evangelizációs alkalmakat a kreativitás szolgálatának. Számptalan alkalmazkodási módot kell felismerni. Pál is arról beszél, hogyha elveszettek felé szolgál, hogyan is tudná őket megnyerni. Két szó nagyon hangsúlyos ezekben a kijelentésekben: *mindeneknek mindenné.*

Vagyis kivétel nélkül mindenre hajlandó vagyok, hogy megmentsem az embereket! Ha az egyházak eljutnak erre a gondolkodásra és eszerint is cselekszenek, akkor azt hiszem, megláthatunk valamit abból, amit a Bibliában az ébredési beszámolókról olvashatunk. Nem véletlen, hogy evangelizációkat a sokszínűség jellemzi. Meg sem lehetne számolni, hogy ma már hányféle módon, milyen módszerrel, eszközökkel végzik a lélekmentés szolgálatát. Egyesek specializálódtak egyes rétegek, csoportok vagy korosztályok felé. Vannak akik a gyermekevangelizációkban végeznek eredményes szolgálatot míg mások a hajléktalanok vagy a szenvedélybetegek között evangelizálnak hatékonyan!

A forma és az átadás módja mindig változhat, de a tartalomból nem lehet engedni. A módszer soha nem helyettesítheti az üzenetet. Az örömezenet személye Jézus Krisztus sohasem kerülhet háttérbe, mert ilyen vagy olyan módszerünk van! Ha Jézus Krisztus hirdettetik, akkor én annak örülök, mondja Pál azután, hogy ezt egyesek színből és nem szívből tették. Nem leintette őket, hogy ne tegyék ezt, hanem örült neki.(Fil 1,18)

Az evangelizálás a lélekmentés rendkívül fontos dolog. Az emberek megmentése és üdvössége nem angyalokon, hanem rajtunk keresztényeken múlik. Aki pedig az evangélista elhívásban jár annak ez a felelőssége még hangsúlyosabb. Meg kell, hogy ragadjon minden eszközt és lehetőséget az elveszettek elérésére. Tanulja meg, hogy ne függjön kialakult szokásoktól egyházi, vallási - így szoktuk meg - gyakorlattól, hanem álljon Isten Szellemének vezetése és uralma alatt.

E, Pásztori szolgálat

Szolgálat a Testnek adatott és ez a mai gyakorlat miatt kissé ellentmondásosnak tűnik. Ma egy gyülekezet pásztor, csak annak a gyülekezetnek a pásztor, amelyet vezet. Máshol nem tölthet be pásztori hivatal, szolgálatot. A Biblia szerint viszont ez a szolgálat nem egy helyi gyülekezethez van kötve, hanem Isten népének adatott. A zavart az okozta, hogy a gyülekezeti előjáró szolgálatokat teljesen elválasztották egymástól. Egy gyülekezetben a vezetést a vének, püspökök és pásztorok végzik közösen. Ez egy munkának a három megnyilvánulási formája. (Lásd az előjárói leírást.).

Különbőség van viszont a pásztorlás és a pásztori megbízatás között. A pásztorokra minden gyülekezetben szükség van de a pásztorlás adománya nem mindenkinek adatik meg aki előjáró. Ugyanúgy, mint a tanítók esetében is, hogy a vezetőknek tanításra alkalmas embernek kell lennie de ez még nem jelenti azt, hogy a tanítás szolgálati ajándékát kapták volna. A Testnek adott pásztor az mindenütt ahol lehetősége van a szolgálatra, ott végzi ezt a munkát. Segít helyreállítani gyülekezeteket, támogatni más gyülekezetben szolgáló pásztorokat, tanácsolás és lelki gondozást végezni...stb. Erre a szolgálatra mindenhol szükség van. Szolgálat elég sokoldalú és kiterjedt. Jelleme, szolgálati leírása megegyezik a gyülekezeti előjárókéval, azzal az egy kitételrel, hogy nem korlátozódik egyetlen gyülekezetre.

Az ilyen szolgálók pásztorlási gyakorlatát könnyű észrevenni. Úgy bánik számára teljesen ismeretlen testvérekkel is mintha az övéi volnának. Szolgálat, tanítás elősegíti Krisztus Testének növekedését, megerősödését. Támogatja a békességet és Isten népének előrehaladását. Nem megoszt hanem egységbe hoz. A többi szolgálati ajándékkal együtt szellemi felügyeletet gyakorolnak Krisztus Testében. A pásztori szolgálat megértését nagyban elősegíti az, hogy egyik kiemelt témája a Bibliának.

1, Az ószövetségi előképek

Ha egy közel-keleti ember olvassa a Bibliát a benne leírt metaforák és hasonlatok nagyon hamar evidenssé válnak számára. Jézus Krisztus is nem véletlenül beszélt sokat példázatokban, történetekben és hasonlatokban. Amikor a pásztori szolgálatról beszélt akkor azt mindenki azonnal megértette, mert a kultúrájukban és gyökérükben, ez már mélyen be volt épülve.

Már Jahve is úgy jelenik meg, mint népének pásztor, aki kivezette népét Egyiptomból. (Zsolt 78,52) Személye a garancia arra, hogy az idők végén összegyűjti az Ő népét és ez a prófécia folyamatos beteljesedésen megy keresztül. (Jer 31,10) Ő lesz az aki az ezeréves királyságban is végzi ezt a munkát. (Esa 40,10-11)

Ugyanakkor az is jól látható, hogy a pásztorlást a maga vezetése átruházza másra. Ez is teljesen bibliai kép. Dávid is rábízta másra a juhokat, amikor apja elküldte testvéreihez. (1Sám 17,20) Így ruházta át a népe vezetését az Úr Mózesre és Áronra. (Zsolt 77,21) Majd Józsuét választja ki erre a feladatra. (4Móz 27,15-23)

Később a királyoknak kellett volna ezt a funkciót betölteniük. Nekik kellett volna Isten szerint való módon vezetni Izrael népét. Kevés kivételtől eltekintve sokan kudarcot vallottak ennek teljesítése során! A kevés kivételek közül is a legkiemelkedőbb Dávid volt, aki szintén a juhnyáj mellől lett elhívva, akárcsak Mózes. (2Sám 7,8) Ő lett a Messiás-Király előképe is. Kezdve attól, hogy Dávid városában született addig, amíg kijelenti miszerint személyében a jó pásztor jelent meg! Dávid élete és példája olyan hatással volt Izrael életére, hogy amikor a Messiás fog uralkodni akkor Dávidnak nevezi őt a próféta. (Ez 37,24-25) Bár egyes vélemények szerint itt valóban a feltámadt Dávid fog ismét kormányozni.

2, Jézus Krisztus a Jó Pásztor

A szolgálat mintaképe és a pásztorok pásztora Jézus Krisztus. Az egyetlen pásztorra vonatkozó Messiási ígéretet Jézus Krisztusban beteljesedtek. Ő volt Dávid gyökere és ága aki tökéletesen bemutatta a pásztori szolgálatot. A prófécia szerint is be kellett ezt a szolgálatot töltenie. Mikeás próféta ezt írja:

És megáll, és legeltet az Úrnak erejével, az Úrnak az ő Istenének fenséges nevével, és [bátorsággal] lakoznak, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig.(Mik 5,4)

Ennek a teljes megvalósulására majd a millenniumban, vagyis az ezeréves királyságban kerül sor.

Az evangéliumokban már úgy látjuk Jézus Krisztust, mint a tökéletes pásztor, aki a pásztor nélkül való juhokat megszanja, mert elgyötörtek és szétszórtak voltak. (Mt 9,36) Példázatban beszéli el, hogy számára egyetlen juh is óriási értékkel bír és utána megy az elveszetteknek.(Lk 15,4) Azok számára is felajánlja a pásztori szolgálatát, akik nem az Ő aklában vannak.(Jn 10,16) A János evangéliumában a 10. fejezetben Jó Pásztoroként látjuk őt. Úgy tűnik, hogy a hamis pásztorokkal állítja magát szembe, akik hűtlenül végezték munkájukat.

Jézus Krisztus azonban olyan, Aki ismeri az övéi, mint bárányait és néven szólítja őket.(3. vers) Ő maga az ajtó, amelyen át be és kijárás van az életre.(9.vers) Vezeti, tereli őket és az életét is odaadja értük.(3. és 11. vers) Ez utóbbi önfeláldozásával beteljesíti a zakariási próféciát mivel ő a megvert pásztor.(Zak 13,7; Mt 26,31) Így csodálatos módon a jó pásztorból bárány lett, aki feláldozta magát az övéiért. A jelenésekben is ez köszön vissza mikor elég érdekes módon a Bárány fog majd legeltetni.(Jel 7,17) Sőt még a pogányokat is legeltetni fogja, de ennek eszköze a vasvessző lesz, ami a szigorúságra és a jogos törvényességre utal.(Jel 12,5; 19,15)

Az újszövetségben még három jellemzését találjuk meg Jézus Krisztusnak a pásztorlással kapcsolatban a Jó Pásztoron kívül. Az egyik a zsidókhöz írt levélben olvasható miszerint a béke Istene a juhok nagy pásztorát hozta ki a halálból az örök szövetség vére által.(Zsid 13,20) Jézus Krisztus itt mint *Nagy Pásztor* szerepel. Valóban Ő a legnagyobb. Minden pásztor közül Ő emelkedik ki a legjobban.

Péter apostol további két jelzőt is használ. Az egyik szerint Jézus Krisztus a *Főpásztor*, aki megjutalmazza azokat, akik ugyanolyan hűségesek voltak a pásztorlásban mit amilyen Ő volt.(1Pét 5,4) A görög kifejezés arra utal, hogy ez a hatalommal és elsőséggel járó főséget is jelenti. A pásztoroknak, akik szolgálnak, el kell ismerniük Jézus Krisztus elsőbbségét és főségét maguk és szolgálatuk felett. A másik kifejezés szerint Jézus Krisztus, *Gondviselő-Pásztor*nak van bemutatva:

Mert olyanok valátok, mint tévelygő juhok; de most megtértetek lelketek pásztorához és felvigyázójához. (1Pét 2,25)

Amikor az ember megtér, Jézushoz akkor egy olyan Pásztor uralma alá kerül aki egyben gondviselő is! Nem hagyja éhezni és szomjazni az övéit. Vigyáz rájuk és gondjukat viseli. Rábízta őket olyanokra, akik szíve szerint való pásztorok és biztonságban élhetnek. A kicsiny nyáj ilyen módon is rendelkezni fog az Atya által adományozott királysággal és annak javaival.(Lk 12,32)

Jézus Krisztus, ami megváltónk nemcsak Jó Pásztor, hanem Nagy Pásztor, Főpásztor és Gondviselő-Pásztor is egyúttal! Óriási kiváltság és hatalmas felelősség a nyomába lépni és folytatni az Ő szolgálatát, aminek alapjait lerakta. A pásztorlás alapelveit és gyakorlatát elsősorban tőle lehet megtanulni.

A Bibliában lévő további leírások pedig segítik megérteni ennek a szolgálatnak a lényegét, mibenlétét, alkalmazási területét.

3, Pásztorlás munkája

A közel-keleten mind a mai napig megmaradtak a hagyományos pásztorlási szokások. Ezek segítségével megérthetjük, hogy mit is jelent a bibliai értelemben vett pásztorlás. Minden területet fel sem lehet sorolni olyan sokrétű és gazdag ez a szolgálat, de a legfontosabbakat érdemes tanulmányozni. A pásztorlás szolgálati ajándéka a saját gyülekezetben természetesen könnyebb, mint akkor ha más gyülekezetekben kell szolgálni és építeni Krisztus Testét. Ilyenkor az egyes feladatok módosulnak a körülményektől függően. Tehát minden egyes jellemzés, amely igaz a helyi gyülekezetben végzett szolgálatra, nem feltétlenül ugyanolyan módon nyilvánul meg más helyeken. Ezt a feladatok értelmezésénél figyelembe kell venni!

a, A juhok a nyáj ismerete

Szorgalmasan megismerd a te juhaid külsejét, gondoldj a nyájakra. (Péld 27,23)

A pásztorlás lényeges eleme a juhok ismerete, megismerése. Melyik az amelyik betegesebb? Melyikkel kell többet törődni? Melyik amely hajlamos a csavargásra... stb.? Ehhez időre van szükség. Szorgalomra és kitartásra. Így válik lehetővé, hogy név szerint is megismerje a rábízottakat. (Jn 10,3) A pásztori szolgálat esetében ez kritikus pont, ha nem saját gyülekezetében szolgál mások felé! Képességei azonban segítenek abban, hogy pontosan felérje annak az illetőnek a szellemi-lelki állapotát aki felé szolgálnia kell.

Ebből is látszik, hogy nem véletlenül van többes számban a pásztorlás a Bibliában. Egy nagyobb juhnyáját nem tudna ellátni egyetlen-egy pásztor sem. Jézus Krisztus bár sok emberrel foglalkozott mégis tizenkét embert pásztorolt három éven át. Minél nagyobb egy gyülekezet annál több pásztorláshoz értő vezetőre van szükség. A pásztornak a nyáj az élete, munkája ezért kell rájuk gondolni és az állapotukra. Az Úr Jézus szerint ez olyan fokú ismerettel jár, hogy a juhok hamarosan megismerik a hangját és csak azt követik. (Jn 10,3).

Egy utazó mesélte el, hogy amikor Izraelben járt meglátott egy juhnyáját amint az ivóvíznél voltak. Elég nagy számmal voltak és három pásztort látott még. Megkérdezte tőlük, hogy ebben a keveredésben honnan tudják melyik juh az övék? Azt mondták egyszerű az egész csak szólunk nekik és mindegyik követ bennünket. Úgy is történt. Az egyik pásztor szólt és a nyáj egy része kivált a tömegeből és elindult a pásztor után. Az utazó azonban próbát akart tenni és az egyik pásztortól elkérte kalapját és felsőjét és ő is rá szólt a juhokra, hogy kövessék őt. Azok rá se hederítettek. Idegen hangját nem követték. Ezt csak a betegek teszik mondták neki még a pásztorok.²

b, Legeltetés

A pásztori munka egyik legfontosabb eleme. Dávid ezt írja

*Füves legelőkön nyugtat engem, [és] csendes vizekhez terelget engem. (Zsolt 23,2)
Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt. (Zsolt 23,5)*

A juhoknak enni és innivalóra van szükség. Izraelben ez sem volt egyszerű dolog. Ismerni kellett a legelőket és a vízlelőhelyeket. A juh csak a tiszta nem zavaros vizet issza meg. Ha a juhok veszekednek akkor felzavarják a vizet és a pásztornak kell rendet tenni. (Ez 34,18) Azt is tudni kell mikor jöhet hirtelen áradás amely elsodorhatja a nyáját. Mennyi időre van szükség amíg egy lelegelt terület újrafüvesedik.

² Phillip Keller – A 23. Zsoltár (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1990) nyomán

A legeltetés előtt meg kellett tisztítani a területet a mérgező növényektől, hogy azok ne pusztítsák a nyáját. A vadállatokat el kellett zavarni vagy szemmel tartani és akkor az ellenség előtt történt a legeltetés az asztal megterítése. Isten kegyelmes hozzánk mert amennyire ki vagyunk téve ezernyi veszélynek a világban, mégis ellát bennünket táplálékkal pásztorain keresztül. A füves legelőkre és csendes vizekhez való terelgetés nem mindig megy simán.

A pásztornak egészséges táplálékot kell nyújtani amely nem mérgező. Ezért jól ismeri Isten igéjét és tudja is azt alkalmazni a pásztorkodásban. Figyel arra hogy, mit és mennyit esznek. Megértették-e az igét vagy nem? Tudják-e alkalmazni az életükben vagy nem? Ha nem akkor miért nem...stb.? Olvassák-e rendszeresen az igét, hallgatják-e az Isten üzenetét a gyülekezetben, hogy állnak az imaélettel? Rákérdez mivel táplálkoznak, milyen irodalmat olvasnak mit hallgatnak a rádióban vagy néznek a tévében. Ezek mind-mind potenciális mérgek amelyekkel szembesülnie kell a pásztoroknak. Ha a juhok nem tudnak pihenni az evés és ivás után akkor nem tudnak gyarapodni és növekedni. Egy pásztor nem hajszolhatja állandóan a gyülekezetet, mert annak nem lesz jó vége. Ha viszont bölcsen táplálja a nyáját, akkor azok megtapasztalják, hogy életük van és bővülködnek. (Jn 10,10)

c, Vezetés

És mikor kiereszti az ő juhait, elöttük megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. (Jn 10,4)

A nyáját nemcsak legeltetni kell hanem vezetni is. A pásztor csak addig tud vezetni ameddig ő is eljutott a főpástorral. Izraelben a pásztor nem hátul megy és tereli a nyáját hanem vezeti őket és elől megy. A juhokat nem előreengedi, hogy hadd menjenek, amerre látnak, hanem csak háta mögött mehetnek! Ellenkező esetben szétszóródnának, és úgy kellene őket összeszedni.

Némely gyülekezetben ez a legnagyobb probléma, hogy szabadon vannak engedve az emberek és összevissza bolyonganak és csodálkoznak, hogy sehol sem érzik igazán jól magukat. Nincs biztonságérzetük sem, mivel nem pásztorkodják őket. Nem tudnak kihez fordulni és tanácsot kérni. Az sem normális dolog ha a pásztor ellenkező irányba megy mint a nyáj. Ott hagyja őket magukra védelem és vezetés nélkül. A terelés során arra is figyelni kell merre is mennek, hogy közben mindenük meglegyen az élethez. Nem a vakvilágba mennek, hanem tudatosan megfontoltan. A pásztornak látással kell rendelkeznie, hogy merre is menjen Isten népe. Azon a keskeny úton hogyan és milyen módon menjenek.

Oda kell figyelni a gyengébbekre és a betegekre is. Azokat sem szabad magukra hagyni, hanem gondot kell viselni róluk is. A pásztorkodás megkönnyíti egy gyülekezet életét és szolgálatát. Céltudatosan felépíthetnek missziókat, szolgálati területeket ahol mindenki elhívásának, képességének megfelelően munkálkodhat. A próféták nagy segítséget nyújthatnak abban, hogy ez a mennyei látás megerősödjön és kikristályosodjon.

d, Közbenjárás

Tekintettel a szolgálat nehézségeire, harcaira a pásztornak sokat kell Isten jelenlétében lennie.

Mert oktalanok voltak a pásztorok, és nem keresték az Urat; ezért nem lettek szerencsésekké, és minden nyájuk szétszóratott. (Jer 10,21)

Ahhoz, hogy valaki eredményesen tudjon pásztorkodni az Urat kell keresniük. Nem szabad, hogy a szolgálat minden idejét lekösse és megfossa magát az imádkozástól, csendességtől.

Jézus Krisztus is rendszeresen félrevonult, hogy kettesben legyen az Atyával. Ha Ő ezt fontosnak találta, akkor követői sem tehetnek másként. Oktalanságnak hívja az Úr, ha valaki elmulasztja a vele való időzést. A böjt és imaélet felfrissíti és megeleveníti a pásztor is.

Egy történet szerint két lelkipásztor felesége, akik elég jóban voltak egymással éppen férjük nadrágját varrták és közben beszélgetek. Az egyik egyszer csak azt kérdezte a másiktól: Miért vannak olyan sokan az ő gyülekezetükben, míg az övéké szinte kong az ürességtől? A válasz a következő volt: Nézd meg, te a férjed nadrágjának mindig az ülepét stoppolod én meg állandóan a térdét! Ezzel mindent elmondott arról, hogy mi is a hatékony szolgálat titka! Sok pásztor ment abba tönkre fizikailag és lelkiileg is, hogy nem maradt ideje Istennel kettesben lenni. Míg másokkal foglalkozott, saját magával nem törődött. Ő vigasztalt, de őt nem vigasztalta senki! Mások könnyeit felszárította, de az övét senki sem törölte le.

A terhek sokaságát, amely felgyülemlik, ugyanúgy rátehetné ő is a Jó Pásztorra, ahogy őrá is ráteszik a nyájából. Ha ez elmarad, a pásztor megfárad, és a nyáj látja a kárát. Szükség van rá, hogy ilyenkor társai őt pásztorolják és segítsék. Nincs szerencsétlenebb látvány egy magára maradt pásztornál.

e, Őrzés, védelem

A legkritikusabb területe a pásztorlásnak a nyáj védelme!

Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem. (Zsolt 23,4)

A pásztoroknak ismernie kellett azokat a veszélyeket, amelyek azon a környéken leselkedtek ahol éppen legeltetett. A legtöbb gondot a fűben meglapuló és rejtőzködő kígyók okozták, de Dávid is beszámol arról, hogy oroszlánokkal és medvékkel kellett megküzdenie, hogy apja nyáját megvédje.(1Sám 17,34) Ha kellett, az ellenség torkából szedte ki a bárányt, amelyet elragadott. A mi ellenségünk a sátán is ordító oroszlánként jár, hogy elnyelje és pusztítsa a nyáját.

A pásztoroknak résen kell lenniük, mert ha látják, hogy valakinek a lába már kifele lóg, a világba akkor vissza kell őt hozni és kiragadni az oroszlán szájából. A pásztoroknak mind a külső mind a belső ellenséget figyelni kell, ha felbukkan. A halál árnyékának a völgye nem kellemes hely, de a pásztoroknak ilyen nehéz helyzetben is át kell vezetnie a nyáját. Ha a pásztor a nyájjal marad akkor az biztonságot és vigasztalást ad. A pásztorok őrszemek és vigyázók is egyben. Péter apostol kifejezése a „*gondot viselvén*” szó szerint úgy lehetne visszaadni, hogy: „felügyeletet gyakorolva” vagy „őrizőként szolgálva”.(1Pét 5,2)

A gyülekezet pásztorai, akárcsak Jézus Krisztus az ajtó szerepét töltik be.(Jn 10,9) Aki nem rajtuk keresztül van jelen a nyájban az már gyanús. Nem lehet őket megkerülni és a gyülekezetben csak úgy befolyást szerezni. A pásztorok felelősek azért, hogy kit engednek meg szolgálni. Szükség esetén közbe kell avatkozni. Ha valaki nem lép be a tekintélyük alá azzal nem lehet közösséget vállalni. A nyájjal nekik el kell számolniuk. A keleti pásztoroknak az elrabolt bárány fülével vagy lábszárával kellett bizonyítani, hogy valóban mindent megtettek a megmentéséért. (Ám 3,12) Legvégső esetben életét adta a juhokért. Ezékiel próféta a hűtlen pásztorokról szóló részben az őrzés hiányát a következőkben látta.(34,4-6)

- *Az eltévedtek visszaterelése nem történt meg.* Egy pásztor ha látja, hogy egy juh tévelyeg nem találja a helyét akkor vissza kell terelnie a nyájhoz. Ez valamikor ölben vagy a nyakban történt meg. Ez még a jobbik eset mert ilyenkor a juh még szem előtt van és könnyű visszahozni. A perifériára szorult gyülekezeti tagok gyakran kerülnek ebbe a helyzetbe.

Nem sok mindenkit ismernek és nincs kapcsolatuk a többi testvérrel. Ezeket már lelki gondozni kell, hogy nehogy további sérüléseket szenvedjenek össze.

- *Az elveszettek megkeresése.* Ez már a nehezebb, mert ilyenkor már a juhot nem is látja a pásztor. Nem tudja, hogy hova ment és mit csinálhat. Egyedül nem talál vissza a nyájhoz! Azt kell tenni amit Jézus is mondott ott kell hagyni a kilencvenkilencet és megkeresni azt az egyet. Ha valaki hetekig nem jár a gyülekezetbe, akkor annak oka van. Ha egy pásztort ez nem érdekli, akkor hűtlenné vált az Urához. Nem lehet úgy gondolkodni, hogy majd visszajön, ha akar. Ez már az ő felelőssége. Hát nem! Nemcsak az övé. Úgy meg főleg nem ,ha problémás testvér volt így legalább megszabadultam tőle!

Egy pásztor mesélte el, hogy volt a nyájában egy renitens juh. Állandóan elkóborolt és nem győzte megkeresni. Miatta nem tudott eleget lenni a nyájjal és ez meg is látszott a viselkedésükön. A sokadik eset után egyszerűen fogta és eltörte a lábát. A lábadozás ideje alatt sokat volt mellette és felépülése után az egyik legkezelebbi juha lett. Többet nem okozott gondot. Néha a pásztornak fájdalmas eszközözni kell nyúlnia, hogy észhez térjenek az ilyen kóbor juhok. De ahogy Dávid írja a pásztor botja és vesszője vigasztalást, jelet, Más az, amikor valaki üti, veri a juhokat és más az amikor nevelési célzattal kell elővenni!

- *A szétszóródtak összegyűjtése.* Egy megriadt, megvadult nyájat összeterejni és egy nyájja összekovácsolni szintén nem könnyű feladat. Ilyenkor szenvedik el a legnagyobb veszteséget és pusztulást. Ki vannak szolgáltatva a mezei vadaknak és a pásztor azt sem tudja hová kapjon melyiket is kezdje el visszaterelni. Ezért is vannak nem egy helyen gyakori pásztorcserék, mert nem tudnak mit kezdeni a gyülekezettel. Mindenki megy a maga feje után. Nincs vezetés megfelelő táplálék. Egy ilyen gyülekezet helyreállítása időbe és komoly erőfeszítésbe kerül.

f, Gondviselés

Viseljétek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. (ApCsel 20,28)

A nyájról való gondviselés nemcsak a legeltetésben, őrzésben nyilvánul meg hanem más területeken is. Szintén Ezékiel írja, hogy mit mulasztottak el megtenni a hűtlen pásztorok amikor nem viseltek gondot a nyájra.(Ez 34,4)

- *A gyengék erősítése.*

A nyájban mindig vannak gyengék, erőtlenek. Ezeket észre kell venni és kideríteni az okát, hogy miért lettek olyanok. Ha kiderült orvosolni kell. Ha több táplálékra van szüksége, akkor biztosítani kell számára a többletet. Ha foglalkozni kell vele akkor több időt kell ráfordítani amíg meg nem erősödik. Ha viszont nem engedelmeskedik, akkor nem lehet vele mit kezdeni. Ugyanazzal a problémával nem lehet évekig tutujgatni valakit a gyülekezetben.

- *A betegek gyógyítása - sérültek bekötözése.*

A leggyakoribb gyógymód az olajjal való megkenés volt.(Zsolt 23,5) Napközben is de főleg este amikor a nyájat a karámba terelték akkor a pásztor egyenként megvizsgálta őket és a napközben szerzett sérüléseket lekezelte. Ilyen is akad a betegeket elkülönítőbe kell tenni és megtalálni a helyes gyógymódot. Ha fizikálisan beteg valaki a gyülekezetből, akkor imádkozni kell a gyógyulásukért ez a dolga a presbitereknek, akik pásztorolnak.(Jak 5,14) Valamikor szabadítószolgálatot igényelnek egyes személyek. Ha lelki sérülései vannak akkor beszélgetni kell vele. Segíteni, hogy bűnt valljon, ha elkövetett valamit vagy tanácsolni, vigasztalni, bátorítani. A pásztorok közül többen is gyakorolják azt mind a mai napig, hogy amikor a nyáj delel, akkor odamennek egyes juhokhoz és beszélnek hozzájuk, becézik őket és megsimogatják. Így kell a gyülekezetben is hozzáállni azokhoz, akiknek erre van szüksége.

4, Pásztori jellem

A pásztorlás szolgálatát nagyban meghatározza a pásztor jelleme és a szolgálathoz való hozzáállása. Négy lényeges és igen jellegzetes dolgot szeretnék megemlíteni, ami alapján jól eldönthető, hogy ki az akit vallóban a Jó Pásztor adott a nyájnak.

a, Ő a nyáj mintaképe. (1Tim 3,1-7; Tit 1,6-9)

Legyen megtért, újjászületett ember. Aki még nem találkozott a Jó Pásztorral és teológián tanulta a pásztorságot az nem vezetheti az Isten népét. Jézus Krisztus vezetése alatt kell lennie magának is. Ha nincs ott az életében Isten vezetése akkor nem lesz képes másokat sem vezetni. Feddhetetlen jellemmel és életvitellel kell elől járnia. Rendezett legyen családi, gyülekezeti és társadalmi élete. Nincs szenvedélye, nem rabja semminek. El van szakítva a Mammontól. Mindenki előtt szellemi példaképekké kell érnie és növekednie a kegyelemben. Legyen megpróbált és jó bizonyága még a meg nem tértek között is. Nyitott könyv legyen az élete és a szolgálata. Bárki beletekinthet, mert nincs takargatnivalója és lerendezetlen dolga.

b, Megtérésre való hajlandóság bűn esetén - a bűnhöz való viszonya.

És monda Dávid az Istennek: Nemde nem én számláltattam-é meg a népet? Én vagyok, aki vétkeztem és igen gonoszul cselekedtem! De ez a nyáj mit tett? óh én Uram Istenem forduljon ellenem a te kezed és az én házam népe ellen, és ne legyen a te népeden a csapás.(1Krón 21,17)

Ha bűnbe is esik a pásztor, aminek a gyülekezeti is kárát látná, akkor kész legyen minél hamarabb rendezni. Ha egy gyülekezeti előjáróról valami botrányos dolog kiderül, akkor a gyülekezetet is azzal fogják azonosítani! A bűnnel szembeni határozott fellépése hitelessé fogja tenni őt. Dávid is teljes mértékben helyreállt. A bűnt nem tűri meg az életében. Ha vétkezik is akkor kész elfogadni az intést amihez esetében két tanúra van szükség.(1Tim 5,19) Még akkor is ha ez a nyáj előtt történik meg.(1Tim 5,20) Ilyen jellemmel nem lesz megalkuvó ő sem a bűnnel szemben. Átérzi pusztító és gyötrelmes következményeit és kész másokat ettől megóvni.

c, Az emberek lelkével törődik.

Az emberekhez való hozzáállása mindent elárul! Sokszor magánjellegű bensőséges viszonyt tart fent a juhaival. Szereti őket és szelíden, de határozottan inti is őket. Sok ezért esetben lelkigondozást végző szolgálat a pásztorlás. Segít egyben tartani a gyülekezetet a problémás időkben is. Az imádság embere és tud hallgatni is, ha kell. Türelmes és megértő. Együtt érző és képes megvigasztalni a sírókat. Tapasztalattal kell hogy rendelkezzen a hívő élet nehézségeiről. Megbízható és nyitott az emberek problémáinak kezelésében. A rábízott és megosztott titkokat nem adja ki, még a feleségének sem! Mindenkit tud a neki megfelelő módon inteni, feddeni és bátorítani. (1Tim 5,1-2) Önfeláldozó is egyben mert ha kell életét is adja a nyájért. A Római Birodalomban, amikor a keresztényeket üldözték a legtöbb esetben a pásztorokat és vezetőket hurcolták el és végezték ki. Tudták ha a pásztorot megverik akkor a nyájnak több kárt okoznak mint bármi mással. Akkor ez a szolgálat véresen komoly volt! Ma is vannak olyan országok ahol a gyülekezetek, kisebb házicsoportok vezetőit elfogják és elítélik vagy ki is végzik hitük miatt. Az ilyen pásztorért a nyáj ha kell a tűzbe is utána megy!

d, Elszámoltatható a szolgálat minden területén

Engedelmeskedjete elöljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel míveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ. (Zsid 13,17)

A pásztorlással a számadás is együtt jár. Amikor egy nyáját a téli időszakra bevezették akkor, el kellett számolni velük. Az elhullásokkal, a szaporulattal és a haszonnal, amit termeltek. A főpásztor is egyszer számadást fog tartani azok között akikre rábízta az övét. Akkor kiderül valójában ki és mit tett meg. Hogyan tud beszámolni szolgálatáról.

Nem engedhető meg, hogy egy vezető ne tudjon elszámolni a rábízottakkal. Legyen szó emberekről, pénzről, eszközökről. Kontrollt kell biztosítani a többi vezető vagy apostoli szolgálat által a pásztoroknak. Az ellenőrizetlen vezető ki van téve a kísértéseknek és a bűnnek, hogy a maguk javára fordítsák azt, amit a nyájra kellett volna. Nem él vissza azzal az Isteni gondviseléssel miszerint a nyáj tejéből és javaival élhet.(1Kor 9,7) Júdás az ilyen vezetőkről azt mondja, hogy „magukat hizlalják” szó szerint magukat legeltetik és ezért Isten ítélete fog bekövetkezni rajtuk.(12.13 v.) Egy pásztor ne legyen kapzsi és főleg nem megvesztegethető.

5, Béres lelkület

A béres lelkület a pásztori munka mulasztását, bűneit jelenti. Jézus Krisztus ezt mondja:

A béres pedig és aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jőni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. (Jn 10,12)

Sajnos a pásztorokat is megfertőzheti ez a béres lelkület és viselkedés. A béres lelkületű pásztorok nem tekintik magukénak a nyáját, hanem csak addig törődnek vele, amíg minden rendben van! Nem tartják olyan értékesnek, amiért életét is odaadná, ha kell. Amíg haszon és nyereség jár vele addig jó, de ha ellenség közeledik, akkor elsőként menekül el. A maga hasznán kívül semmi más nem érdekli, még a juhok sem! Elég csak meglátnia a farkast azonnal rohanni kezd. Kitér a nehézségek és veszedelmek elől.

Egy gyülekezetet, ha megfigyel jól az ember, akkor lehet látni, hogy pásztorolva vannak-e vagy már béresek végzik a munkát. A béres lelkű gyülekezeti vezetésben a juhok állapota siralmas látvány nyújt. Le vannak soványodva, éhesek, szomjasok. Veszekednek egymással, békétlenség léghő uralkodik. Nincsenek a sebek bekötve, meggyógyítva. A nyáj létszáma egyre csökken, és máshol keresnek menedéket.

Jeremiás prófétánál azt mondja az Úr, hogy jaj, azoknak a pásztoroknak, akik miatt elszéled a nyáj.(Jer 23,1-3) Az is kiderül, hogy nem feltétlenül ellenség okozta a veszedelmet, hanem a hűtlenség és hanyagság egyaránt. Ráadásul nem csak ezzel volt a baj hanem azzal is, hogy a maradékot a pusztítás után nem szedték össze hanem hagyták szétszéledni.

Zakariás konkrétan le is írja mivel is jár az Isten fenyítése.(Zak 11,7). Isten azonban ígéretet tett arra, hogy majd Ő fog pásztorot keresni az eltévelyedett juhoknak. A pásztorlás ajándékával rendelkezők az ilyen szétszéledt, sok sebből vérző és kikészült juhokat nagy szeretettel tudják összegyűjteni és helyreállítani. Segíthetnek beilleszkedni egy élő közösségbe ahol Bibliikus pásztorlás folyik. Péter apostol akit éppen a pásztorlással is megbízott Mestere, ezt írja levelében a presbitereknek:

Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömmel; sem nem rút nyereszkeskedésből, hanem jóindulattal; Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példányképei a nyájnak. (1Pét 5,2-3)

Három területen látja a problémát ahol egy pásztor, többek között elcsúszhat.

Egyik a *kényszerítés*. Péter arra utal, hogy valaki nem örömmel végzi a szolgálatát, hanem teherként éli meg. Valószínűleg azért mert nem jószántából került a vezetőségbe vagy avatták fel pásztori szolgálatba. Az ilyen érzéstől és mentalitástól szabadulni kell a pásztoroknak, mert gátolni fogja őket a szolgálatban. A nyomás és kényszer alatt lévő szív nem tud a nyájért dobogni! A Károly-féle fordítás itt rosszul adja vissza az eredeti kifejezést a kényszerűség ellentétékeként. Ugyanis nem az öröm (*khara*) szó szerepel az eredetiben, hanem az önkéntes szabad akaratot kifejező (*hekúsziósz*). Egyben ez figyelmeztetés is a gyülekezeteknek, akik presbitereket választanak maguknak, hogy ne tegyenek meg olyan embert, aki nem vállalja. Még akkor sem erre alkalmas lenne!

A másik probléma a *nyereszkesedés*. Nagy kísértés a pénz és az anyagiak nemcsak itt hanem bármely szolgálati területen. A nyereszkesedés, haszonlesést, kapzsiságot jelent. Aki pénzért csinálja a szolgálatot az valóban béres, mert csak annyit fog tenni, amiért kap is valamit. Különösen a sokat utazó szolgálattelvők vannak ennek a veszélynek kitéve, mert esetleg oda mennek ahol több a fizetség is! Aki tehát pásztorolni akar, az tegyen félre minden tisztátalan indítékot, de különösen a nyereségvágyat. Erre már Pál is figyelmeztet. (1Tim 3,3, Tit 1,7) Nem oda kell menni ahol többet, fizetnek, vagy jól fizető szolgálati lehetőség van hanem oda ahová a Jó Pásztor küldi!

A harmadik probléma az *uralkodás a hatalomvágy*. A szó erőszakos hatalomgyakorlást is jelent. Önkényes, önhatalmú viselkedést, amely csak a maga érdekeit nézi és keresi. Érdekes, hogy a gonosz szellemre is ezt használja az ige aki Skéva fiait lerendezte. (ApCsel 19,16) Péter szerint az erőszaknak a kivagyiságnak nincs helye a pásztorlásban. Ezek a negatív jellemvonások figyelmeztető jelek, amikre oda kell figyelnie Isten népének, hogy kire is bízzák rá a nyáját. A legjobb minden esetben kikérni a Főpásztor véleményét!

6, A szolgálat jutalma

A hűséges szolgálatnak mindig van jutalma. A Biblia beszél arról, hogy mindenkinek meg kell majd állnia a Krisztus ítélőszéke előtt ahol kiderül kap-e jutalmat vagy sem. (2Kor 5,10) Aki jutalmat kap annak az ötféle koszorú egyike, uralkodás a földön, ítélkezés angyalok felett, új név, fehér kövecske... stb. lehet tulajdona. Ezt majd Krisztus eldönti. A pásztorlásban résztvevők győzelme esetén a jutalom a dicsőség hervadhatatlan koszorúja lesz ahogy ezt Péter megírta

És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját. (1Pét 5,4)

A korona pontatlan fordítás, mert az eredetiben koszorú szerepel. A korona Jézus Krisztusé. A koszorú dicsőséges és hervadhatatlan lesz. Az állhatatos szolgálatot Jézus Krisztus gazdagon fogja megjutalmazni. Mivel a pásztorok az Ő szolgálatát kell, hogy folytassák ezért a jutalmazás is ahhoz hasonló lesz. Isten szemében a pásztorok megkülönböztetett figyelemben részesülnek, mert a feladat, amivel megbízták őket nem kisebb mint Isten személyének képvisellete. Az Ósz.-ben Jeremiás próféta a következő üzenetet kapta az Úrtól:

Jajgassatok pásztorok, és kiáltsatok, és heverjétek a porban, ti vezérei a nyájnak, mert eljön a ti megöletéseiteknek és szétszóratástoknak ideje, és elhullotok, noha drága edények vagytok. (Jer 25,34)

Az utolsó gondolatra szeretném a figyelmet felhívni. A pásztorok Isten szemében drága edények. A drága edény tele van értékkel és hasznos a szolgálata. Nem véletlenül írja a Biblia, hogy a vezetőkhez hogyan kell viszonyulni a nyájnak. Emlékezetben kell őket tartani és hitüket követni. Engedelmességet és szófogadást parancsol az Úr, hogy eredményes legyen a pásztorok szolgálata. (Zsid 13,17)

A Krisztustól való pásztorokra ma is nagyon nagy szükség van. Az utolsó idők egyik gyülekezeti típusa az lesz ami a Jó Pásztort kizárja a gyülekezetből. (Jel 3,20) Ezzel együtt elveszítik a tőle jövő pásztort is. Az ilyen gyülekezetek sorsa a széthullás és pusztulás. Pásztortlás nélkül nincs élő gyülekezet és nem lehet egészséges a Krisztus Teste sem!

F, Tanítói szolgálat

A görög kifejezés, amit tanítónak fordítanak a *didaskalosz*, jelentése: tan, tanok hirdetője, átadója. Használja még a *katekheo* szót is néhány esetben, ami tanítást oktatást jelent. (Lk 1,4; Gal 6,6) Ez szó szerint a tanító szavának a visszhangzását jelentette. Ugyanis a tanítás egyik formája az volt, amikor a tanító szavait vissza kellett mondani a tanulóknak, hogy megtanulják az anyagot. Ez az iskolai oktatás egyik kifejezése volt abban az időben. Ebből származik a mai kateteka szavunk is ami hitoktatót jelent.

A héberben a rabbi, írástudó vagy törvénytudó kifejezés jelentette a tanítói szolgálatot. A rabbi szó jelentése: tanító, mester. Valószínűleg a héber *rab*, nagy ember, úr kifejezésből származik. Ez volt a lelki tanító, vagy tekintélyes írástudó tiszteletteljes megszólítása a zsidók életében. Háromféleképpen használták a szót, de a Bibliánkban csak kettővel lehet találkozni.

A rabbi mellett a legtiszteletteljesebb *rabbuni* fordul még elő néhányszor. (pl. Jn 20,16) Mivel Jézus Krisztus az írástudók módján tanított, többször Őt is így hívták követői. A Mester kifejezést is megtalálhatjuk még, Jézus Krisztus munkájának jellemzésére hasonló értelemben. (Jn 8,4; Lk 20,28) A Biblia szóhasználatában a tanítás nemcsak az ismeretszerzést jelenti hanem magában foglalja a gyakorlati, tapasztalati oldalt is. A tanítóknak nemcsak ismeretet, hanem tapasztalatot is kellett átadni a tanítványoknak.

A tanítók tehát nem mások Krisztus Testében, mint azok, akik az Isten kijelentett igazságait átadják az embereknek. Megtanítják őket az Úr útjaira. Bibliikus írásmagyarázattal látják el a gyülekezet tagjait. Mivel a Biblia felszólítja a keresztényeket, hogy hitük és jó cselekedetük mellé ragasszanak tudományt a tanítói szolgálat ebben nagy segítséget tud nyújtani. (2Pét 1,5) A tanítás ajándéka olyan képesség, amikor valaki Isten Igéjét világosan és érthetően el tudja magyarázni és ezen kívül azt az emberek életére alkalmazni. Ugyanakkor, aki igével szolgál az nem minden esetben tanító! A prédikálás, igehirdetés, buzdítás, evangelizálás lehet egy-egy szegmense a tanításnak, de nem feltétlenül azonos vele!

A tanító szolgálat a legtöbb esetben a kinyilatkoztatásig és le az Igében. Nemcsak a betűt látja, hanem azt is mit akart valójában Isten kijelenteni. Ezért szinte minden tanítónál megtalálható karizma a tudomány beszéde vagy az ismeret igéje! Sokszor okoz megdöbbenést, amikor nagyon mély igei összefüggésekről vagy egy-egy ige jelentéséről adnak át ismeretet a tanítók. A tanítás szolgálati ajándéka az Efézusi levél felsorolásában az ötödik helyen míg a korinthusi levélben az apostoli és prófétai ajándék mellett a harmadik helyen szerepel. (Ef 4,11, 1Kor 12,28)

Az utóbbi helyen sorrendiséget is állít fel amivel a tanítói szolgálat fontosságát és a gyülekezet építésében betöltött szerepét emeli ki.

1, Tanítás az Ószövetségben

A Bibliában a tanítás szolgálata, feladata elég hosszú időre nyúlik vissza. Amikor Izrael megkapta a törvényt akkor ezzel az is járt, hogy ezt meg kellett tanulni és alkalmazni is a mindennapi életben. Ez a feladat főleg a papságra hárult de a próféták is végeztek tanítói feladatokat. (Mal 2,7; 1Sám 12,23) Fontos volt a családon belüli tanítás is. Az atyáknak át kellett adni az utódoknak Isten kijelentéseit. (5Móz 4,9) Amikor a nép nem az Isten igéje szerint élt akkor mindig nyomorúságba és nehézségbe kerültek. Hóseás próféta is arról beszél, hogy tudomány nélkül elvész a nép. (Hós 4,6) Nagyt változott a helyzet a fogságból való visszatérés után amikor is Ezdrás kezdetével elindult a törvény tanítása és annak megtartására irányuló kezdeményezés. Később a két szövetség közötti időszakban több csoport is kialakult és szakadások lettek a zsidóságban belül a törvény értelmezését és alkalmazását illetően.

Ekkor jöttek létre a jól ismert szekták és irányzatok pl. a sadduceusok, farizeusok, esszéneusok. Valamint az írástudók és törvénytánítók csoportjai, akik gyakorlatilag a farizeusi irányzathoz tartoztak és jogi valamint társadalmi kérdésekkel foglalkoztak. Óriási szerepük volt abban, hogy az Ósz.-i Szentírás pontosan fennmaradhatott és át tudták adni az őket követő generációknak.

Jézus Krisztus korában azonban már a törvény legszigorúbb betartásáért harcoltak a farizeusok! Ugyanis egy kerítést húztak a törvény köré, ez volt az ún. *chajjag torah* amivel a Tórát akarták védeni nehogy a nép áthágja és ismét ítélet jöjjön rájuk. Viszont ezzel azt érték el, hogy a védelmül szolgáló dolgok, fontosabbá váltak, mint a védett dolog! Többek között ezért került szembe Jézus Krisztus velük és az írástudókkal. Ítéletet hirdetett számukra, mert az Írást magyarázták ugyan, de nem aszerint éltek. Viszont értékelte az írásmagyarázat terén kifejtett tevékenységüket és hallgatóit arra buzdította, hogy az írástudók tanítását szívleljék meg.(Mt 23,3) A rabbinikus gondolkodásmód és írásmagyarázati alapelvek azonban elég jók voltak és ezért nem lehet véletlen, hogy mind az Úr Jézus mind Pál tanítási módszereiben felbukkannak.

Az alapokat a rabbinikus írásmagyarázatnak, még Ezsdrás fektette le amikor visszatért a fogságból. Ezt a mai teológia *sensus literalisnak* vagyis szó szerinti írásértelmezésnek is nevezi. Héberül *peshat*. Ebből alakult ki néhány írásmagyarázati irányzat, amelynek legismertebb képviselője a Hillel rabbi által elterjedt ún. hét szabály. Ez a hét szabály nagy mélységekben tárja fel az igék, igeszakaszok mélyebb és nagyobb összefüggéseit. Később ezt más rabbik tovább fejlesztették és pl. baraita Jizmael rabbi már 13, Ben Gallil rabbi pedig 32 alapelvet fektetett le. Az ezoterikus Zohárban pedig 42 alapelv fogalmazódik meg.

A szó szerint írásértelmezést a rabbik tehát *peshatnak*, a sejtetést *remeznek* a lelki üzenetet *darasnak*, a titkos mélységű dolgokat pedig *sodnak* hívták. Ennek a négy szónak a kezdőbetűje a prds ami a héberben a paradicsomot *pardes* (Édent) jelenti.³ Aki tehát elmélyül az igében, Isten szavában az az Úr kertjében járhat!

2,Jézus Krisztus, mint tanító

Az igazi követendő példakép maga Jézus Krisztus a tanítói szolgálatban. Módszerei, stílusa, hozzáállása mind-mind követendő és jól alkalmazható a mai korunkban is. Jézus Krisztus rabbi módjára tevékenykedett tanítványai körében, és a nép is tanítónak tekintette.

Tanítóként értelmezi a törvényt;(Mt 5,21kk) de mint Isten Fia fölötte áll annak. Ő az a Messiási tanító, aki Istentől jött és aki az Atya tanítását adja tovább.(Jn 3,2; 8,28) Nyilvánosan tanított ott ahol éppen lehetősége volt. Egyszerűen a nép nyelvén beszélt és közérthető módon ismertette meg az emberekkel a tanítását. Használt példázatokot, közmondásokat, példabeszédeket, megtörtént eseteket. Ember még nem beszélt úgy mint Ő, állították többen és a nép tömegestül tódult hozzá.(Mt 7,28-29; Jn 7,46) Erővel és hatalommal beszélt. Az emberek tudták, hogy vigasztalást, megértést és szeretetet kapnak tőle. Ugyanakkor a bűnnel szembeni határozott fellépése kiváltotta a vezető réteg haragját és neheztelését. A nép ki volt éhezve az Istentől jövő tanításra, mert a farizeusok elhordozhatatlan terhekkal rakták meg őket. Az Istennel való kapcsolat abban merült ki, hogy rengeteg szabály be kellett tartani és a kötelező áldozatokat bemutatni. Látták és tudták a papság és a vezető réteg korrupciójáról, botránnyairól és ez leépítette bennük a szövetség istenébe vetett hitet. Nem véletlen, hogy az Úr Jézus úgy is jellemzi őket, mint pásztor nélkül való juhok, akik védelem és gondoskodás nélkül vannak.(Mt 9,36)

A Messiást úgy is várták egyes irányzatok, mint aki elhozza az új Tórát, ami már a szívbe és nem kőtáblára lesz írva! Jézus Krisztus a Hegyi beszédben igazolta is ezt az álláspontot.

3 Ennek a részletes tanulmányozása kimerítené a jelenlegi könyv kereteit. Így ettől eltekintettem.(szerző)

Ugyanakkor kemények is voltak szavai ami miatt egy ízben sokan elfordultak tőle és amikor a tanítványaira rákérdezett akkor Péter megvallotta, hogy Jézus Krisztusnál az örök élet beszédei vannak!(Jn 6,68) Ezt az élő beszédet kell a tanítóknak is átadniuk!

3, A tanító Szent Szellem

Az Úr Jézus, amikor arról beszélt, hogy visszatér, az Atyjához akkor három nagyon fontos kijelentést tesz a Szent Szellemmel kapcsolatban a tanítványainak. Három kijelentés, ami az egész Úsz.-i elosztását magában foglalja. Az első az evangéliumokra vonatkozik:

*Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.
(Jn 14,26)*

Elküldi maga helyett a Pártfogót a Vigasztalót! Nem fogja őket árván hagyni. Mindenre megfogja, őket tanítani. Amiket Jézus Krisztus mondott azokat most a négy evangéliumi leírásban találjuk meg ill. néhány kijelentés még található a Biblia más részében is. Valóban fantasztikus az, hogy Jézus Krisztus bár egyetlenegy sort sem írt le a szolgálatairól, beszédéről mégis a legfontosabbak, amelyek az üdvösségünk szempontjából lényegesek megmaradtak a Szent Szellem munkája nyomán.

A másik az Apostolok Cselekedeteire az egyetlen korai egyháztörténeti beszámolóra vonatkozik valamint az apostoli levelekre.

Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosságot. De ti is bizonyosságot tesztek; mert kezdettől fogva én velem vagytok. (Jn 15,26-27)

Mind az apostolok szolgálata mind leveleik tanúskodnak Jézus Krisztusról valamint a Szent Szellemről. Jézus Krisztus tanúknak hívta el az övéit. Ebben a tanúságtételben a Szent Szellemnek döntő szerepe van. Egyfelől erővel ruházta fel azokat akik bizonyosságot tesznek, másfelől megdicsőíti a Fiút! Szent Szellem nélkül nincs hiteles bizonyágtétel! Így írtak a Szent Szellem kenete alatt leveleket a gyülekezeteknek az Úr apostolai. A harmadik és egyben utolsó kijelentés a Jelenések könyvére az egyetlen újszövetségi eszkatologikus könyvre vonatkoztatható kijelentés.

De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.(Ján 16,13)

A Szent Szellem kijelentette azokat is, amiknek még meg kell történniük. Jézus Krisztus külön kiemeli, hogy a Szent Szellem az Igazság Szelleme is. Minden álnokság, hazugság, hitetés távol áll tőle. Ezért Ő is tudja legjobban elmagyarázni a jövőre vonatkozó kijelentéseket.

Szent Szellem, tehát aki a Szentírás ihletése mögött áll, képes arra, hogy Isten beszédét megelevenítse és eszébe juttassa annak, aki az Úr gyermeke. Csak a Szent Szellem képes arra, hogy rhémává legyen valakinek a szívében a logosz! Ezért írja János apostol levelében, hogy Isten kenete, vagyis Szelleme minden tudást képes megadni, ami a hívő élethez szükséges.(1Jn 2,21) Sokan ezt a kijelentést univerzálisnak tekintik a hívő élet egészére nézve, de ez nem állja meg a helyét. Egyfelől tudásunk még itt a földön rész szerint való, másrészt, ha ez igaz lenne, akkor nem lenne szükség az ige szolgálatokra így a tanításra sem!

Az Úsz.-et a Biblia a Szellem szolgálatának nevezi és nem a betű szolgálatának. (2 Kor 3,6) Már nem a törvény hanem a kegyelem uralma alatt élünk. Ha nem a kegyelem járja át a szívünket, akkor a Biblia betűje teher és teljesíthetetlen követelés halmazává válik. Komoly figyelmeztetés ez a tanító szolgálatban állóknak is, hogy a kegyelemcentrikus és nem törvénycentrikus legyen a szolgálatuk. Ha a tanító nem függ a Szent Szellemtől, akkor tévtanítóvá válhat! Ha nem él a Szellem uralma és a kijelentés kenete alatt, akkor vakvágányra mehet a szolgálata és az elhívása is.

4, A korai egyház

Végig nyomon követhető a tanítás fontossága és kiemelt szerepe az első gyülekezetek életében is. Az első gyülekezet jellemzője az volt - többek között -, hogy az apostolok tudományára, vagyis tanítására épült.(ApCsel 2,42) Ezen kívül az apostolok annyira erőteljesen tanították a népet, hogy a nagytanács szüntelenül „kérte”, hogy hagyják abba! Később veréssel is nyomatékosította a szeretetteljes kérést. Az apostolok tanításán felnőtt egy olyan szolgáló gyülekezet, amely az üldöztetések közepette is kiválóan megállta a helyét.

Filep, evangélista létére már az Ósz.-i messiási próféciaikat magyarázza a gázai úton. Barnabás pedig Antiochiában előbb egyedül majd Saullal együtt tanítják a sokaságot. Azt lehet látni, hogy a tanítók ott álltak a gyülekezet vezetésében, hogy Isten népét vezessék, irányítsák az ige szerinti életre.(ApCsel 13,1) Pál apostol pedig egyenesen arra kapott elhívást, hogy a pogány nemzeteket tanítsa az Isten igéjére. (2Tim 1,11) Sőt kedves tanítványát Timótheust is erre bátorítja-(1Tim 4,11; 6,2)

A Krisztus tudományát adták tovább, amit későbbi kijelentések kibővítettek. Aki ebben nem maradt meg az János apostol szerint, Isten nélküli embernek számít és még a közösséget sem szabad vele fenntartani.(2Jn 1,9-10)

Pál is hasonlóképpen ezt tanítja.(1Tim 6,3-5) A tanítás szerepét az is felértékelte, hogy több tévtanítás és gnosztikus ismeret kezdett beszivárogni a gyülekezetekbe, amelyek ellen fel kellett venni a harcot. Erre pedig nem minden hívő volt képes. Számukra a tanítói szolgálat valamint a hiteles és biblikus tanítás segített védelmet adni.

5, A tanítói szolgálat szintjei

A Bibliában a tanításnak több szintje és formája is van. Az első szint, ami tulajdonképpen magát a szolgálati ajándékot is jelenti az a közvetlenül Istentől jövő, Istentől magyarázott tanítás. Amikor valakinek maga a Szent Szellem magyarázza az igét és az igék összefüggéseit. Ezt semmilyen képzés, teológia diploma nem tudja elérni. Viszont a Szent Szellem felhasználhatja azokat az ismereteket, vagy képességeket amelyekkel rendelkeznek azok a tanítás szolgálatára kaptak elhívást. Sokan sajnos abban a tévhitben élnek, hogy egy teológia elvégzése sok mindenre felhatalmazza és képesíti őket. Ez azonban nem így van. Az alap az elhívás és az Istentől jövő megajándékozottság!

Pál apostol komoly korának legmagasabb szintű rabbinikus képzését kapta és leveleiben fellelhetőek a rabbinikus írásmagyarázás elvei. De ez önmagában semmit sem ért volna hanem rendeli alá Isten Szellemének a tanult ismereteit. Odáig megy, hogy a filippi levélben leírja, miszerint Krisztus ismeretének gazdagsága miatt mindent, amit addig elért, amire eljutott kárnak és szemétnak tekinti.(Fil 3,7-8) Meglehet tanítani dolgokat a Bibliából, de kijelentést és mélyebb összefüggéseket csak a Szent Szellem tud előhozni és feltárni az igéből. Ráadásul ezt olyan bölcsességgel teszi, hogy azok akik hallják megdöbbennek rajta.

Emlékezhetünk rá, hogy Jézus Krisztus tanítványai a maguk korában főleg kétkezi halászberekek voltak, nem pedig művelt és tanult írástudók. Mégis amikor a Szent Szellem betöltötte őket akkor olyan ige összefüggések alapján tanították Jeruzsálem

lakosait, hogy a vallásos, okos, tanult elit magán kívül volt. Ezt nem lehetett megtanulni sem a rabbi képzőkben sem a jesivákban. Még Gamáliel lábainál való ülés is amelyre Pál apostol szeretettel visszagondol, kevés volt arra, hogy az írás valódi mélységét a Messiásra és Isten üdvtervére vonatkozóan megértsék.

A tanítói szolgálat is erre a mennyei csatornára van rácsatlakoztatva és innen kell, hogy vegyék az üzenetet. Ez nem jelenti azt, hogy a tanítóknak nem kell tanulniuk és képezniük magukat, vagy mások szolgálataiból ismeretet nyerniük, hanem azt, hogy a Szent Szellem nélkül nem válhatnak a Biblia mély ismerőivé és tanítóivá! A tanítóknak emiatt a függés miatt élő, eleven kapcsolatban kell lenniük Isten Szellemével. Nem hanyagolhatják el a vele való közösséget. Ahogyan a próféták a Szellem által indítva szólaltak meg, úgy kell a tanítóknak ezt Szellem által megmagyarázniuk.(2Pét 1,20-21) Pál apostol írásaiban többször is utal arra a tényre, hogy emberi befolyás nélkül közvetlenül Istentől kapott kijelentéseket. A Galatáknak pl. ezt írja:

Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által. (Gal 1,12)

Az evangéliumot Pál apostol nem embertől vette át pontokba szedve vagy tanítványozás útján, hanem személyesen Jézus Krisztus közvetlen kijelentése által. Az, hogy az evangélium üzenete mit tartalmaz, és milyen összefüggések vannak benne személyes lett számára kijelentve. Elmondhatta volna Péter vagy János apostol is, biztos, hogy áldás lett volna számára, de akkor nem lehetett volna Pál később a pogányok apostola és tanítója. Másik helyen pedig ezt mondja:

Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Lélek tanít; lelkiekhez lelkieket szabván. (1Kor 2,13)

Pál itt is arról beszél, hogy a Szent Szellem volt az aki tanította őt arra, hogy mit és hogyan kell mondania. Kizárta az emberi bölcsességet, mint a kijelentés kizárólagos forrását amire a görög szónokok olyan büszkék voltak! Az ő forrása sokkal magasabb rendű és hitelesebb volt. Sőt tovább megy, amikor kijelenti, hogy a Szellemből fakadó forrás csak szellemivel tud összekapcsolódni. Hozzászabja Isten Szelleme az ember szelleméhez magát. Ki mennyit bír el! A tanítványoknak is megmondta Jézus Krisztus, hogy mondana Ő még nekik többet is de nem bírnák elhordozni.(Jn 16,12) Ha azonban a megígért Szellem megérkezik, akkor ezek a dolgok is helyükre kerülnek. Érzéki, testi ember ahogy később írja ezt nem értheti és nem foghatja fel. A kijelentés az ember újjászületett ember szellemébe érkezik meg nem pedig az érzelmeibe vagy akaratába. Ezért van az, hogy a szellemi hívő ember tud csak igazán kapcsolatban lenni Istennel! Az ember lelke és teste, ha nincs alárendelve a szellemének, akkor képtelen lesz megérteni bizonyos dolgokat.

A tanítóknak tehát az elsődleges forrás, aminek mindent alá kell rendelni az magának Istennek a Szelleme! Másképpen ezért is hívja a Biblia a kijelentés Szellemének.(Ef 1,17)

A második szint, amikor mások által tanított és így megtanult dolgokat tanít valaki a gyülekezetben. A tanítói szolgálat itt is érintve van, mert nekik is tanulni lehet és kell is másoktól. Ezen a szinten is történhet kijelentés magától Isten Szellemétől, de jóval ritkábban és nem rendszeresen. Ez a tanításra való képesség, amikor valaki azokat a dolgokat, amiket megtanult, azokat át tudja adni másoknak. Kevesebb ismerete van általában, mint a tanítás szolgálatában állóknak, de amit megtanult, azt jól át tudja adni. Itt már nagyobb szerepe van az intellektusnak és az emberi képességeknek tálumoknak, hogy eredményes tudjon tanítani másokat. Pál apostol azt írja Timótheusnak:

És amiket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hív emberekre, akik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek. (2Tim 2,2)

Timótheus tehát nem volt tanító, de mivel Pál tanítványozta ezért ezeket az ismereteket tovább is tudta adni. Pál azt írja neki, hogy hűséges, megbízható embereknek adja tovább azokat a tanításokat, amiket tőle hallott! Olyan módon tegye, hogy vegye figyelembe kik azok, akiknek van képessége arra, hogy másokat tanítsanak. Ebbe a kategóriába tartoznak pl. a különböző igei szolgálattelvők, előjárók és presbiterek, házicsoportvezetők, gyermektanítók. Akik az igével szolgálnak azoknak folyamatos tanuláson, igeismeretben való növekedésen kell átmenniük. Pál már korábban kijelentette, hogy vezető csak az lehet aki tanításra alkalmas.(1Tim 3,2) A gyülekezetet táplálni is kell, nemcsak terelni!

6, A tanítók feladatai

Minden területet szinte lehetetlen lenne megemlíteni olyan sokrétű, lehet egy tanítói szolgálat. Az itt felsoroltak inkább átfogó, jellegűek és támpontot kívánnak nyújtani.

a, Isteni igazságok átadása, tanítása

Ez a legismertebb és leginkább köztudatban lévő terület, ami a tanítói ajándékhoz köthető. Valóban minden ebből indul ki és ide kell visszavezetni. A Bibliában található Isteni kijelentések ismertetése, bemutatása gyakorlati módon. Az Isten tanítása, ami a Bibliában szerepel egyes számban van míg az emberi tanítás többes számban. Ami az Úrtól jön egységes és nem többértelmű. Az emberi dolgok mindig keverednek, és sokszor tévelygésbe mennek át. A tanító legelső feladata tehát az Írás értelmét feltárni a kereső, tanulni vágyó testvérek előtt. Kompromisszumok és hátsó szándéktól mentes tanításra van szükség. Idetartozik pl. az istentisztelet keretben történő tanítások, bibliaiskolai előadások, konferenciai szolgálatok, különböző vendégszolgálatok... stb. A szolgálat többnyire nyilvánosan, de kisebb körben pl. házicsoportban vagy egyéni tanítás módján is létrejöhet. Pál azt mondja az efézusi véneknek, hogy az ő tanítása két szinten nyilvánosan és házanként valósult meg.(ApCsel 20,20) A nyilvános tanítását Tirannosz iskolájában két éven át végezte!

Szintén a tanítás egyik ilyen formája a tanulmányok, igemagyarázatok készítése, elterjesztése Isten népe körében. Könyvek írása, traktátusok szerkesztése, tévtanítások írásos cáfolása...stb. Ez az egyik legelterjedtebb, a szolgálat területeit kiszélesítő tevékenysége a tanítói elhívásnak Krisztus Testében.

b, Tanítványozás

Segítenie kell a friss hívők Bibliához való helyes viszonyulásának a kialakítását. Alapvetően a tejjel való táplálás folyamatában kell részt vennie a többi szolgálattelvővel pl. pásztorokkal együtt. A tanítói szolgálat nem monopólium a gyülekezetben! A legfontosabb és legalapvetőbb biblia igazságokat megtanítani számukra és elindítani őket a növekedésben. Beépíteni az életükbe olyan hitigazságokat, amelyekkel ellen tudnak állni a kezdeti kísértéseknek. Meg kell tanítani őket hogyan, imádkozzanak, hogyan olvassák az ígét és hogyan értelmezzék azt! Helyreállítani, ha volt korábbi hamis gondolkodásmódot, Istennel, kereszténységgel kapcsolatban.

Ha tévtanításból vagy nem keresztény gyülekezetből jött akkor felépíteni benne az Igaz Isten személyét és imádatát. Felismerni ki az aki esetleg hasonlóan az ő szolgálatához tanítói ajándékkal rendelkezik. Ővele természetesen külön és más metódus alapján kell foglalkozni.

c, Érettségre vezetés

Akik már régebb óta megtértek azok számára már kemény eledel való. (Zsid 5,14) Biztosítani kell számukra a növekedést a Krisztusban. Több ismeretről és nagyobb bibliai témák alapján történő tanításról van szó ebben az esetben. A cél, hogy minél több felkészült és szolgálatba állított gyülekezeti tag legyen. Tudják mi az elhívásuk, mivel is jár ez. Mit tanít erről a Biblia? Hogyan tudnék benne növekedni, előbbre lépni? Melyek azok a szolgálati területek ahová be lehet állni? Meg kell alapozni őket, hogy felelősségteljesen lehessen rájuk bízni szolgálatot. Ebben az esetben bibliaiskolai formában nagyon jól szokott menni a tanítás. Felelősségteljesen, számonkéréssel, hogy mit is tanult és ami még fontosabb mit is végzett benne el az Úr! Nem csak hallgatója kell lenni az igének, hanem megtartója is. Nem lehet megelégedni azzal, hogy tíz-húsz éve megtért keresztények még a csecsemőkorban vagy a kiskorúság állapotában vannak. Fel kell ezt számolni és kimozdítani őket a szellemi megrekedésből!

Az érett keresztények jól terhelhetőek, megbízhatóak és eredményes szolgálókká válhatnak. Azáltal, hogy a gyülekezet tagjai érettségre jutnak, felépül bennük egyfajta szellemi immunitás is. (Ef 4,14) Nehezebben fog rajtuk a tévtanítások szele és a csalók ármánykodásai, hogy a Krisztustól és a gyülekezettől elválasszák őket. Sok gyülekezet azért is veszít el tagokat, mert nem figyelnek oda azokra, akik lelkileg kiskorúak vagy a gyülekezet periferiáján vannak. Ezeket ragadják el a farkasok a leghamarabb! A tanítóknak ebben a védelmi folyamatban is segíteni kell.

d, Hitvédelem

A tanítóknak hitvédelmi adottsága is van. A felismert és alkalmazott Isteni igazságokat hatásosan tudja képviselni, megvédeni. Felismeri a tanításokban rejlő tévelygéseket és logikai csavarokat. Erőteljesen tud cáfolni és az igazság védelmében fellépni. Egyes tanítók erre a szolgálatra specializálták magukat és azzal töltik be szolgálatukat, hogy a tanítási áramlatokat figyelik és az ige mérlegén folyamatosan megvizsgálják. Majd veszély esetén figyelmeztetnek, és igei útmutatást adnak az adott témában. Nem keresztény vallások és magukat kereszténynek mondó de valójában nem keresztény gyülekezetek tantételeinek tételes cáfolása és leleplezése tartozik ide. Ez azért is tanítói szolgálatra tartozik, mert egyes keresztények azáltal, hogy ilyen igeellenes kiadványokat olvastak hatásuk alá kerültek és elhagyták az Ur népét. Az érett tanítók azonban rendelkeznek „ellenanyaggal” amivel Isten Szelleme által vannak beoltva és ez védelmet nyújt számukra. Azonban az ő esetükben sem árt az óvatosság!

7, A tanítók jellemzői

a, Az egész Test számára adatott tanítók minden esetben nagy áldások lehetnek. Nem szabad, hogy a szolgálatuk túlsúlyban legyen a gyülekezetben. Az igehirdetésnek, az evangelizálásnak a tanításnak és egyéb igei szolgálatoknak harmonikus, egyensúlyban kell lennie. Ahol kilengés van, ott helyre kell állítani a szolgálatok rendjét. Semmilyen igei szolgálat nem lehet uralkodó a Testben. Lehetnek időszakok, amikor egyes típusok nagyobb hangsúlyt kapnak, hogy a testvérek életük valamely területén növekedjenek, vagy a gyülekezetnek fel kell készülni egy szolgálatra. Ez nem probléma, sőt ha a Szent Szellem vezeti a gyülekezetet és a vezetősége, akkor az egész gyülekezet tapasztalja a döntés és az engedelmisség gyümölcsét! Erőteljes, bibliaismerettel rendelkező gyülekezetek, ahol nincsenek meg a gyakorlati élettel foglalkozó egyéb szolgálatok az a hívő élet felborulásához, vezethet. Elméleti ismeretek még nem elégségesek a hívő élethez. Azokat alkalmazni kell és működésképp hozni a gyakorlati életben.

b, Az igazság bemutatása és képviselése az alapja a tanító szolgálatának.

Elsősorban az értelemmel foglalkozik, és az Ige átadása van a középpontban. Természetesen szól a szívhez is tehát képes megmozgatni az érzelmeket de a hangsúly sok esetben az értelmén van mivel ismeret átadásról van szó. Sőt egyes tanítók, akik prófétai megnyilvánulással is rendelkeznek azok még prófétai módon is taníthatnak anélkül, hogy ezt tudatosan tennék!

Az átadott tanítást nem árt ellenőrizni, hogy mennyire tudták a testvérek megérteni, befogadni. Spurgeon a baptista prédikátor mondta egy prédikációjában, hogy egyes gyülekezetben olyan magasra teszik a vályút, hogy nem érik el a juhok és éhen maradnak. Szükség van a visszajelzésekre és benyomásokra, hogyha szükség van rá akkor korigálni lehessen. Erre általában a pásztorok a legalkalmasabbak. Úgyis lehetne mondani, hogy a tanítói szolgálat a nyáját táplálja, míg a pásztorlás az étel feldolgozását, „emésztését” ellenőrzi! Többen az Efézusi levél kijelentésére alapozva mondják, hogy a pásztori szolgálatnak az egyik eleme a tanítói szolgálat is mivel szoros összefüggés van szolgálatuk egyes elemei között. De már az eddigiekből is látható, hogy a tanítói szolgálatnak vannak olyan jellegzetességei, amivel a pásztori szolgálatban lévők nem rendelkeznek!

c, A tanítók igeismerete az „átlagos” keresztényeknél jóval több.

Majdnem minden tanítónál megvan a tudomány beszéde is, amely segít abban, hogy igeismerete ennyire kiemelkedjen. Mivel a tanító legfontosabb „eszköze” a Szentírás ezért annak alapos ismerete nélkülözhetetlen a szolgálatában. Tisztelnie és szeretnie kell Isten igéjét. Vágyonia kell az olvasására rendszeres tanulmányozására. Az ajándéka Isten Igéjével köti össze elválaszthatatlan módon. Éppen ezért a tanítónak is alá kell magát rendelnie az ige tekintélyének. Nem ő tanítja az igét, hanem az ige tanítja őt. Tisztában kell lennie azzal, hogy a „teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra...”(2Tim 3,16-17)

d, Képzett, tanult ember legyen a tanító.

Csak azt taníthatja, amit maga is tud. Ismerje az anyagot, amit ismertetnie kell, legyen jól tájékozott annak kérdéseiben. A tanításban nem építhet csak a természetes adottságaira táalentumára, hanem folyamatosan képezni kell magát a tanítás témakörében. Isten adja a tanítás ajándékát és a hozzávaló képességeket, de soha nem mondta, hogy az erőfeszítésektől mentes lesz a szolgálat. A tanítónak legyen meg az ismeretéről szilárd meggyőződése, véleménye, amelyet meg tud indokolni és esetleg védelmezni. Elképzelhetetlen ugyanis, hogy ne lenne szükség, amikor párbeszédnek nézetkülönbségek adódnak. Legyen arra is készen, amikor korigálják, mert valamit rosszul lát az igében. Nem tévedhetetlen a tanító sem!

Egy jó tanító nem elégszik meg a már elért eredményekkel, hanem állandóan kutatja, keresi a hatékonyabb módszereket, célravezetőbb megoldásokat és a legbiblikusabb válaszokat az adott témában. Ma már jó lehetőség van különböző Biblia szemináriumokban és teológiákon mélyebb és hasznos ismereteket elsajátítani! Vigyázni kell azonban arra, hogy a képzés Isten igéjének megfelelő legyen! A liberális és különböző teológiai irányzatok nem minden esetben egyeznek meg az egészséges tanítással. Attól még, hogy a bibliai dolgokat egyetemi szinten tanítják, az még nem azt jelenti, hogy biblikus is! Erre is igaz Pál kijelentése miszerint mindent meg kell vizsgálni és a mi jó azt megtartani.(1Th 5,21) A Biblia eredeti nyelvezetének – héber-ógörög - ismerete nagy segítséget nyújt a Biblia alaposabb megértésében tanulmányozásában.

e, Széleskörű tájékozottság és ismeret.

Fontos, hogy egy tanító jól tájékozott legyen a mindennapi élet területén is, hogy minél hatékonyabban tudjon tanítani. Nem elég csak a teológia könyvek és különböző szótárak mögé bújni, hanem a körülötte lévő világról is tudnia kell.

Döbbenetes, hogy mennyi szolgálattevő siklik el életében, mert semmilyen realitása nincs a körülöttük lévő világról. A tanítókat Isten nem szobatudósnak hívta el. Legyen egy átfogó ismerete a képzőművészetről, tudományról, irodalomról... stb. Sokkal másabb lesz a megítélése is ha látják, hogy nem egy beszűkült látókörű ember beszél hozzájuk vagy velük, hanem egy nyitott és érdeklődő személyiség.

Sok olyan téma foroghat és forog is a közbeszédben, a gyülekezetben, amelyre választ várnak, hogy mit is tanít erről a Biblia. Nem árt ha valamennyit tud a dologról vagy eseményről, hogy meg tudjon felelni!

f, Munkájukat sokoldalúság, színesség jellemzi.

Egy biztos, a tanítói szolgálatban lévő testvérek nem sablonszerűen tanítanak. Ahogy szokták mondani minden tanítás más és más hozzáállást kíván meg. Nem mindegy, hogy néhány embernek vagy több száz embernek tanítanak. Az sem mindegy, hogy milyen helyen és körülmények között végzi a tanítást. Tapasztalok, bizonyítják, hogy a tanítás élvezetesebb és befogadhatóbb, ha szemléltetőeszközöket is használnak! Különböző audió és vizuális eszközök segítségével világosabbá lehet tenni Biblia eseményeket, történelmi beszámolókat vagy akár földrajzi helyszínek bemutatását. Egy jó tanító mindent felhasznál, hogy szolgálata színesebb, eredményesebb legyen!

g, Krisztus tanítványa ő maga is.

Csak az lehet igazán eredményes és hiteles tanító, aki maga is Jézus Krisztus tanítványa. Magától a Mestertől tanul. Életvitelének meg kell egyeznie a tiszta tanítással, különben ellentmondásba kerül önmagával és meghasonlik. (Rm 2,21) Pál azt írja Timótheusnak miután Efézusba küldte rendet rakni:

*Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén,
mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat.
(1Tim 4,16)*

Timótheusnak oda kellett figyelnie magára és a tanításra egyaránt. Ez volt a garancia arra, hogy mind ő mind a rábízottak megtartatnak. Isten gyermeke nem hanyagolhatja el magát. Főleg akkor nem, ha nyilvános szolgálatai vannak. Ruházata, ápoltsága, megjelenése is mutasson rá Istenre. A külsőkön kívül azonban fontosabb a lelkiállapota, lelki élete. Tanítványként Jézus Krisztustól kell függenie. Meggyőzőbb a szolgálata, ha megtapasztalásai vannak Istenről. Nemcsak elméleti, hanem gyakorlati ember. Tapasztalatai, bizonyosságai megerősítik mondanivalóját üzenetét. Ettől lesz igazán hiteles és mindenki által elfogadható.

h, Mások tanítására alkalmas legyen

Nélkülözhetetlen adottság. Mai korunkban egy tanító alkalmassága attól is függ, mennyire tudja kortársai számára átadni a Biblia kijelentéseit. Arról van szó, hogy ismeri a körülötte élő emberek gondolkodásmódját nyelvezetét és ehhez igazodva próbál tanítani. A tanító akkor alkalmas igazán mások tanítására, ha a Biblia üzenetét sikerül összhangba hoznia a hallgatókkal. Ezért a tanítónak a jó kifejezőképesség birtokában is kell lennie mivel az embereknek beszéddel, szolgál.

Van egy egészséges és jellegzetes humorérzéke. Sok tanítói szolgálatban álló embert hallottam, már de olyat amelyiknek ne lett volna humora amit beépített volna a tanításába olyannal még nem találkoztam. A tanítás, ha tömény, száraz ismeretet ad át akkor nagyon fárasztó tud lenni és szükség van a hallgatók koncentrációjának a feloldására. Erre a humor kitűnő lehetőség. A tanítás komolyságát azonban meg kell őrizni. Gyakorlottabb tanítók ezt jó érzéssel megtudják, állapítani!

i, Kontrollált szolgálat.

Mivel a tanítók nagy tudással és ismerettel rendelkeznek, ezért fennáll a veszély, hogy önállósítják magukat és szolgálatukat. Nem véletlen, hogy a Krisztus Testében tekintélyalapú rend van és a tanítóknak ebbe a sorba be kell állni. Jó ha a tanító felett hitben, érettségben, tekintélyben hiteles ember van, aki tudja a vadhajtásait nyesegetni. Időben figyelmeztetni, ha valami nincs rendbe vagy valamely tanításában probléma merül fel. A tanító ha megmarad ebben az állapotban és kész elfogadni a javító szándékú figyelmeztetést, intést akkor áldások fogják szolgálatát jellemzeni. Ha kimegy a tekintély alól és gyülekezeti, vezetői háttér nélkül kezd el szolgálni akkor annak bukás lesz a vége!

8, Veszélyek, kísértések

A tanítói szolgálatban több buktató és csapda is van amit el kell kerülni, hogy az Isten akaratában meg tudjon maradni a tanító! A veszélyek egy része kísértés más része pedig az Úrral való kapcsolat megromlására vezethető vissza. Ezekre oda kell figyelni és ha kísértésről van szó tudatosan ellene kell állni ha viszont az Úrral való kapcsolatban jelentkezik akkor azt minél előbb helyre kell állítani.

a, Az Úrral való kapcsolat képezi a tanító alkalmasságát a szolgálatra.

Ha ez nincs meg vagy elhanyagolt akkor az megéreződik a szolgálatán is. Krisztus foglyaként, még nagyobb kiváltsággal és felelősségtudattal kell hozzáállni az elhíváshoz. Meg kell tanulnia a Szent Szellem uralma alatt lenni és megmaradni jelenlétében. A Szent Szellem uralma nemcsak szabadsággal jár hanem függőséggel és fegyelemmel is. Szabadsággal jár, mert a felszabadítja a tanítót az idegeskedéstől a kétségbeeséstől a csüggedéstől. Viszont önmegtagadásra, alapos felkészülésre, böjt és imaéletre is szüksége van. Egész lényét oda kell szánni a szolgálatra. Érzelmait, akaratát, vágyait mind-mind a szolgálatba kell állítani. Az érzelmi élet rendezetlenségei vagy problémái esetén gátlásokkal kell megküzdenie és ez sok energiát, időt felemészt. Naponkénti meghalás Krisztussal és az őember háttérbe szorítása nélkülözhetetlen, hogy hatékony eszköz legyen az Úr kezében. A csendesség és a rendszeres iget tanulmányozásra még később kitérek.

Sajnos az emberi tényezők azonban nehezíthetik, gátolhatják a Szellem munkáját. Ha valaki ösztönösen, rutinból vagy hanyagul, felkészületlenül áll ki tanítani az ne csodálkozzon, hogy nincs áldás a szolgálatán. Testből, emberi módon sokan képesek tanítani, de szellemi módon úgy, hogy az a hallgatókat is megérintse az már nem érhető el ilyen módon! A tanítók ugyanis jellegzetes módon bárhol, bármikor képesek tanítani! Csak nem mindegy, hogy ez milyen módon történik. Képességeik, tudásuk van-e előtérben vagy ez alá van-e rendelve Isten Szellemének. Az öt-tíz perces felkészülés, a majd elmondok egy régebbi tanítást, nem válik Isten dicsőségére. Teljesen más a helyzet ha erre nincs több ideje!

Én is jártam már úgy, hogy elmentem egy kisebb gyülekezetbe ahol nem is én voltam a szolgálattevő és csak az alkalom kezdete előtt derült ki, hogy nem jött az igehirdető! Akkor megkértek engem, mert más nem volt ill. nem készült senki ilyen helyzetre. Abban a helyzetben valóban néhány percem volt csak arra, hogy mit is kell mondanom. Átéltém azt amit Jézus Krisztus mondott miszerint aki a mennyei dolgokra meg van tanítva az őt és újat egyaránt elő tud hozni az éléstárból.(Mt 13,52) Akkor éppen az őt vettem elő! Az Úrral való kapcsolatból mindig származik új is. Az emberek, akik szomjaznak és éheznek az igazságot erre várnak!

b, A Nikodémus szindróma

Nikodémus amikor Jézus Krisztussal találkozott éjszaka elég érdekes beszélgetésre került sor. Jézus Krisztus az Ósz.-i kijelentések alapján világosan kifejtette az újjászületés szükségességét. Nikodémus értetlenségét látva ezt kérdezte:

Felele Jézus és monda néki: Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket?(Jn 3,10)

Nikodémus törvénytisztelő és törvényt ismerő ember volt. Mégis az ismerete volt az akadálya annak, hogy túllásson a korabeli szokásokon és a tradicionális magyarázatokon.

A tanítókat is fenyegeti az a veszély amibe Nikodémus is került miszerint nem érti azt amiről beszél. Abban az időben a messiási váradalmak csúcspontjukon voltak. Amiről Jézus Krisztus beszélt az egyik legvilágosabb kijelentés volt arról, hogy Isten mit fog cselekedni. Mégis Nikodémus nem értette. A tanítók ha sok ismeretet is szereznek de nem értik azt akkor hasonló állapotba kerülhetnek mint Nikodémus. Értetlenül állnak egy-egy igemagyarázat előtt, vagy egy élethelyzetben.

Tanítják ugyan, beszélnek róla de csak ismeretként van jelen az életükben és főleg a fejükben. Krízisbe kerülhetnek és elbizonytalanodhatnak elhívásukat illetően. Ezt egy módon lehet kiküszöbölni. Ha a tanító megéli az ígét amit tanít akkor ennek az állapotnak a bekövetkezése minimálisra csökken!

Ha a megélt ige összhangba kerül, a tanított igével akkor az beépül a tanító életébe jellemébe. Ez a változás jó alapot nyújt a növekedésre és a szolgálatban való előrelépésre.

c, Tévelygés útja.

Hamis tanítóvá válás útja a hallgatók igényéhez való igazodással kezdődik. Csaknem észrevétlenül kezdődik és végén teljes életválságban végződik. Az egyháztörténelem tanulsága, hogy milyen sokan lettek tévtanítókká és téves igei tanítások szószólóivá a keresztények közül. Pál így ír erről a folyamatról

Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjteneik magoknak tanítókat, mert vizket a fülök. (2Tim 4,3)

Egy aprócska dologgal kezdődik a lejtőn való megindulás. Mit akarnak hallani a testvérek? Ez a kérdés akkor jó ha az Úrnak van feltéve szolgálatra való készüléskor! Ha viszont a hallgatók véleménye dönt a kérdésben, akkor baj van. Egzisztenciális okokból, félelemből vagy bármilyen okból kifolyólag engedni a nyomásnak nagyon veszélyes dolog. Ugyanis az ige szerint akik ilyen tanítókat keresnek azokat meg tudják venni és magukhoz láncolni. Úgy cselekszenek, mint Mika a lévitával, akinek ételt, ruhát és fizetést adott, hogy az általa jónak látott istentiszteleti formát művelje.(Bír 17. fejj.) A hallgatókhoz való igazodás már figyelmeztető jel! Ha ezt teszik meg valahol a szolgálat feltételének, akkor onnan jobb lesz továbbállni. Egész gyülekezeteket, egyházakat tudnak félrevinni a rossz és hamis tanítások.

Az igei igazságokat nem szabad feladni semmilyen hazugság miatt. Ez egy olyan szolgálat, ahol a megalkuvásnak és kompromisszumnak nincs helye az Isteni igazság rovására.

Péter pedig ezt írja:

Valának pedig hamis próféták is a nép között, amiképpen ti köztetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnokségeket fognak becsempészni, és az Urat, aki megváltotta őket, megtagadván, önmagokra hirtelen való veszedelmet hoznak.
(2Pét 2,1)

A következő lépés már az amikor a tanítás veszedelmes eretnokséggé változik. A további igeversekből az is kiderül, hogy ennek háttérében a telhetetlenség a kapzsiság áll. Pénzért mindent! Ahol jobban fizetnek oda megyek. Az, hogy bizonyos tanítások már eretnokségnek számítanak egyik legfőbb oka az, hogy a forrástól a Megváltójuktól, Krisztustól elszakadtak a hamis tanítók. Nyilvánvaló, hogyha Jézus Krisztus nem kell akkor már az sem számít, hogy mit mondott! Ráadásul nemcsak magukat teszik ezzel tönkre hanem azokat is akiket befolyásolnak nézetükkel. Ha egy tanítónak megromlott az Úrral való kapcsolata akkor sürgősen rendezze azt! Ne engedje, hogy elszakadjon Megváltójától és idegen szellemiségek befolyása alá kerüljön. Korábban már írtam, hogy hamis, tévtanítások mögött démoni szellemiségek állnak! Készek arra, hogy tanítót bármikor befolyásuk alá vegyenek, ha erre egyetlen módot is ad. Ne áltassuk magunkat! Ha szolgálati ajándékokba be tud kavarni az ördög akkor jó esélye van arra, hogy megrontson egy közösséget.

9, Tanítás szolgálata és a nők

Régen ez kevésbé volt vitatéma, mint ami az elmúlt évtizedekben kialakult ekörül a kérdés körül. Mit is tanít a Biblia a nők és a tanítói szolgálat kapcsán? Egyesek szerint a nőknek ugyanolyan joga van tanítani, mint a férfiaknak mert régen más volt a társadalmi közeg. Mások azt állítják, hogy a nőknek a gyülekezetben a teljes csend és hallgatás a része. Míg vannak akik azt mondják, hogy a nőtestvérek csak bizonyos szolgálatban vehetnek részt de a tanításban biztos, hogy nem! Mindenki a maga igazát hajtogatja és igékkel igyekszik alátámasztani érveit. Nézzük meg a Szentírás kijelentését erre vonatkozólag. Pál apostol ezt írja Timótheusnak:

A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben. Mert Ádám teremtett elsőnek, azután Éva. (1Tim 2,12-13)

Nem véletlenül idéztem egy igeverssel többet, mint amit szoktak, mert ez ad választ a kérdésre azzal kapcsolatban, hogy a nők taníthatnak-e vagy sem a gyülekezetben. Pál azt mondja, hogy asszony nem lehet tanító, mert a teremtésben Ádám után következett. Az uralkodást Ádámra bízta és Évát, mint segítőtársnak adta mellé. Pál a teremtésre hivatkozik nem az adott korra! A teremtési rend mindig fölötte áll a korszellemnek! Ha Isten a teremtéskor azt mondta, hogy a házasság egy nő és egy férfi kapcsolata akkor bármilyen korban is létezik, a homoszexualitás elterjedtsége az nem jelenti azt, hogy így is lehet ezután élni! Nem a korszellem dönti el hanem Isten kijelentése! A tanítás szolgálati ajándéka nem női szolgálat mondja Pál. A tanítás tekintéllyel és hatalommal jár és ez, mint olyan a férfi fölé rendelné az asszonyt, ami nem lehetséges Isten kijelentése miatt. Erre a szolgálatra férfiak vannak elhívva és felkenve. Egyetlenegy női tanítóval sem lehet találkozni az Úsz.-ben.

Ha lett volna, bizonyára feljegyezi Lukács, mint Filep négy prófétalányát! Ugyanakkor a tanítás második szintjén, ami nem a tanítás szolgálati ajándéka ott már vannak feladataik a nőtestvéreknek. Gyerekek tanítása, idősebb asszonyoknak a fiatalabb asszonyok felé való szolgálata, lelkigondozás... stb.

Sőt a prófétálás szolgálatában is benne lehetnek, ha van rá ajándékuk. Sokan általánosítják Pál szavát amikor a nők teljes hallgatásáról ír a korinthusi levélben. (1 Kor 14,34) Pál azonban azt írja, hogy a *ti* tudniillik a korinthusi asszonyok legyenek csöndben! Nem a másik gyülekezetben, hanem náluk. Ennek oka az lehetett, hogy az amúgy is zűrzavarossá vált istentisztelet kialakulásában jelentősen kivették a részüket a beszédükkel. Korábban ugyanis Pál arról beszél, hogy a nők a korinthusi gyülekezetben prófétai szolgálatot is elláttak.(1Kor 11,5)
A Jelenések könyvében van még egy ige amit érdemes még megfontolás tárgyává tenni amikor arról van szó, hogy nők taníthatnak-e?

De van valami kevés panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.(Jel 2,20)

Jézus Krisztusnak a Gyülekezetek Urának egyik kifogása a Tiathirai keresztényekkel kapcsolatban az volt, hogy egy magát prófétának nevező asszony tanított és tévelygésbe vitte a gyülekezetet. Megengedték neki, hogy nézeteit és tévtanait elszórja a gyülekezetben. Egyetlen női tanító aki meg van említve akinek neve is szimbolikus jelentésű. Jézabel az ég királynőjének a kultuszát képviseli, akinek nem titkolt célja a férfiak fölötti uralkodás és szolgálatuk betöltésének megghiúsítása. Ez a szellem volt Jézabelben, Delilában, és a Diana kultuszt is ez mozgatja. Jézus Krisztus azonban rossznak látta, hogy egy női tanító hatalmat vett a gyülekezeten. Ez szerintem intő példa arra nézve, hogy nőknek valóban ott van-e a helye a tanítás szolgálatában azzal együtt, hogy azok a férfiak akik valóban tanítók azok fölött is egy szigorúbb megítélés van!

10, Felelősség

A tanítói szolgálatban állóknak fokozott felelősséggel kell majd elszámolniuk Krisztus ítélőszéke előtt. Jakab ezt írja azok számára akik a tanító szolgálatra kaptak elhívást. Ez a kijelentés mély bepillantást ad a tanítói szolgálat felelősségére.

Atyámfiai, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletünk lesz.
(Jak 3,1)

Jakab kijelentése a tanítói szolgálat lényegére tapint rá. A tanítóknak a száma lehetőleg ne legyen sok, mert az ítélet súlya mindig jelen van a szolgálatukban. Sőt Jakab azt hangsúlyozza, ha lehet, ne akarjátok ezt az ajándékot, mert súlyosabb lesz a mérleg másik oldala, amikor megmértetésre kerül sor. A tanítók ítélete mások ítéleténél súlyosabb lesz.

Aki tehát tanít, legyen ott a szívében ez a gondolat akkor is amikor készül és akkor is amikor szolgál. Nem arra gondolok, hogy fog vacogtatva kell élni az életét, hogy jaj, most mikor rontok el valamit, hanem arra, hogy egy egészséges felelősségtudat legyen benne, amikor szolgáltában áll!

Tehát ha lehetséges, Jakab létszámkorlátozást léptetne életbe azok esetében, akik tanítók szeretnének lenni. Ezt a kijelentést Jakab közvetlenül összeköti a nyelvről, ill. a beszédéről szóló tanítással, tehát a beszéd az ami miatt a tanítók elsősorban számon lesznek kérve. Senkinek sincs annyi alkalma beszédben vétkezni, mint nekik. Különösen érvényes volt ez az apostoli korban, amikor még nem volt még készen a bibliai kánon. Egyesek úgy tanítottak, ahogy jónak látták és mindenfélét összehordtak a gyülekezetben. Az önjelölt tanítók nem is gondolják, hogy milyen bajt zúdíthatnak a nyakukba azzal, ha magukat kinevezik tanítónak elhívás nélkül! A tanítói ajándék mivel nemcsak egy helyi gyülekezetnek adatott, hanem a Krisztus Testének, ezért ha egy tanító félretanít valamit és az nagy terjedelemmel kikerül, a keresztények közé óriási károkat tud okozni.

Egy pásztor, ha botlik vagy vét az általában a gyülekezetén belül kezelhető, megoldható. Ha viszont egy tanító beutazza a világot és eközben gyülekezetek százaiban hinti el a téves tanításait az nagyobb kárral jár. Isten mindkettőt megítéli de a várható következmények nem egyformák!

A másik felelőssége a tanítóknak, hogy szeretetben szolgáljanak. A tanítók különösen erősek tudásban, igeismeretben, főleg akkor, ha ehhez társul a tudomány és a bölcsesség beszéde, is mint karizma. Pál erre a következőket írja:

...Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít. (1Kor 8,1b)

Az ismeret, vagy tudás nagysága felfuvalkodottá teheti az embert. A tanítók különösen ki vannak téve ennek a kísértésnek. A kijelentések nagysága, száma, az igeismeret a tárgyi és lexikális tudás mind-mind táptalajai lehetnek a felfuvalkodásnak. „En nálam senki nem tudja a Bibliát” „Nekem nem lehet ellentmondani, mert én az Úr felkent tanítója vagyok!” „Többet tudok, mint az egész gyülekezet!” Sőt titkokat is tudok, amelyeket csak nekem mondott meg a Szent Szellem!” Ehhez hasonlóan gondolkodnak azok, akiknek az esze túlnőtte a szívüket.

A megoldás, hogy a tanítók ne kerüljenek ebbe az állapotba az a szeretet útján való járás. A felfuvalkodott elme nem épít, sőt rombol! Több kárt okoz, mint hasznot. Lehet, hogy igazat mond, sőt nem is biztos, hogy tévtanító de ha a szíve nem jön át az ismeretből, akkor csak kárt okoz. Magas lóról mindig nagyobbat lehet esni!

A szeretet himnuszban meg van írva, hogyha minden tudás és ismeret birtokában is van valaki, de szeretet nincs benne akkor az, semmi és senki! Ha viszont a szeretet motiválja a tanítót, akkor nem azt keresi, hogyan lehetne még több elismerést bezsebelni, hanem azt, hogy hogyan tudnék mások számára áldássá lenni az ismereteimmel. Hogyan tudok segíteni egy problémában. Mit tanácsol neki a Biblia ebben és ebben az esetben. Nem ért igei dolgokat és egyszerűen elmagyarázni neki, hogy megértse és tudja alkalmazni az életére. A szeretetben szolgáló tanító azt is tudja, hogy tudása rész szerint való és nem rendelkezik a teljes ismerettel. Alázatosan kész megvallani, ha valamit még ő sem tud vagy nincs róla ismerete. Az ilyen szív és az ebből fakadó szolgálat mindig építőleg hat másokra. A tanítók ugyanúgy Krisztus Testét és azok tagjait építik, mint az apostol vagy a pásztor. Segítenek abban, hogy a keresztények elérjék a nagykorúságot, a felnőttkort. Ebben a nagykorú állapotban a tévtanítás szelei már csak lágy nyári szellőnek tűnnek, mert érett a hitben és ismeretben megalapozott, Krisztusban meggyökerezett emberről van szó;(Ef 4:13-14)! A szeretet tehát kulcsfontosságú a tanítók életében, hogy az ismeretből áldás fakadhasson. A felelőssége tudatában lévő és átadott szolgáló életű tanítók nagy nyereség minden gyülekezet számára.

Hogyan tovább?

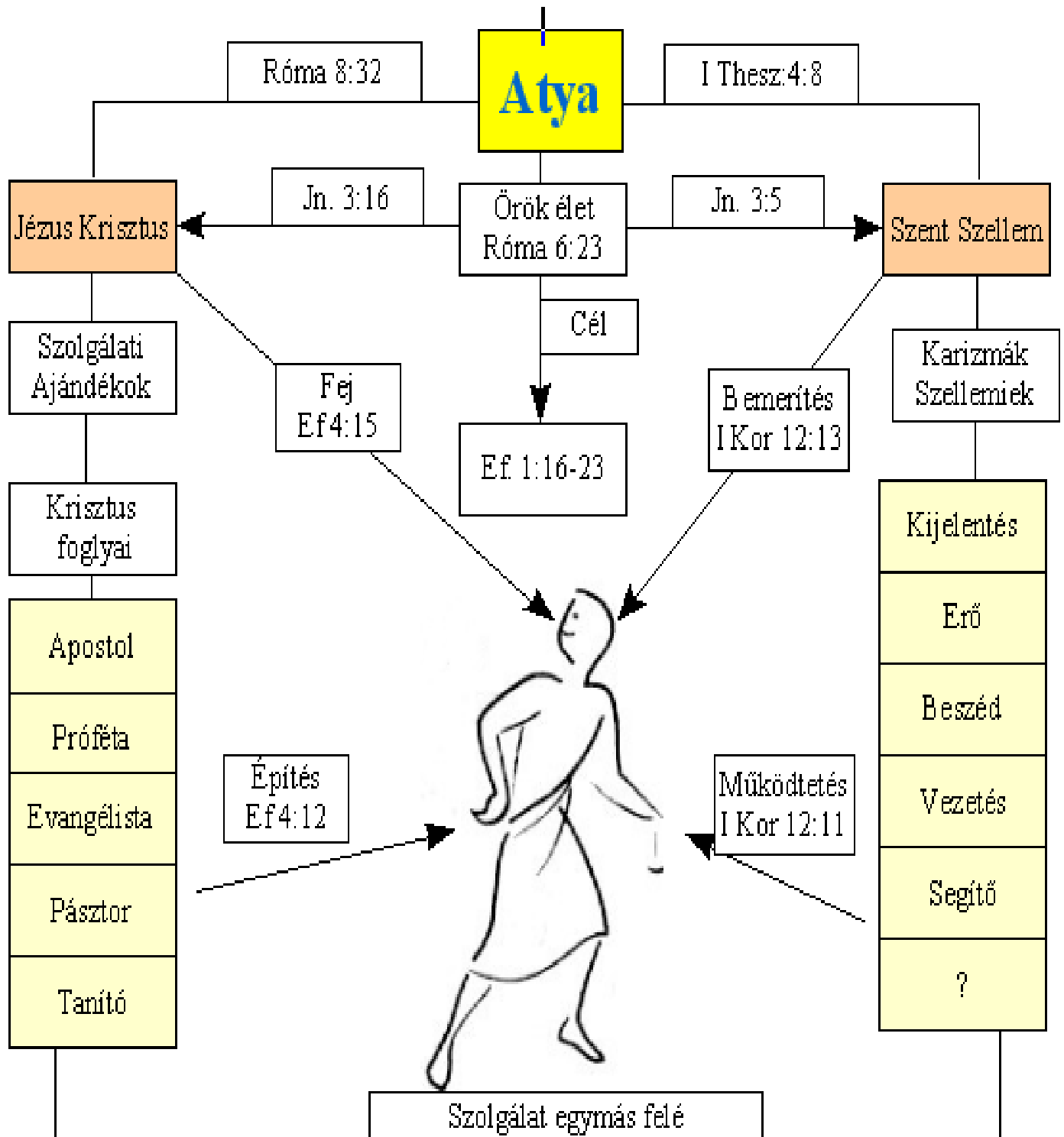
**Mindenestől szép vagy, én mátkám,; és semmi szeplő nincs benned!
Én. Én. 4,7**

Krisztus menyasszonya a Gyülekezet. Mindenestől fogva szépnek látja és szereti őt. Annyira, hogy Önmagát adta érte. Fehér ruhába öltöztette, ami a szentséget és tisztaságot jelenti. Fel is ékszerezte és díszeket aggatott rá. Ilyenek a karizmák és a szolgálati ajándékok. Szébbé értékesebbé teszik Krisztus menyasszonyát. Ékesítik, és férje gazdagságáról beszélnek, aki mindent megadott számára. Sok helyen leveszik ezeket, az ékszereket és azt mondják nincs már rá szükségem. Inkább bizsukat tesznek fel helyette, és azzal kérkednek. Máshol azt mondják, hogy nem is a vőlegényemtől kaptam, hanem a sátán aggatta rám. Valahol a menyasszonyt ellepik az ékszerek és már nem is látszik ki belőle. Fontosabbnak tartja az ékszert, mint a vőlegényt, akitől kapta. Viszont vannak olyan helyek is ahol minden ékszer a helyén van. A fülbevaló nem a lábon van és nyaklánc sem a derékon. Az ilyen menyasszony mértékletesen a megfelelő módon hordja ezeket, a drágaságokat. Szépsége gyönyörködteti azt aki rátekint, és azt kérdezik ki lehet a Vőlegénye? Hogyan is ismerhetném meg? Melyik menyasszonyt ábrázolja a gyülekezeted? Melyik menyasszony az, amelyik értékesebb számodra? Ha őszintén válaszolsz erre a kérdésre, akkor nem lesz kérdés, hogy szeretnél-e ezekből, az ékszerekből te is részesülni vagy nem.

Összefoglaló ábra

Karizmák és szolgálati ajándékok

I Kor 12:4-6

Felhasznált és ajánlott irodalom

- Derek Prince- A kereszténység hat alaptanítása (Hit Gyülekezete, Bp., 1997)
- Charles C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996.)
- C. Argetsinger – Az Újszövetség legfontosabb fogalmai (Evangéliumi Kiadó 1995)
- Stanley M. Horton – Mit mond a Biblia a Szent Szellemről (Evangéliumi Pünkösdi Közösség, Bp., 2004.)
- C. C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996)
- Billy Graham – A SzentLélek (Magyarországi Baptista Egyház Bp., 1989)
- C. I. Scofield D. D – Magyarázó jegyzetek a Bibliához (Evangéliumi Kiadó Bp., 1993)
- Krisztus korunk egyháza számára (Logos-Hungary Alapítvány, Miskolc, 2008)
- Budai Zsolt – Győzedelmes élet Krisztusban – a Római levél magyarázata (Logos-Hungary Alapítvány, Miskolc, 2002.)
- Hans Legiehn – Ez a győzelem a mi hitünk (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1988)
- Phillip Keller – A 23. Zsoltár (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1990)
- Első és második korinthusi levél (Logos-Hungary Keresztény Főiskola, Miskolc, 2008)
- Pásztorlási Teológia (Logos-Hungary Keresztény Főiskola, Miskolc, 2009)